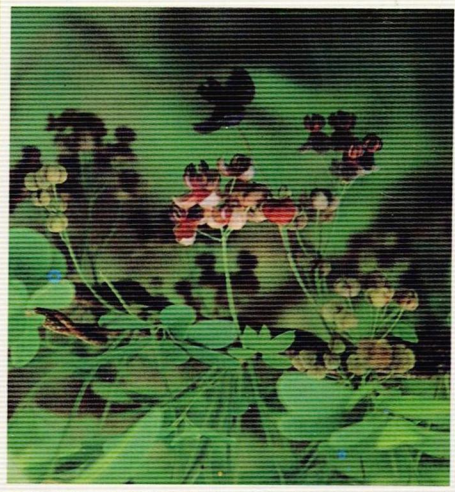

ธรรมะสำหรับชาวบ้าน จากคอลัมน์ยอดฮิต

“พระพยอมชี้ทางธรรม” ของ “เตลินิวส์”

เติมธรรมะให้ชีวิต

โดย

พระพยอม กัลยาโณ

เติมธรรมะให้ชีวิต

พระพยอม กัลยาโณ

คนรุ่นหลังก็อย่าได้หลงใหลใฝ่ต่ำ
ผู้หญิงก็อย่าเป็นสีกา
ที่บ้าด้วยราคะ
ผู้ชายก็อย่าเป็นขุนแผน
ที่บ้าด้วยกิเลสตัณหา

พระพยอมชี้ทางธรรม

เติมธรรมะให้ชีวิต

พระพยอมชี้ทางธรรม เติมธรรมะให้ชีวิต

พระพยอม กัลยาโณ

ชุดสารสำหรับชีวิต

พระพยอมชี้ทางธรรม : เตมธรรมะให้ชีวิต

พระพยอม กัลยาโณ บรรยาย

ลงพิมพ์เป็นตอน ๆ ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

พิมพ์ครั้งแรก กันยายน ๒๕๓๗

โดยได้รับการอนุญาตจัดพิมพ์จากเจ้าของลิขสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมาย

สงวนสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑

ISBN 974-602-516-3

แบบปกและรูปเล่มโดย

ดอกหญ้ากราฟิก

๔๕๗/๔๔-๑๐๐ ถนนสมเด็จพระปิ่นเกล้า แขวงอรุณอมรินทร์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐ โทรศัพท์ ๔๓๔-๐๒๓๕ โทรสาร ๔๓๓-๔๑๑๔

จัดพิมพ์โดย

สำนักพิมพ์ดอกหญ้า

๔๕๗/๔๔-๑๐๐ ถนนสมเด็จพระปิ่นเกล้า แขวงอรุณอมรินทร์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐ โทรศัพท์ ๔๓๔-๐๒๓๕ โทรสาร ๔๓๓-๔๑๑๔

จัดจำหน่ายโดย

บริษัทสามัคคีสาร(ดอกหญ้า) จำกัด

๗๑/๑๒-๑๔ ถนนเทศบาลสาย ๒ แขวงวัดกัลยาณ์

เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐ โทรศัพท์ ๔๖๖-๐๕๑๔ โทรสาร ๔๖๕-๑๓๔๑

ราคา ๖๐ บาท

พิมพ์ที่ บริษัทธรรมสาร จำกัด โทรศัพท์ ๒๒๑-๐๓๗๔, ๒๒๔-๘๒๐๗

คำนำสำนักพิมพ์

หลายท่านที่เป็นพุทธศาสนิกชนมักรู้จักพระพยอม กัลยาโณ ในนามของพระนักเทศน์ชื่อดัง

กล่าวได้ว่าท่านคือพระสงฆ์รูปหนึ่งที่ต้อง การเดินตามรอยพระบาทพระพุทธองค์ ท่านสามารถสร้างความตื่นตัวและความเลื่อมใสศรัทธาในแง่แห่งการปฏิบัติธรรมให้แก่อุบาสก อุบาสิกา อีกทั้งกลุ่มเยาวชนจากแหล่งต่าง ๆ

ท่านเป็นเรียวแรงสำคัญในการชักจูงเหล่าชาวโลกให้เข้าหาวัด เข้าหาพระศาสนาด้วยจิตปฏินุญาอันแรงกล้า ดังนั้น ท่านจึงพยายามสร้างสรรค์สื่อต่าง ๆ ทั้งสื่อเสียง สื่อคำสอน และสื่อหนังสือ ฯลฯ เพียงหวังให้สื่อเหล่านี้เป็นตัวแทนเผยแผ่หลักคำสอนในทุก ๆ สถานที่

พระพยอมชี้ทางธรรม : เติมธรรมะให้ชีวิต เล่มนี้ จะช่วยชี้แนะแนวทางแก้ปัญหาของมนุษย์ ด้วยความรู้ที่ถูกต้องสอดคล้องกับสภาพตามความเป็นจริงของชีวิตและโลก

ถึงเวลาแล้วหรือยังที่เราจะควบคุม ความเป็นไปในชีวิตให้มันเป็นไปอย่างถูกต้อง

ด้วยความปรารถนาดี
สำนักพิมพ์ดอกหญ้า

สารบัญ

ทริโอดดับปะในใจมนุษย์	๗
บุญเห็นทันตา	๑๔
พุทธศาสตร์กับไสยศาสตร์	๑๘
พินัยกรรมของท่านพุทธทาส	๒๕
กิเลส เพศรส ตัวอันตราย	๓๑
เดิมธรรมะให้ชีวิต	๓๖
สังฆธรรมแห่งธรรมะ	๔๔
ศีลธรรมนำมาซึ่งความสงบ	๔๘
พระเครื่องเพื่องกว่าพระธรรม	๕๖
ที่ดินของวัดหายไปไหน?	๖๔
मारศาสนา	๗๒
ธรรมทานหรือวัตถุทาน	๗๘
เครื่องมือตัดต้นเหตุ	๘๖
สิ่งในโลกนุชา	๙๒
ดับทุกข์ได้ด้วยธรรมะ	๙๙
ภูมิด้านทานงานปีใหม่	๑๐๕

พระพยอมชี้ทางธรรม
เติมธรรมะให้ชีวิต

หิริโอตตัมปะปะในใจมนุษย์

ทุกวันนี้ เราอายุเรื่องอะไร
และอายุถูกจังหวะถูกขั้นตอนหรือไม่

เจริญพร ท่านผู้อ่าน

เรื่องที่พระองค์ทรงชี้เอาไว้ในกาเป็นเทวกรรม ชี้ทางให้เราไปสู่ทางเป็นเทพเป็นเทวดา ทางที่ทำให้เป็นเทพเป็นเทวดา ก็คือ หิริโอตตัมปะ คือความละอายชั่ว กลัวบาป นั่นเอง คำว่าอายชั่วกลัวบาปคืออายทั้งที่ลับและที่แจ้ง ไม่อายเพราะว่าทำไปแล้วจะเปิดเผย ละอายขึ้นมาภายหลัง

อย่างเมื่อเร็ว ๆ นี้ มีรายการหนึ่งที่อาตมาดูในโทรทัศน์ ช่อง ๙ คุณสิทธิชัย หยุ่น ที่มีการนำเอาพลตำรวจเอกบุญชู วงศ์กานนท์ มาออกรายการถึงเรื่องคดีอมเพชร ก็มีการกล่าวกันถึงว่าคดีนี้มีนายตำรวจใหญ่ถึงระดับพลตำรวจเอก ซึ่งก็ยังรับราชการอยู่ในกรมตำรวจมีการอมเพชรอมอะไรกัน ดังนี้ ซึ่งเป็นคดีครึกโครมมานาน แต่ไม่จบลงได้ สาเหตุเพราะว่าเกรงว่าเราจะอาย เสียชื่อไปทั่วโลกว่าเรามีนายตำรวจในกรมตำรวจทำเรื่องน่าละอายระดับโลกท่านจึงได้ปิดคดีนี้จนเรื่อรังมานาน ซึ่งเป็นที่ไม่น่าพอใจแก่ประเทศคู่กรณี คือ

ซาอุฯ

เพราะฉะนั้นจึงทำให้เห็นว่าทุกวันนี้เราอายุเรื่องอะไร และอายุถูกจังหวะถูกขั้นตอนหรือไม่ ถ้าเราจะละอายุเรื่องนี้ เราต้องละอายุตั้งแต่ที่เริ่มจะกระทำจะอำของเขาคะอมของเขาคะเอาของเขา คิดจะเอาของเขาต้องรู้สึกความละอายว่าเราไม่ใช่เป็นสัตว์เดรัจฉานที่เราจะเอาจะกินของเขาจะใช้ของเขา อย่างชนิดที่ไม่ดูบ้างเลยว่ามันเป็นของเขา อยากได้ของเขาอยากเอาของเขา

การกระทำอย่างนี้มันเป็นการกระทำที่ต่ำทรามเหมือนสัตว์โลกธรรมดาที่มีแต่ความเป็นสัตว์โลกอยู่สูงมาก ถ้าพิจารณาอย่างนี้แล้วไม่ทำ ไม่อม ไม่เอาของเขา นั่นดี นั่นคือถูกต้องที่สุด เป็นความละอายที่ถูกต้องที่สุด ไม่ใช่ไปเอาของเขาแล้วมานั่งละอายปกปิดกัน อย่างนี้มันเป็นการที่เรียกว่าหน้าด้าน ไม่ยอมรับผิด ปกปิดความผิด พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า หลังกาบานที่มุงดี บังดี ฝนยอมไม่รั่วรด แต่ความชั่ว ยิ่งทำยิ่งปกปิดก็ยิ่งรั่วรด

เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราชินปกปิดเอาความผิดของนายตำรวจใหญ่ไว้ เพื่อรักษาหน้ากลัวจะอายเขาไปทั่วโลก เสียชื่อ ถ้ามองในแง่ของศาสนาแล้วเสียหายมาก เพราะถือว่าปกปิดเอาไว้เพื่อให้เกิดความชั่วรั่วรดมากขึ้นในกรมตำรวจอีก เพราะถ้าหากชินปล่อยไว้อย่างนี้ มันก็เข้าลักษณะว่าความชั่วยิ่งช่วยกันทำยิ่งช่วยกันปกปิดมันก็ยิ่งรั่วรด เราจะปล่อยให้ความชั่วครั้งนี้รั่วรดคนอื่นต่อไป อีกหน่อยได้ใจว่าไม่ต้องรับกรรมรับโทษ ทำแล้วก็ไม่ต้องรับผิดชอบ เพราะมันแต่ช่วยปกปิดกันอยู่อย่างนี้เพื่อชื่อเสียงของประเทศ มันไม่ถูกหลักเลย เราไม่มีเลือดพันท้ายนรสิงห์กันเลย มันไม่ถึงขั้นล้มหายตายจากอะไรขนาดนั้น ขนาดพันท้ายนรสิงห์ห้าวซาดก็ยังยอมรับผิด ทีนี้นายตำรวจคนนั้นก็ไม่มี

มีเลือดพันท้ายนรสิงห์ ผู้หลักผู้ใหญ่ในแผ่นดินนี้ก็เหมือนกันไม่มีเลือด
พันท้ายนรสิงห์ติดมาเลย ไม่มีความเป็นลูกผู้ชาย ไม่มีความเป็นคนจริง

อย่างนี้เขานับว่าเป็นเรื่องที่เสียชาติเกิดของแผ่นดินมากกว่า
แผ่นดินนี้มีเรื่องที่น่าละอาย แผ่นดินไทยมีคนทำผิดแต่ไม่ยอมรับผิด
และแถมคนในแผ่นดินยังช่วยกันปกปิดอีก มันยิ่งน่าละอายใหญ่ แล้ว
เรารู้ความจริงมันยิ่งน่าละอายที่สุด ยิ่งกว่าความน่าละอายใด ๆ เพราะ
ว่าถ้าหากคนหนึ่งผิดแล้วยังช่วยกันปกปิดไว้ แสดงว่าคนไทยนี้เลี้ยว
โจรสลัดเสริมโจร ปกป้องโจร แม้แต่การรับซื้อของโจร หรือให้ที่พักพา
อาศัยโจร เราก็นับถือว่าเป็นความผิดที่เจ้าของบ้านนั้นให้ที่พักพิงคน
เลวคนร้าย

ที่นี้กรมตำรวจซึ่งเป็นกรมที่คอยจับผู้ร้าย แต่แล้วกลับมากบปิด
ผู้ร้ายมาช่วยปกป้องผู้ร้าย ถ้าคิดอย่างนี้แล้วมันเป็นมุกกลับที่เสียหาย
มาก ต้องเสียกว่าอีกหลายเท่าตัวที่เป็นเรื่องที่เลวร้ายเสียหายอย่าง
ใหญ่หลวง เพราะฉะนั้นถ้ามองกันในจุดนี้แล้วความละอายที่เราละ-
อายกันอยู่นั้น ไม่ใช่การละอายของเทพ ไม่ใช่เป็นความละอายของเทวดา
แต่เป็นความละอายของมารมากกว่า มารที่ทำลายประเทศชาติแล้ว
มานั่งละอายกันภายหลัง ถ้าละอายแบบเทพแบบพรหมแล้วละก็เขา
ไม่ละอายกันแบบนี้

วันนี้ขอชี้เลื่อนชั้นของตัวเองกันหน่อยเถอะ เลื่อนชั้นจากตัวเอง
มนุษย์สัตว์โลกธรรมดาให้ไปเป็นเทพเป็นพรหมเสียที มันก็มีลำดับ
ของการพิจารณาที่สำคัญได้กล่าวว่า เช่น เราจะเอาชนะกามารมณ์
ชนะความงก ราคะ โลภะ อะไรก็ตาม หรือโทสะ เราก็ต้องเอาชนะ
ตามลำดับว่าที่เข้าซ้อนกันอยู่ บางทีเขาก็บอกให้เอาชนะกามด้วย
การพิจารณาว่าเป็นของปฏิกุล ไล่ใหญ่ ไล่ย่อย ดับ น้ำดี เสลด ฟังผิด

ไม่น่าจะหลงไหลเนื้อหนัง และมันก็มีหน้าที่แค่ ล้วง ควัก เกา ไม่น่าจะไปหลงไหลอะไรให้คลั่งคลั่งเกินไป แล้วถ้าพิจารณาอย่างนี้ไม่อยู่ ให้พิจารณาดูเป็นว่าเหมือนอย่างลูกอย่างหลาน ถ้าเราหลงไหลคลั่งคลั่งกับเด็ก ๆ อะไรนี้ เราก็ต้องมองดูเด็ก ๆ เหล่านี้เหมือนลูกเหมือนหลาน เราอย่าคิดหลงไหลไต่ต่อกับมัน เราเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ อย่าไปทำอะไรกับเด็ก ๆ จะได้ไม่ขัดแย้งทางเพศกับเด็ก จะได้พ้นจากความหลงไหลไต่ต่อกับเด็ก ๆ ปัญหาโสเภณีเด็กก็จะหมดไป ถ้าเราละอายว่าเมืองไทยมีโสเภณีมาก มีโสเภณีเด็กเยอะเราก็ไม่ต้องละอายตรงนั้น เราต้องมาละอายว่าเราจะทำอะไรกับลูกกับหลานเราได้อย่างไร คนไทยจิตใจเหี้ยมโหดถึงทำอะไรกับลูกกับหลาน ย้ายลูกหลานของเราได้อย่างไม่ละอายแก่บาปแก่กรรมได้เชียวนะหรือ

ทีนี้ถ้าเราพิจารณาอย่างนี้ไม่อยู่ ไม่สำเร็จ ก็ต้องให้พิจารณาว่าการกระทำหลงไหลไต่ต่อกามนั้นมันเป็นการกระทำของสัตว์โลกธรรมดาที่มีความเป็นสัตว์อยู่มาก แล้วก็ได้สติหยุดคิดได้ โอ้ น่าละอาย ไม่น่าหลงไหลไปกระทำมันอีก มันน่าจะเลื่อนชั้นตัวเองจากมนุษย์ให้มาเป็นเทพเป็นพรหมเสียที ไม่น่าจมปลักอยู่กับความเป็นสัตว์ เกลือกกลัวลัดเลาะอยู่ริมฝั่งเหมือนสัตว์ที่ตกน้ำตกคลอง ตะกายน้ำป้อมแป้ม ๆ ไม่ขึ้นฝั่ง แล้วเราก็มีสภาพเหมือนสัตว์ที่ตะกายป้อมแป้มที่ชอบ ๆ บ่อ อยู่กับการเกลือกกลัวยู่กับกาม แล้วเกิดความละอายขึ้นมาทำให้บรรเทา ชนะ เลิก และละลงไปได้

แต่ทีนี้ถ้าหากว่ามันยังเกิดคลั่งคลั่งหลงไหลอีกก็พิจารณา เขาบอกว่าจะทำให้ราคะ โทสะ โมหะ นี่มันสิ้นไปได้เลย เช่น พิจารณาว่าสามีของเราของลูกผู้หญิง สามีไปมีเมียน้อย มันทิ้งเราไปเราจะไม่ตามไปหึงไปหวงตามรังความ ทะเลาะเบาะแว้งขัดแย้ง เรียกว่าตาม

ไปกัดเมียน้อยให้มันยุ่งยากลำบาก แล้วก็พิจารณาว่าไอ้ตัวเรานี้ยังเป็นสัตว์โลกธรรมดา ที่มีความเป็นสัตว์อยู่สูงมาก ปล่อยมันไป มันจะเวียนว่ายเป็นสัตว์ไปอย่างนี้อีกก็ภพที่ชาติในความหลงไหลใฝ่ต่ำ เลือกกลล้วยอยู่กับสิ่งเหล่านี้ เราควรจะถอนตัวขึ้นเป็นมนุษย์ เป็นเทพ เป็นพรหมเกียรติ อย่าไปเป็นสัตว์อีกก็ภพที่ชาติตามมันเลย

ถ้าคิดอย่างนี้ได้ ถ้าพิจารณาแบบนี้ได้ หญิงที่มีสามีทอดทิ้งไปมีเมียน้อยก็จะไม่ตามรั้งความหึงหวงอย่างน่าเกลียดอย่างน่าละอาย ซึ่งไปตามด่าเมียน้อยไปตามรั้งความโกรธแค้นอาฆาตหึงหวง แสดงว่าตัวเอง ก็ยังอยากไฝต่ำ และยังจะลดตัวไปเป็นสัตว์โลกธรรมดา ไปกัดกับไอ้ตัวที่มาแย่งอยู่นั้น มันไม่ได้ประเสริฐเลย อย่างนี้ละอายตัวนี้ ถ้าละอายตัวนี้จะเป็นเทพเป็นพรหมพอดิ จะไม่จมจากการเป็นสัตว์โลก ธรรมดาที่มีความกระหายความหลงไหลใฝ่ต่ำ นี่เป็นความละอายที่มีความถูกต้องสูงสุดเพื่อจะเอาชนะความทุกข์และกิเลส ไม่ใช่ละอายเมื่อเราไปเอาเขามาแล้ว ไปโกงเขามาแล้วไปทำชั่วมาแล้วแล้วมานั่งละอายในภายหลัง มันได้ผลน้อยมาก ไม่มีอะไรมานั่งแสร้งแสร้งความรู้สึกตัวเอง ถ้าเราละอาย มีหิริโอตตปปะ มีเทวธรรมเสียทีแรก มันก็จะเป็นสัตว์ที่ไม่ธรรมดาทำกันอยู่น่าละอาย ขยายแก่ๆ ที่ไปยุ่งกับเด็กๆ แล้วถูกเด็กสาวหลอกอะไรพวกนั้น เมื่อเร็วๆ มีสาวใหญ่หลอกตาแก่้วยหกลีบเจ็ดสิบปี เข้าโรงแรมแล้ววางยาหลอกคราบไปตั้งห้าหกหมื่น ตาแก่สามคนอายุรวมกันเกือบสองร้อย ไปรุมข่มขืนเด็กจนประสาทเสีย อย่างนี้กลับนับว่ามันเป็นเรื่องน่าละอาย เราเป็นคนมีอารมณ์รู้ว่ามทำอะไรชนิดที่เรียกว่ารักษาสารรูปหรือรูปแบบที่ดีงามไว้ ทำอะไรอย่างกับสัตว์เดรัจฉาน เราก็เลยพิจารณาว่าเรายังทำอะไรที่มีความเป็นสัตว์โลกธรรมดาที่มีความ

เป็นสัตว์อยู่อย่างนี้ แล้วเราจะเป็นอย่างนี้ไปอีกก็ภพก็ชาติ น่าละอาย
เหลือเกิน

พิจารณาได้อย่างนี้แล้วก็ ละ เลิก หยุด งด เว้น อย่างนี้เป็น
เทวธรรมแท้ ๆ เป็นความละอายที่บรรลุมรรคผลนิพพาน

ฉะนั้นจึงหวังว่าเราชาวพุทธที่เป็นมนุษย์พุทธศาสนาแล้ว คือ
เป็นศาสนาใดก็ตาม ถ้าอ่านบทความนี้ อาตมาคิดว่าใช้ได้ทุกศาสนา
ถ้าเราไปทำอะไรที่หลงใหลใฝ่ต่ำอย่างน่าละอายแล้วเราก็เกิดความ
ละอายขึ้นมา ยิ่งไม่ทำสิ่งนั้นอีกนั่นแหละ มันสร้างความหลุดพ้นให้เรา
เมื่อเราได้หลุดพ้นได้อย่างนี้ก็ถือว่าเป็นบุญของเราที่สุด ที่เรามีเทว-
ธรรม มีธรรมที่ยกระดับวิญญาณ เลื่อนฐานะชีวิต เลื่อนภูมิเลื่อนชั้น
ของชีวิตตัวเราให้สูงขึ้นมา เพราะฉะนั้นจึงหวังว่าบทความเหล่านี้
คงจะสร้างเทพพรหมขึ้นมาให้มันมากในเมืองมนุษย์ อย่าให้มนุษย์มี
แต่สัตว์นรกเปรต อสุรกาย เต็มไปด้วยความกระหาย ความทำลาย
เผาผลาญล้างผลาญกันทุกวัน เหมือนกับบนโลกเราขาดเทพขาด
พรหมขาดเทวดา มันมีแต่หมู่สัตว์เปรตอสุรกายฝูงนรกมาเกิดกันมาก
มายหรือไร ถึงได้กระหายกามกระหายเลือด เช่นฆ่าล้างผลาญหมก
มุ่นฆ่าเมา ติดยาเสพย์ติดติดโน้นติดนี่อะไรกันมากมาย เกินกว่าที่
มนุษย์เขาทำกัน

เพราะฉะนั้นขอให้มิเทพมิมนุษย์มีเทวธรรมได้กลับมาสู่มนุษย์
โลกให้มากขึ้น ให้มีศีลธรรมข้อนี้ มีทริโอดตบปะ มีความละอายชั่ว
กลัวบาปและคำที่สำคัญที่สุดได้กล่าวว่ากลัวบาปให้มันมากกว่ากลัวจน
อย่าเป็นคนกลัวจนมากกว่ากลัวบาป ทำบาปได้ทุกอย่างขอให้หายจน
แลกกับความจน ขอให้หยุดคิดแบบนั้นเสีย เราอยู่ในสภาพจน ๆ แต่
ไม่มาแก้จนบาปกันอีก คิดว่าดีกว่าอยู่อย่างคนบาป ร่ำรวยอยู่กับคน

บาป และขอให้ละบาปมากกว่าทำบุญ อย่ามัวแต่ทำบุญทำบุญโดยไม่
ละบาปกัน เอาเงินบาปมาทำบุญฉาบหน้ากันไว้ในสังคมโดยไม่ละอาย
แก่บาปที่ได้กระทำ

จึงหวังว่าต่อไปนี้ไปพวกเราทั้งหลายคงจะได้สำนึก พิจารณา
ที่ดี มีวิจารณ์ญาณที่ดี คือรู้สึกละอายว่าเรายังทำอะไรเหมือนสัตว์
โลกธรรมดาที่มีความเป็นสัตว์อยู่มาก อาตมาเวลามีอารมณ์ทางเพศ
ขึ้นมาก็ได้ทนที่กำกับชีวิตอยู่ กำกับชีวิตไว้ว่าเราบวชมานาน เราสอน
คนมามาก เราอยู่ในเพศพรหมจรรย์ คนเขานับถือ เราเป็นพระเป็น
เจ้า เราไม่น่าจะคิดอะไรหลงไหลใฝ่ต่ำเยี่ยงสัตว์ธรรมดาที่มีความ
เป็นสัตว์อยู่สูงมาก

เพราะฉะนั้นหยุดที่ พอที่ เราจะเป็นสัตว์ไปอีกก็ภพที่ชาติกันนี้
ตวาดตัวเองไว้ เพื่อจะได้ไม่หลงไหลใฝ่ต่ำเป็นสัตว์ธรรมดาไปอีก
หลายภพหลายชาติ จึงหวังว่าบทความเหล่านี้คงจะสร้างมโนธรรมที่
เป็นพวกธรรมที่ทำให้เกิดพรหมเกิดเทพ เมื่อพรหมกับเทพมาอยู่มาก
แต่สัตว์นรกอสุรกายจะได้หายไปจากแผ่นดิน หรือว่าถ่วงดุลกัน โลก
นี้อยู่ในสภาพที่เปรตลดน้อย อสุรกายลดน้อย แต่ว่าเทพพรหม มนุษย์
อริยะ จะได้มากขึ้นเพื่อความร่มเย็น

หวังว่าผู้อ่านจะได้เลื่อนขั้นตัวเองจากสัตว์โลกธรรมดาที่มีความ
หลงไหลใฝ่ต่ำอยู่ เมื่อสัตว์ทั้งหลายเลื่อนมาเป็นเทพ เป็นพรหม เป็น
อริยะ เสียทีขอให้ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายที่หลงไหลใฝ่ต่ำที่มีความเป็น
สัตว์ ให้มีความรู้สึกละอาย อยากเลื่อนขั้นตัวเองให้เป็นเทพเป็นพรหม
ให้มันติดใจ ขึ้นใจ คาใจเลยทีเดียว

บุญเห็นทันตา

เรื่องที่จะได้มองเห็นทิศเห็นทางที่จะได้

ทำบุญทำกุศลกัน ชนิดที่เรียกว่าบุญเห็นทันตา

เจริญพร ท่านผู้อ่าน

ก็คงจะได้นำเอาเรื่องที่จะได้มองเห็นทิศเห็นทางที่จะได้ทำบุญทำกุศลกัน ชนิดที่เรียกว่าบุญเห็นทันตา

นั่นก็คือ การที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์ครั้งแล้วครั้งเล่า หนึ่ง—สอง—สามที่ผ่านมากับการแก้ปัญหาจราจรติดขัดนี้ ทำให้เราคิดถึงว่าที่เขาเรียกว่า วิสสุทธิกิริยเทพ สมมุติเทพ เมื่อเรามีกษัตริย์เป็นสมมุติเทพ คอยปกปักรักษาอภิบาลดูแลรักษาความขัดข้อง กระโดดเข้าช่วยเหลือประชาชนในเรื่องของจราจรติดขัด

แล้วก็ทำให้หนักการเมืองได้ตื่นตัว เจ้าหน้าที่ตื่นตัว หยุดทะเลาะกัน กระโดดเข้าร่วมกับพระราชดำริของพระองค์กันที่เพื่อประชาชนนั้นแหละจะเป็นเยี่ยงอย่าง

อาตมาคิดว่าที่บอกทำบุญเห็นทันตาก็คือว่า ประชาชนที่บริจาครทรัพย์เพื่อพระราชกุศล ถวายเงินทองเพื่อพระองค์จะได้ใช้ตามพระ

ราชอัยยาศัย ในทางพระราชกุศล

แต่แล้วก็เห็นทันตาตรงที่ว่าบุญที่ประชาชนได้บริจาคไปกับพระองค์ท่านนั้นได้ย้อนกลับมาช่วยประชาชนเอง คือแก้ปัญหาการติดขัดอาตมาจึงได้นึกขึ้นว่าเวลานี้เราทำบุญตามวัดสร้างโบสถ์สร้างวิหารกัน บางทีอาจจะได้ผลเห็นไม่ทันตาเท่ากับในหลวงท่านได้เอามาทำการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน เด็กนักเรียนเล็ก ๆ จะได้ไม่ต้องง่วงทรมานในการต้องตื่นเช้าลำบากต้องกลับบ้านดึก

เพราะฉะนั้นจึงเรียกว่าเป็นบุญเห็นทันตา แก้ไขสิ่งนี้ให้พวกเราเบาบางในการติดขัด จึงถือว่าบุญได้ย้อนกลับมาหาพวกเราทันตาเห็นมากกว่าไปสร้างโบสถ์สร้างวิหารด้วยซ้ำไป

เพราะฉะนั้นอย่าไปหวังชาติหน้าชาติโน้น แต่ชาตินี้จะแน่ ชาติบ้านเมืองเต็มไปด้วยปัญหาแพร่ ขอบทำบุญกันหวังชาติหน้าโดยไม่ได้มองดูเหตุการณ์ปัจจุบัน นี่เหลืออีกไม่กี่วันก็จะถึงวันที่ ๕ ธันวาคม อาตมาอยากจะบอกว่าเตรียมเก็บเงินเก็บทองถวายเป็นพระราชกุศลร่วมกับพระองค์ที่ไปทำกุศลต่อประเทศชาติ

แล้วก็อาตมายังมั่นใจว่าถ้าเรามีษัตริย์และมีสมมุติเทพแบบนี้แล้วประชาชนทำบุญร่วมไปกับท่านบริจาคให้ท่าน ถวายถึงพระหัตถ์ท่านก็มีหวังที่จะทำให้เกิดบุญเห็นทันต้ายิ่งขึ้นไป ปัญหา ก็จะหมดไป

นั่นจึงหวังว่าเราจะช่วยแก้ปัญหาของเราเอง เมื่อเราช่วยในหลวงอาตมาจึงเน้นว่าอาจจะหาเงินทองทอดกฐินผ้าป่ากันทุกปี มาปีนี้ลองมาทอดกฐินผ้าป่า แก้ปัญหาจราจรดู นำเงินผ้าป่าไปถวายในหลวงดีกว่าที่จะไปสร้างโบสถ์สร้างวิหารใหญ่โต แล้วขนหินขนทรายไป ถนนก็ไม่มีจะวิ่งจะใช้ แทนที่จะรวบรวมเอาเงินเหล่านี้มาทำถนนหนทางกันถ้าเราได้ผู้นำอย่างนี้แล้ว เราได้สมมุติเทพประจำบ้านประจำเมือง

อย่างนี้แล้ว เราน่าจะเปลี่ยนทิศทางการทำบุญแบ่งกันไป ส่วนหนึ่งทำกับพระกับศาสนา ส่วนหนึ่งทำกับพระมหากษัตริย์ที่ทรงทศ-พิธราชธรรม พระองค์นั้นมีแต่ให้ เมื่อประชาชนให้ไป พระองค์ก็ให้มา ให้ทั้งพระราชวินิจฉัย พระราชยุทธวิธีต่าง ๆ คือให้มาซึ่งแก้ไขการจลาจรติดขัด

จึงหวังว่าพอจะมองออกกันนะว่าเราทำบุญกันมาไม่ว่าจะเป็นสร้างวัดสร้างวา สร้างกุฏิสร้างวิหารพระเนรกินนอนสบาย งานการก็ไม่ค่อยทำ บางวัดบางองค์บางที่ ถ้าเราจะทำก็ดูว่าวัดไหนที่เอาไปทำประโยชน์จริง ๆ ทั้งแก่วัดเองแก่สังคม แก่หมู่บ้าน ได้เกิดประโยชน์สุขจริง ๆ ก็ไปร่วมทำกับวัดนั้น แต่ถ้าวัดไหนไม่ได้ทำอะไร พระดีกันมอมเมาประชาชนให้ตกเป็นทาสอบายมุขก็รู้จักพิจารณาดูว่าเอาเงินไปถวายในหลวงท่านดีกว่า เพื่อท่านจะได้แก้ปัญหาเพื่อประเทศชาติ

จึงหวังว่าพวกเรานี้ควรจะถึงเวลา และที่ดึกกว่านั้นก็คือจะทำให้นักการเมืองละอาย จะได้หยุดทะเลาะกัน หยุดแย่งตำแหน่งเก้าอี้หยุดขัดแย้ง หยุดเล่นเกม เล่นเชิงชั้น เดียวนี้เขามัวแต่วางเชิงวางชั้นวางหมากวางเกมกัน แต่ไม่ได้วางแนวทางแก้ไขจลาจรกันอย่างจริงจังจะทำบ้างก็คือพูด ที่แล้ว ๆ มาเห็นจะเป็นอย่างนั้น

แต่เดี๋ยวนี้เห็นจะต้องหวังรัฐมนตรีคนปัจจุบันว่าถนอมสองฝั่งเจ้าพระยาที่ดี จะเกิดอะไรดี หรือดีแต่พูดกันหรือเปล่า ที่แล้วมามากจะเอาแต่เรื่องพูดกันไป แล้วที่สำคัญนั้นก็คือนักการเมืองจะได้เกิดละอายว่ามัวทำอะไรกันต้องให้สมมุติเทพซึ่งอายุก็มากแล้ว ควรจะได้พักผ่อนกับการตรากตรำที่พระองค์ได้ทำมาเยอะ ต้องมานั่งแก้ปัญหาแทนนักการเมืองที่มีแต่เรื่องกันแทบทุกวัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องภายในพรรคเรื่องนอกพรรค เรื่องฝ่ายค้านและอีกหลาย ๆ เรื่อง ไม่มี

แนวทางที่จะนั่งร่วมวินิจฉัยแก้ไขกันในเรื่องปัญหา มัวแต่นั่งวางมาด
ว่าจะถล่มกันอย่างไร จะทำลายกันอย่างไร จะช่วงชิงอำนาจตำแหน่ง
เข้ามาในพรรคพวกของตัวเองได้อย่างไร สร้างความสับสนอยู่ตลอดเวลา

เอาละก็หวังว่าเราคงจะได้รวบรวมเก็บเงินไว้ ไกลวันที่ ๕ ธันวาคม
แล้วไปร่วมพระราชกุศลกับท่าน เพื่อท่านจะได้ทำพระราชกรณียกิจ
พระราชดำริยุทธวิธีแก้ไขปัญหามันเมือง แทนนักการเมืองที่ยังวุ่น
อยู่กับการจัดโควตาเก้าอี้กันอยู่ไม่รู้จักจบจักสิ้น เวลาจะมาจัดจรรยา
จัดบ้านจัดเมืองคงจะยาก ขึ้นต้องเตรียมเก็บกันไว้ เตรียมทำอะไรที่
เป็นกุศลต่อในหลวงท่าน ท่านจะได้นำมาทำประโยชน์ต่อประเทศชาติ
อย่างแท้จริง

พุทธศาสตร์กับไสยศาสตร์

เอาหลักศาสนาทำเป็นพุทธศาสตร์ไว้ก็แล้วกัน

ส่วนเรื่องของขลังศักดิ์สิทธิ์

ยกถวายให้แก่เทพเจ้าไป

เจริญพร ท่านผู้อ่าน

อาตมาคงจะต้องเขียนในลักษณะตอบคำถาม มีคนชอบถามมาบ่อย ๆ เหลือเกินว่าทำไมพระเครื่องถูกโฆษณา พระทำของขลังถูกพาดหน้าทางหน้าหนังสือพิมพ์ และยังมีนักการเมืองหรือมีใครต่อใครที่จะได้เป็นใหญ่เป็นโตไปลงเลขลงยันต์ลงนะเพื่อจะมีนะจิ้งจก มีอะไรต่ออะไรให้คนอื่นงง ตัวเองก็จะได้มีอำนาจวาสนาสสูง เรื่องนี้อาตมาว่าย่ามัวไปว่าไปเถียงกันอยู่เลย เพราะว่าท่านอาจารย์พุทธทาสท่านได้พูดไว้ในมรตถกรรมหน้าที่ ๑๘๑ ว่า สิ่งที่เราเรียกว่าไสยศาสตร์ยังต้องเก็บไว้ให้คนปัญญาอ่อน ที่ต้องถือไสยศาสตร์ไปพลาง ๆ ก่อนเพราะเขายังไม่อาจเข้าถึงและถือธรรมเอาไว้ในใจได้ ยิ่งมันตัวเองเพราะฉะนั้นเราอย่าไปมัวทะเลาะกันเลย อาตมาก็เคยอยู่กับพระที่ท่านถือไสยศาสตร์ ตอนบวชที่แรกก็อยู่กับหลวงพ่อกที่เป็นไสยศาสตร์อยู่มาก หรือแม้กระทั่งสมัยนี้ก็ยังไปมาหาสู่ไปขอทุนรอนจากท่านมาช่วยเหลือคนยากคนจนเหมือนกัน ไม่อยากไปทะเลาะกับท่าน ส่วน

เราผู้ที่ถือธรรมในระดับที่มั่นใจในตัวเองแล้ว เราก็ต้องเห็นใจคนที่
ยังทำแบบนั้นอยู่โดยถือหลักนักปราชญ์ทางศาสนาว่า ท่านผู้รู้แล้ว
คงฆ่าแต่เราที่ต้องกระทำเพราะว่าคนโง่ยังมีอยู่ บางทีพระเหล่านั้น
อาจจะไม่ได้โง่ลงมลาย แต่อาจทำไปเพื่อคนโง่เพราะคนโง่มันยังคงมี
อยู่ สำหรับคนที่ปัญญาอ่อนยังเป็นเด็กอยู่ก็ต้องถือไสยศาสตร์ไป
พลางๆ ก่อน แต่ถ้าวันใดเข้าใจแล้วมันก็เปลี่ยนไปเอง อย่างอาตมา
เองก็เกิดในตระกูลในวงศ์วานหมู่ญาติที่ถือไสยศาสตร์จมอยู่ในเรื่องนี้
เต็มทีก็ว่าได้ จนแทบจะไม่ได้รู้ว่าศาสนาพุทธเป็นอย่างไร แยกไม่ออก
ท่านอาจารย์พุทธทาสได้เขียนต่อไว้ในมรคกรรมหน้า ๑๕๒ ว่า ถ้า
เราเข้าใจศาสนาผิดเราก็จะได้แต่นั่งอ้อนวอนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในศาสนา
โดยไม่มีการปฏิบัติธรรมที่ถูกต้องและเพียงพอต่อการดับทุกข์เอาเสีย
เลย พุดง่าย ๆ ว่าตอนอาตมาบวชใหม่ๆ ไม่ได้ถือศาสนาในลักษณะ
ที่จะดับทุกข์ แต่มันเป็นลักษณะที่จะมีอะไรศักดิ์สิทธิ์จากศาสนามาไว้ใน
ตัวเรา หรือให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้นคอยคุ้มครองเรา เห็นมั๊ย เพราะ
ความเข้าใจอย่างนี้มันมีมาในพื้นฐานคนส่วนใหญ่ เราจึงแยกกันไม่
ค่อยได้และก็เข้าใจกันผิดมาเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นเรื่องดับทุกข์จึงไม่ค่อย
เด่นชัดแค่เรื่องไสยศาสตร์ และยังคนไม่มาศึกษาอย่างลึกซึ้งและยัง
เกิดเหตุการณ์อะไรประจวบเหมาะบางอย่างบางครั้งบางกรณี เช่น ดึก
กล่มแล้วคนบางคนมีเหรียญหลวงพ่อนั้นหลวงปู่นี้แล้วรอดตาย คน
หนึ่งเขาบอกว่านี่เป็นเพราะปาฏิหาริย์ของหลวงปู่หลวงพ่อนั้นที่ยังตั้งแต่
ไอคนที่ตายไม่รู้มีอะไรบ้างหรือเปล่า อาจจะมีแต่มันตายเพราะว่ามัน
ไปอยู่ตรงช่วงที่มันต้องตาย เนี่ยเป็นเรื่องที่แยกกันไม่ออก เอาละ
ตายหรือไม่ตายไม่เกี่ยวกันเลย มันเกี่ยวกันว่าคนนั้นตายอย่างไร
ก่อนจะตายเป็นอย่างไร ขณะจะตายนั่นจิตจะดับนั้นเขาพร้อมตัวที่จะ

ดับไหม เขาสมัครใจจะดับไม่มีเหลือไหม เขาทำใจถูกต้องหรือไม่ ไม่
ใช่เขาจะภาวนาพิมพ์ เรียกว่าโม เรียกหลวงปู่ เรียกหลวงพ่มาช่วยเขา
แต่ถ้าเป็นพุทธศาสน์นั้นไม่ได้เรียกหรอก มันจะพันที่ว่า...นี่จะดับแล้ว
มันต้องตกกระไดพลอยโจนโดดดับไปด้วย

โดยไม่ต้องมาด้นทุรนทุรายเหมือนตายโหง เขาอาจจะตาย
อย่างผู้บรรลุปะเลกก็ได้ ถ้ามีธรรมะตรงนั้นพร้อม ถ้าเหตุการณ์มันจะ
ดับก็สมัครใจจะดับไม่มีเหลือ โดยไม่ถือว่าเป็นตัวตน แล้วที่ทับอยู่นี้
มันเป็นหินเป็นธาตุ ธาตุดิน ธาตุน้ำ ถูกทับและแตกมาเท่านั้น ไม่ถือ
ว่าเป็นเราถูกทับ นี่คือสุดยอดแห่งความเป็นพุทธศาสน์ แต่ถ้าไสย-
ศาสตร์ แน่นนอนละ พิมพ์เรียกร้องอ้อนวอนอยู่ได้นั้น แล้วเวลากลับ
อะไรขึ้นมาก็ต้องเรียกร้องสิ่งศักดิ์สิทธิ์แทนที่จะรวมตัวกันแก้ไขด้วย
หลักสามัคคี ถ้าใจผู้ร้ายมันมากเราสามัคคีกันก็จะจัดการกับใจ ถึง
แม้ว่าใจจะมีไสยศาสตร์ อาตมาสังเกตดูเขาเอามาออกรายการ
ปล้นคนดัง เขาบอกว่าต้องทำไสยศาสตร์ให้คนในบ้านมันหลับ ถึงจะ
ทำโจรกรรมนั้น ใจแกงนี้ก็เรียนไสยศาสตร์ เห็นไหมว่าการเรียน
ไสยศาสตร์สร้างความทุกข์ เพราะเรียนไสยศาสตร์แล้วมักจะเอาไป
ประกอบมิชฉาชีพไว้เป็นส่วนใหญ่ ไสยศาสตร์มันเป็นศาสตร์ที่เรียก
ว่าไปขวางมันไม่ได้ ไปตรงผลักดันให้มันเกิดสนับสนุนให้เกิดมรรคผล
นิพพาน เพราะฉะนั้นท่านบอกอย่าไปเข้าใจศาสนาผิด ตัวศาสนามี
ของดีในแง่ที่เป็นไสยศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์อ้อนวอนได้ หรือทำพิธีให้ตัว
เอง ไปเอาประโยชน์ของผู้อื่นมาได้ด้วย การหายตัวหรือว่าจิ้งจก สะกด
เขาเอาประโยชน์จากเขาอย่างนี้มันไม่ใช่พุทธศาสตร์ พุทธศาสน์นั้น
มันมีความปาฏิหาริย์ด้านธรรมะ เช่น เทศนาปาฏิหาริย์ ถ้าใครสอน
คนบอกคนให้เป็นคนดีขึ้นได้อย่างปาฏิหาริย์กลับใจคนได้คนร้ายกลาย

เป็นตัวอย่างองค์ลัทธิมารกลายเป็นพระอรหันต์ นั่นแหละเรียกว่าเทศนา
ปาฏิหาริย์ พระพุทธเจ้าสรรเสริญปาฏิหาริย์อันนี้มาก เวลานี้ประเทศ
ไทยเราขาดปาฏิหาริย์ตัวนี้มาก แต่กำลังเฟื่องฟูเรื่องปาฏิหาริย์ ฤทธิ์
เดช ตอกตะกรุดผ้ายันต์ น้ามนต์น้ำหมากพ่นกันอุตลุด เชื่อดวงเชื่อ
ฤกษ์กันมาก ฉะนั้นท่านอาจารย์พุทธทาสท่านยังบอกว่าเราดีกว่าดวงดี
เพราะมันมีดีที่ดวง ดีกว่าไปมีที่ดวง ชัยนทำดีทั้งปวงเชื่อว่าเราไป
หน่วงไปเอาดีทั้งปวงมาทำให้ดวงเรามันดี โชคจะร้ายได้ไม่ตลอดปี
หรือถ้าเราขยันหมั่นทำดีเอาไว้เป็นดวง เพราะฉะนั้นเราจึงเอาหลัก
ศาสนาทำเป็นพุทธศาสตร์แท้ไว้ก็แล้วกัน ส่วนเรื่องของขลังศักดิ์สิทธิ์
ยกถวายให้แก่เทพเจ้าไปในการคาดคะเนไป อย่างนำมาเกี่ยวข้องกับ
พวกเรามีมธรรมะอันแท้จริงเป็นพระเจ้าเป็นพระธรรม มันจะเกิดความ
งมงายเลอะเลือนขึ้นทั้งสองฝ่าย เวลานี้ทั้งสองฝ่ายพวกที่ไปเอามา
บูชากันก็นึกว่าเป็นพุทธศาสตร์ ถ้าเลอะเลือนที่จริงถ้าเล่นไสยศาสตร์
ให้เป็นไสยศาสตร์ไปเลย มันก็มีผลแบบของเขาเหมือนกันพอคาดคะเน
ได้บ้างผิดบ้างถูกบ้าง ยุ่งบ้างไม่ยุ่งบ้าง เหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้น
การที่เราไปเชื่อคำว่าขลังหรือศักดิ์สิทธิ์ไม่มีในพระพุทธศาสนา แต่ก็
ยังมีคำว่าศีลวัตถุปรามาสอยู่แทน ทั้งนี้เพราะในพระพุทธศาสนาไม่มี
หรือไม่ต้องการจะให้มันมี ความขลัง ความศักดิ์สิทธิ์ของท่านอาจารย์
ผู้วิเศษนั้นขึ้นอยู่กับความงมงายมากน้อย ใ้่มากใ้่น้อยของผู้เป็น
สาวกนั่นเอง จึงไม่เกี่ยวกับพุทธศาสนา ซึ่งมียถาภูตะ สัมมปัญญา
เป็นหลัก คือมีปัญญาสอดส่องอย่างชัดเจน ถ้ายังจะชอบคำว่าขลัง
และศักดิ์สิทธิ์ก็ยกให้เป็นอำนาจของกฎอภิปัจจยตา อย่าไปเป็นความ
ขลังศักดิ์สิทธิ์ที่ตั้งบนรากฐานความงมงายของประชาชนเลย ถ้าเอา
ความขลังความศักดิ์สิทธิ์มาใส่ให้เป็นศาสนาแล้ว เราก็ไม่ต้องทำ

อะไรกันเลย นอกจากนั่งอ้อนวอนสิ่งศักดิ์สิทธิ์กันไปเรื่อย ๆ และก็ไปหาพระศักดิ์สิทธิ์ทำอะไรไปเรื่อย ๆ เราจะอยู่กันไปได้อย่างไร ระวังกันให้ดีในโบสถ์ที่มีแต่การอ้อนวอนสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือเสี่ยงเซียมซีนั่นแหละ จะไม่มีธรรมะอะไรอยู่ในนั้นได้เลยก็ได้ นอกจากการขอทานทางวิญญาน ขอทานทางวิญญานก็คือนั่งอ้อนวอนขอกันไปเรื่อย ๆ หรือการติดสินบนที่จะเอาเปรียบกันมากเกินไปเท่านั้นเอง ในหนังสือไตรภูมิพระร่วงนั้นถ้าศึกษาไม่ดีก็จะกลายเป็นศาสนาฮินดูหรือพราหมณ์ไปเลย จะเข้าเป็นอนัตตาหรือโลกุตระธรรมไม่ได้เพราะฉะนั้นต้องระวังเกี่ยวข้องกับเขียนไว้ในสิ่งต่าง ๆ ความขลังความศักดิ์สิทธิ์ แล้วยังเดี๋ยวนี้มีหนังสือความขลังความศักดิ์สิทธิ์ออกมาก ญาติโยมอ่านกันแล้วก็ติดกันมากบางคนนี่ติดเลย และเรื่องเหล่านี้อาตมาก็ยอมรับว่าสมัยที่ยังไม่ได้พบขี้ขอบมากเลยและก็อ่านแต่เรื่องเนีย ขอบอ่านที่สุด และก็ยังอยากให้หาด้วย แต่พอเรามาเจอหลักเกณฑ์ที่ถูกต้องเข้า มาฟังคำสอนที่หลวงพ่อกุฑทาสได้อ่านไว้เขียนไว้ก็ลางไปได้เยอะ อาตมาเองก็นึกไม่ถึงเหมือนกันว่าเราจะหลุดจากวิถืวงจรจากเรื่องความมงมายของทางไสยศาสตร์ได้ หันมาเอาแต่พุทธศาสตร์ที่ดับทุกข์ล้วน ๆ เนีย และก็มีแต่ตั้งหน้าตั้งตาช่วยเกื้อกูลคนอื่น ๆ ให้เขามีความสุขอยู่ไป อิกว่าเราไม่ตกจมอยู่เรื่องนั้นแล้ว เพราะฉะนั้นจึงหวังว่าเราจะให้มันเป็นคลังของอิทัปปัจจยตา ที่จะศักดิ์สิทธิ์ อิทัปปัจจยตาแปลว่า เพราะมีสิ่งนี้สิ่งนี้เป็นปัจจัย สิ่งนี้สิ่งนี้จึงเกิดขึ้น ที่มันขลังมันศักดิ์สิทธิ์มันเป็นเพราะกฎที่มันอาศัยเกิดขึ้น มันไม่ใช่เพราะอาศัยการศักดิ์สิทธิ์โดยมันเป็นศาสตร์อยู่ศาสตร์หนึ่งที่ทำไปตามกฎเกณฑ์อันนี้มันก็ออกมาเป็นผลอย่างนั้น ถ้าทำไม่ถูกมันก็ไม่เป็น มันก็เป็นเรื่องแค่นั้นเอง แต่ว่ามันมีปัญหาวามันไม่ใช่เรื่องดับทุกข์แค่นั้นเอง และมันไม่มีอยู่ใน

พุทธศาสนาและพุทธศาสนาก็ไม่ต้องการให้มันมีด้วยนะไอ้เรื่องความ
ศักดิ์สิทธิ์ ถึงงมงายอะไรอย่างนี้ จะมีคำว่าศีลวัตรปราชญ์ อยู่มา
อีกว่ามันเป็นความติดอยู่ในสังโยชน์เนี่ย เป็นสังโยชน์ ข้อหนึ่งคือ
เครื่องมามีจิตใจสัตว์ทั้งหลายที่ยังไม่ถึงขั้นอริยะ จะต้องมีความที่พึ่งใน
ทางอุ่งใจว่าอันนี้เรามีนะ เรามีศักดิ์สิทธิ์ละเราจะปลอดภัยละ ท่าน
ดูสิ ทรัพย์สินของประชาชนทุกวันนี้ปลอดภัยแค่ไหนที่อยู่ในลักษณะ
ปลอดภัยจริงหรือเปล่า ระวัง ยิ่งในวัดที่มีเขมรซิมม้อนวนอนสิ่งศักดิ์-
สิทธิ์ไปอ้อนวอนขอนั้นขอนี้กันมากโดยทางวัด ยิ่งจะไปกันใหญ่ ตกลง
วัดนั้นจะเอาศาสนาอะไรเข้าไป จันการเข้ามาเกี่ยวข้องกับศาสนา
อย่างถูกต้องนั้นคือเพื่อดำรงชีวิต ชนิดที่ไม่รู้สึกเป็นทุกข์เลย และทั้ง
เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นหรือโลกทั้งหมด เพราะฉะนั้นในโลกุตระธรรม
นั้นไม่เกี่ยวกับการออกบวชหรือปฏิบัติเคร่งครัดอยู่ในวัดหรืออยู่ในป่า
แต่มันเป็นการดำเนินจิตที่อยู่เหนืออำนาจอิทธิพลของอารมณ์ใฝ่ต่ำ
หรืออารมณ์โลก ๆ ในสากลโลกนี้ที่เขาหลง ๆ กันอยู่ เพราะถ้าหาก
ว่าเรายังไปหลงงมงายเอาเรื่องนี้เข้ามาปนแล้วก็อ่านหนังสือเหล่านี้ที่
กำลังตีพิมพ์แผ่กันมากมายในขณะนี้ แล้วเนี่ยสืบสานที่ใช้ในทางนี้มัน
อาศัยนักธุรกิจ เพราะเขาทำธุรกิจเขาจึงได้โฆษณาเหล่านี้กันมากขึ้น
ซึ่งหวังว่าปัญหาครั้งนี้มีศักดิ์สิทธิ์โดยเฉพาะบางครั้งบอกว่ามีพระ
ขุนแผนอยู่ในบ้านแล้วก็อยู่กันไม่เป็นสุขเลย จะเอาไปทิ้งที่ไหนดี ที่จริง
ขุนแผนนั้นเขาไม่เรียกว่าพระขุนแผนหรอก พระขุนแผนไม่มี เพราะ
ขุนแผนไม่น่าจะถือว่าเป็นพระได้เลย ฆ่าลูกตัวเอง ฆ่าเมียตัวเอง เอา
ลูกมาทำกุมารขลังศักดิ์สิทธิ์จะเป็นพระได้อย่างไร เป็นอาชญากร
ตัวร้าย เพราะฉะนั้นอย่าเอาอะไรต่ออะไรมาปนเปื้อนไปหมด ขุนแผน
ไม่ใช่พระ ตอนบวชก็เลวมากเทศน์ไปเกี่ยวนางวันทองไป ซึ่งเป็นคน

หลงเครื่องรางของขลังมาก ขุนแผนนั้นนั่นแหละคือไสยศาสตร์ไม่ได้
พาขุนแผนรับทุกข์ได้เลยสร้างเรื่องสร้างราวเยอะเยอะ

เพราะฉะนั้นญาติโยมจงใช้ดุลพินิจพิจารณาใคร่ครวญดูว่าสิ่ง
ใดควรเชื่อควรเลื่อมใส...

พินัยกรรมของท่านพุทธทาส

ท่านพุทธทาส ท่านบอกว่า โลกศพของอาตมาคือ
ความดีที่ท่านได้ไว้ในโลก โดยการเผยแพร่ธรรมะ
ปาฐา สำหรับตัวอาตมาคือบรรดาประโยชน์
ทั้งหลายที่ท่านได้ไว้ในโลก เพื่อประโยชน์แก่เพื่อนมนุษย์

เจริญพร ท่านผู้อ่าน

จะได้นำเอาเรื่องที่ผ่านมายก ๆ ที่เป็นข่าวเล่นเอาหลายคน
ตกอกตกใจว่า เอ๊ะ ทำไมจึงเผาเร็ว ทำไมถึงเลื่อนวันเผา

นั่นคือการเผาศพท่านพุทธทาส

เรื่องนี้มีคนวิพากษ์วิจารณ์กันมากกว่าทำถูกหรือเปล่า ทำไมเป็น
อย่างนี้ หรือว่ากลายเป็นการยึดติดในความตายไปก็มีว่ามาบังคับทำ
อย่างนั้นอย่างนี้

คนเรานั้นบางทีการมองเห็นการณ์ไกลต่างกันอยู่มาก

อย่างมีผู้ติดตามมาทางโทรศัพท์ทางรายการเปิดประเด็นว่าทำไม
ไม่ปล่อยให้เป็นธรรมชาติ บอกให้เขารู้ใครจะมาก็มาบอกให้รู้ ๆ กัน
ใครจะมาเผาก็มา วันนั้นเป็นเรื่องของฝ่ายที่ไม่ได้เป็นผู้รับไม่รับรู้
สถานที่อาจจะพูดไปได้ สถานที่ที่มีจำกัดถ้าคนไปมากอาจเกิดความ
วุ่นวาย

เพราะฉะนั้นท่านอาจารย์อาจจะเล็งเห็นว่าเป็นอย่างนี้แล้วก็เกิด

เสียงงานเสียงการกัน เกี่ยวกับเรื่องตายเรื่องเกิดนี้ น่าเสียดายเวลา พอถึงวันเกิดก็จัดงานกินเลี้ยงวันเกิดจนลืมทำหน้าที่การทำงานและการเป็นอยู่ ถึงเวลาตายก็มานั่งจัดอะไรกันเป็นพิธีรีตองกัน หมดเงินหมดทองมากมาย

ตกลงกันว่าเรื่องเกิดกับเรื่องตายเป็นเรื่องโกลาหล่นวายไปหมด แทนที่จะจัดการเรื่องการเป็นอยู่ว่าอยู่อย่างไรถึงจะดี สงบ ประหยัด ประโยชน์ ประหยัดอย่างเป็นประโยชน์

โดยเฉพาะงานศพในเวลานี้เราจะเห็นว่ามียูไมโซ่น้อยที่ตำน้ำ-พริกละลายแม่น้ำ เก็บศพไว้นานหลายวันสวดแล้วสวดอีก สวดไปจนกระทั่งคนฟังเหลือน้อยเต็มที ในที่สุดก็เลิกสวด เสียเวลาไปไมโซ่น้อยเหมือนกับว่าจะสวดให้ฟื้นได้ยังงั้น หรือว่าจะอุทิศส่วนกุศลอดเข้าไปในงานสวดให้ผู้ตายได้รับบุญอะไรมากมายขนาดนั้น

ตามหลักพุทธศาสนาแล้วถือว่าทำพิธีรีตองนักมันเกินไป ทำพิธีพอใช้ได้ทำเป็นพิธีนิดหน่อย แต่รีตองนั้นใช้ไม่ได้มันมากมายฟุ่มเฟือย

การที่ท่านพุทธทาสได้ทำเป็นพินัยกรรมแล้วก็ไม่อยากให้ญาติโยมไปกันเยอะ

เรื่องนี้ท่านได้พูดเอาไว้ตั้งนานแล้ว เหมือนคนไปโรงเรียนเขาเรียนเรียนผ่านเลื่อนชั้นเรียนจบ แต่เดี๋ยวนี้คนเราทำตัวเหมือนเรียนไม่รู้จักจบ มาวัดก็มาอยู่นั่นละ มาไม่รู้จักเลิกจักสร้างอาจารย์บอกว่าไม่ต้องมา เช่น งานล้ออายุปีสุดท้ายนี้ อาจารย์บอกว่ามาเอาอะไรกันนักหนาให้ไปก็มากมายแล้วไม่น่าจะมายุง แม้วันเกิดท่านตอนหลังท่านก็พยายามลด ลดการจัดแบบใหญ่โต ไม่ให้ใครไปจัดใหญ่โต บางทีท่านบอกอย่ามาวุ่นอย่ามาจัดอะไรให้มันมาก ท่านไม่อยากจัดแต่คนก็แห่ไปกันมาก ท่านบอกว่าคนที่แห่ไปนั้นมันเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง

นัก ท่านก็เลยพูดสัปดาห์ที่ตั้งงานวันเกิด พูดไว้ตั้งแต่ยังเป็น ๆ ยิ่งงานวันตายท่านอยากให้มันเรียบง่ายที่สุด

บางคนอาจจะไปโกรธคณะผู้จัด โกรธไม่ได้หรอกเพราะเราต้องทำตามพินัยกรรม เพราะท่านประสงค์เช่นนั้น แล้วยังแถมบอกไว้ด้วยว่า ถ้าผู้ใดไม่ทำตามที่เราสอน อย่ามาวอนเรียกอาจารย์

คนที่เขาครูบาอาจารย์มีญาณอย่างารู้ความไกลไกล กว้างขวางมากมายกว่าเรามาก สติปัญญาต่างกัน

มีคนไปวิพากษ์วิจารณ์กันว่าเสียหายประเพณีวัฒนธรรม ซึ่งประเพณีวัฒนธรรมบางอย่างต้องเลิกได้ตั้งนานแล้ว

ถ้าพระพุทธเจ้าไม่เลิกวัฒนธรรมประเพณีเดิม พระองค์ก็คงเป็นฮินดูต่อไปเป็นพราหมณ์ต่อไปคงไม่ได้เป็นพุทธ ไม่ได้เป็นพระพุทธเจ้า

ท่านอาจารย์พุทธทาสท่านก็เหมือนจะปฏิวัติสังคมที่กำลังถล่มทลาย ล่มจมเงินทองในการเผาศพในการจัดพิธี หลวงพ่อพระเกจิอาจารย์ดัง ๆ ใหญ่ ๆ สร้างเมรุใหญ่ ๆ หลายสิบล้าน ซึ่งทั้งที่สร้างเสร็จแล้วก็เผาเลย ซึ่งอันนี้ท่านพุทธทาสท่านต้องการตายแบบล้างบาง

ต่อไปอาจมาคิดว่าพระผู้ใหญคงจะเตรียมตัวในการดับ อย่างดี อาจจะมีการเขียนพินัยกรรมอะไรไว้ดี ๆ กว่านี้อีกก็ได้ เห็นชัดเจนว่าการให้ฝังศพภายในหนึ่งชั่วโมงนี้ไม่ต้องเสียเวลาอะไรทั้งสิ้น ไม่ต้องมาสวด บางคนบอกว่าจะเลิกถอนประเพณีกันมั้ง ไม่สวด

คนเรานี้บางทีถึงคราวคับขันจริง ๆ มันยึดถือไม่ได้หรอกประเพณีอย่างแผ่นดินถล่มที่อื่นเคยตายกว่าสี่พันคน ถ้าลองมาทำประเพณีกันชั่วฟ้าพิรุณทุกศพทุกศพไม่มีเวลาหรอก ถึงแม้มีเวลาท่านก็จะไม่เอา

ถึงแม้มีเวลาท่านก็ไม่เอา คนหลังไหลไปเป็นแสน สถานที่ก็ไม่พอกินนอน ขับถ่ายกันที่นั่นจะทำอย่างไร ลานจอดรถก็ไม่พอ อันนี้เป็นเรื่องที่ต้องทำ เมื่อมีความจำเป็นต้องทำก็อย่าได้ว่าเลย

อาตมาไม่ไปงานศพของท่านก็เพราะว่าท่านต้องการให้ใช้เวลาทำงานพระศาสนาสืบต่อกว่าเอาเวลาไปดูศพกันอยู่เฝ้าศพกันอยู่ การเฝ้าศพดูศพไม่ต้องใช้คนมาก ยกhamศพก็ไม่จำเป็นต้องใช้คนมาก

แต่อาตมาก็แบกอยู่คือภาระคำสั่งสอนตกเดือนที่ท่านได้ทำเอาไว้ ไม่ใช่ว่าได้ไปแบกศพไม่ใช่ลูกศิษย์ การแบกเอาอุดมการณ์อุดมคติปณิธานของท่าน หรือเจตนารมณ์ของท่านไว้นั้นแหละ คือการแบกศพที่สำคัญที่สุด ท่านบอกจะเอาอะไรเป็นการบูชาศพ เอาความดีความสามารถที่สามารถทำให้คนรู้ธรรมะธัมโม

ท่านพุทธทาสท่านบอกว่าโลงศพของอาตมาคือความดีที่ทำไว้ในโลกโดยการเผยแพร่ธรรมะ ป่าช้าสำหรับอาตมาคือบรรดาประโยชน์ทั้งหลายที่ทำไว้ในโลก เพื่อประโยชน์แก่เพื่อนมนุษย์ และขอชักชวนให้ท่านทั้งหลายถือหลักเกณฑ์เดียวกันว่าโลงศพของเราก็คือความดีที่เราทำไว้ในโลก ป่าช้าของเราก็คือประโยชน์ของเราทั้งหลายที่ได้ช่วยกันทำไว้เพื่อประโยชน์แก่เพื่อนมนุษย์

นี่คือสิ่งที่ท่านได้นำมาพูดเสมอ คนเราทำบาปทำชั่วเพราะขาดสัมมาทิฐิ ท่านให้ช่วยกันสืบต่อความประสงค์

พระพุทธองค์ได้ตรัสไว้ว่า ตถาคตเกิดมาในโลกเพื่อประโยชน์แก่มหาชนทั้งเทวดาและมนุษย์ ธรรมวินัยของตถาคตมีอยู่ในโลกเพื่อประโยชน์แก่มหาชนทั้งเทวดาและมนุษย์ และให้พุทธบริษัทช่วยกันรักษาธรรมวินัยไว้ในโลกนี้ เพื่อประโยชน์แก่สัตว์โลกทั้งเทวดาและมนุษย์

ทรงย้ายเช่นนี้ทั่ว ๆ ไปในหลาย ๆ แห่ง สาวกทุกคนจึงมีหน้าที่สืบ
พุทธประสงค์ในสิ่งที่ทำให้เกิดประโยชน์แก่เทวดาและมนุษย์ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งก็ทำหน้าที่ไม่ให้เป็นกิเลสของโลก ทำหน้าที่อย่างกล้าหาญใน
ทางที่จะทำ

อาตมาจึงพยายามทำอย่างนี้ตลอดมา โดยหวังอยู่ว่าจะพยายาม
บูชาท่านเอาความดีที่เราทำเป็นเหมือนดอกไม้จันทน์บูชาท่านเป็น
แทนบูชาท่าน นี่จะเป็นเหมือนกับการบูชาพระพุทธเจ้าด้วย เพราะ
พระองค์ทำให้เรากล้าหาญเพื่อประโยชน์สุขทั้งเทวดาและมนุษย์ เทว-
ดาคือพวกที่อยู่สบายไม่ต้องเสียเหงื่อ มนุษย์คือพวกที่ต้องทำงานเสีย
เหงื่อมากเพื่อยังชีพ ทำยังไงทั้งสองพวกนี้จะได้รับประโยชน์จากเราที่
มีชีวิตอยู่ โดยเฉพาะอยู่อย่างไรจึงจะเกิดประโยชน์มากที่สุด เพราะ
ฉะนั้นการตายของท่านพุทธทาสจึงถือว่าไม่ยากทำลายประโยชน์ของ
ผู้อื่น

การตายของคนเรานี้บางทียุ่งยากมาก ประชุมกันตั้งหลายวัน
กว่าจะเสร็จ มีงานศพหลวงปู่อะไรก็ไม่รู้เตรียมการตั้งสามเดือน บาง
ที่เป็นปี และยังมีการเอาศพไว้เพื่อเป็นเครื่องตอรองว่าจะอยู่รอดหรือ
ไม่รอดของวัด เพราะฉะนั้นจึงถือว่าท่านได้ล้างบางในงานศพของท่าน
ซึ่งถือว่าหาได้ยากมากในยุคนี้นี้ พระผู้ใหญ่บางท่านคงจะไม่มีความคิด
ที่จะจัดงานศพให้ยิ่งใหญ่ เพราะมีบางวัดจัดงานศพเจ้าอาวาสเพื่อ
ดึงดูดคนดึงดูดเงินเข้าวัด อาตมาเองก็เคยโดน มีการตั้งงบประมาณเท่านั้น
เท่านั้นเชิญพระไปเยอะ ๆ เต็มวัด คงได้เงินเข้าวัดไม่ใช่น้อย เป็น
การทำกุศลเพื่อนั่นเพื่อนี่ เขาเรียกว่าคนตายขายคนเป็น ไม่ใช่คน
ตายขายคนเป็น คนเป็นเอาศพคนตายมาขาย เพราะฉะนั้นท่านพุทธ-
ทาสจึงระบุในพินัยกรรมให้คนนั้นคนนี้ทำ บางคนก็บอกเผด็จการ

หรือเปล่า ไม่ใช่เผด็จการ ถ้าเผด็จการโดยธรรมก็ต้องยอมดีกว่า ประชาธิปไตยถ้าหากให้คนจัดงานศพท่านพุทธทาสหลายคนอาจจะทะเลาะกันในงานเผาศพก็ได้ แต่ถ้าพินัยกรรมระบุออกมาให้คนนี้จัดงานศพแต่เพียงผู้เดียวโดยระบุชื่อคนรับผิดชอบออกมา งานศพก็เลยเรียบง่ายผ่านไปได้ด้วยดี ไม่มีปัญหาเรื่องการขัดแย้งกัน อย่างเช่นงานศพพ่อ ลูกห้าคนอาจจะทะเลาะกันก็ได้คนนี้ก็เอาอย่างนี้คนนั้นก็เอาอย่างนั้น ซึ่งก็ทำให้วุ่นวายไป

นี่จึงถือว่าเป็นความแหลมคมทางสติปัญญาของท่าน

บางคนวิจารณ์แบบหาเรื่องอันธพาลบอกว่าไม่ดีระบุให้คนนั้นคนนั้นทำ แทนที่จะปล่อยให้ไปเป็นไปตามศรัทธา ศรัทธาแบบหาเรื่องพาเขารกเข้าพง เราต้องช่วยกันหาทางแก้ไขไม่ใช่แบบปล่อยไปตามใจ ต้องพยายามปรับปรุงให้ดีให้ใหม่ แยกเอาสิ่งดี ๆ มาใช้ สิ่งไหนที่ฟุ่มเฟือยก็ตัดออกไป

เพราะฉะนั้นการตายของท่านพุทธทาสสร้างประวัติศาสตร์ในการที่จะประหยัด ทำให้เกิดประโยชน์ ไม่ต้องไปยุ่งกับซากศพที่นับวันจะเน่าเหม็นให้รับ ๆ เผาดีที่สุด ไม่ต้องเอาศพไว้นาน ๆ เหมือนบางที่

มีคนเคยคิดแนะนำให้ลูกศิษย์ท่านทำเหรียญที่ระลึก ทำอะไรเป็นอนุสรณ์เพื่อระลึกถึง

ซึ่งพวกนี้หวังผลทางเศรษฐกิจเป็นพวกพ่อค้า

แสดงว่าคนพวกนี้ไม่รู้จริงว่าท่านเป็นอย่างไร

ก็หวังว่าพวกเราที่ไม่ได้ไปงานศพของท่าน อย่าได้ไปเสียอกเสียใจ ให้ช่วยกันทำความดีเป็นโลงศพถวายท่าน ช่วยกันเผยแพร่ธรรมะเพื่อประโยชน์สุขของชาวโลก

กิเลส เพศรส ตัวอันตราย

คนรุ่นหลังก็อย่าได้หลงใหลใฝ่ต่ำ
ผู้หญิงก็อย่าเป็นสีกาที่บ้าด้วยราคะ
ผู้ชายก็อย่าเป็นขุนแผนที่บ้าด้วยกิเลสตัณหา

เจริญพร ท่านผู้อ่าน

มรดกธรรมที่ท่านอาจารย์พุทธทาสได้กล่าวไว้นั้นคือ มรดกธรรมที่ ๗๗ กฎเกณฑ์ของการลำดับขั้นของนิเวศน์ กิเลส อนุสัย อาสวะที่เราควรจะรู้จักกัน คือเมื่อเกิดโลกขึ้นครั้งหนึ่ง มันจะสะสมราคานุสัย เกิดความรู้สึกใคร่เป็นอนุสัยไว้หน่อยหนึ่ง เกิดโกรธขึ้นมาครั้งหนึ่งมันก็จะสะสมปฏิฆานุสัย เกิดความหงุดหงิดโกรธง่ายอีกหน่อยหนึ่ง เกิดหลงครั้งหนึ่งก็จะสะสมอวิชานุสัย เอาไว้อีกครั้งหนึ่ง สะสมไว้สำหรับเกิดกิเลสนั้นๆ ได้ง่าย สะสมไว้ในสันดานกลายเป็นอาสวะ สำหรับจะกลับออกมาเป็นกิเลส หรือเป็นแต่เพียงนิเวศน์ คือเครื่องกั้นจิตแล้วแต่กรณีของมัน

การที่เราปล่อยให้ความเคยชินอะไรบางอย่างที่มันทำลายเจตนา ไม่เคยเบรคเคยห้ามเคยรั้งอย่างเมื่อเกิดความใคร่ความกระสันก็ทำไปตามนั้นทุกที แล้วก็เกิดความชินของมันเรื่อยไปตามลำดับของมัน ก็คือว่าพอเราทำตามกิเลสบ่อยๆ ก็เพราะติดเป็นอนุสัยคือความเคย

ชิน แล้วก็ติดเป็นอาสวะที่พร้อมจะไหลออกมาเหมือนผีหนองที่แตก
ไหลอยู่เสมอ

มันจะเกิดเป็นเหมือนแมลงวันตอมเราอยู่เรื่อย ให้พัวพันชา
ชินจำเจและรำคาญอยู่กับเรื่องหูดหงิดบ้าง เรื่องใคร่ ๆ กระสันอยาก
งกบ้าง รำคาญกับเรื่องงก ๆ หลง ๆ มึน ๆ ไข่ ๆ ไปบ้าง อยู่อย่างนี้
บ่อย ๆ

การที่เราไม่รู้ความเป็นจริงจากการมีอารมณ์ส่งเสริมกิเลสต่าง ๆ
เช่น ราคะนีสัย อย่างกามารมณ์หรือเพศรส นั้นมันเป็นเพียงค่าจ้าง
ของธรรมชาติ เพื่อให้สัตว์ทำการสืบพันธุ์ อันเป็นสิ่งเห็นดเห็น้อย่น่า
เกลียดสกปรก ยากที่สัตว์จะหลีกเลี่ยงได้ แม้จะเป็นเพียงค่าจ้างที่
เป็นของอาการบ่าวบเดียว แต่ก็ส่งผลให้ต้องทนลำบากยุ่งยาก ต้อง
ปรนเปรอบำเรอ เอาใจใส่หึงหวงเลี้ยงดู ต้องรับจ้างทำงานเพื่อให้ได้
สิ่งปรนเปรอบำเรอเหล่านั้น พระพุทธองค์จึงตรัสว่าค้นหาเหล่านั้น
คือ นายจ้างผู้โหดร้ายทารุณ ที่เราต้องหาทางบรรเทาได้ถอนให้จาง
คลาย

แล้วเราจะพิจารณาอย่างไรให้จางคลาย

ท่านได้กล่าวไว้ว่าการพิจารณาทางกามรสหรือเพศรส หรือ
กามารมณ์ที่เป็นค่าจ้างทางธรรมชาติซึ่งเป็นนายจ้างที่โหดร้ายทารุณ
ยากที่สัตว์จะหลีกเลี่ยงได้ ท่านบอกว่าที่สอน ๆ กันอยู่มักจะให้
พิจารณาเป็นของปฏิกุล น่าเกลียด แล้วก็ไม่สามารถที่จะละได้ ให้
พิจารณาเป็นลูกหลาน เป็นพี่สาวน้องสาว เพื่อจะได้บรรเทา

เคยมีพระราชทานที่มักมากในกามารมณ์ชอบเอาเด็กมานอนมา
บำเรอกามแล้วก็ทำให้เด็กตาย เพราะความชาดิสต์ของแก แต่แล้วก็
ถูกประชาชนประณาม เป็นพระราชทานที่ไม่ตั้งอยู่ในทศพิธราชธรรม

พระราชานั้่นอยากจะสดอยากจะเลิก พระพุทธเจ้าทรงแนะนำว่า ให้คิดว่าเด็กเหล่านั้นเหมือนลูกหลาน หรือมองเหมือนแม่เรา เหมือนบุขนิยบุคคลของเรา เพื่อจะได้ไม่เกิดอารมณ์ขำบูบเดี๋ยวนั้นขึ้นมา

แต่ท่านบอกว่าการพิจารณาเช่นนี้ก็ยิ่งสำเร็จยากอยู่ดี ท่านให้พิจารณาว่ามันเป็นเรื่องน่าอายว่ามันเป็นการกระทำเยี่ยงสัตว์โลก ธรรมดาที่มีความเป็นสัตว์อยู่อย่างหนาแน่น ไม่ยอมเลื่อนชั้นของตัวเองให้เป็นมนุษย์ เป็นพรหมเป็นเทพชั้น เป็นอริยะขึ้นมาเลย ปล่อยให้ตกจมไปอยู่กับความหลงไหลใฝ่ต่ำ

ถ้าหากพิจารณาตัวนี้ได้ อนุสัยก็จะลดราคานุสัย ลดแน่นอน ปฏิฆานุสัยคือโกรธหงุดหงิดหึงหวง หรืออวิชชา ความลุ่มหลงมัวเมา ใฝ่ต่ำก็จะลดมาด้วย ไถ่ถอนไปในตัว ไม่สะสมอยู่ในสันดานมากต่อไปจนกลายเป็นอาสวะ เป็นกิเลส เป็นนิวรณ์คอยไต่ตอมบ่อยๆ เหมือนแมลงโฉบมาตอมบ่อยๆ ให้เกิดความรำคาญ เรื่องที่น่ารำคาญ ในจิตใจของเราที่ว่ารบกวนคือราคานุสัย ความรู้สึกใคร่กระสัน ความหึงหวงในอารมณ์ทางเพศ กามรสหรือเพศรส

ดังนั้นถ้าผู้หญิงที่สามิไปมีเมียน้อยอย่างเมื่อเร็ว ๆ นี้ผู้หญิงคนหนึ่งมาจากภาคอีสาน สามิเป็นตำรวจ ปวดร้าวใจที่สามิพาเมียน้อยมาในบ้าน แก่ก็งุ่นงานใจพาลูกสามคน ทูรันทุรายหนีจากบ้านภาคอีสานเข้ามาในกรุงเทพฯ มาพักที่วัดอาตมาคีนสองคีน ก็ได้เตือนว่านี่ลูกกำลังจะสอบ ทำไมหอบลูกมาเสียอนาคตลูกหมด เราทนอยู่กับเขาด้วยความรักใคร่มาตั้งนาน คราวนี้จะทนอยู่เพื่อลูกให้สอบสำเร็จก่อนไม่ได้ ถึงขนาดหอบลูกหนีมาด้วยความแค้น นี่คือปฏิฆานุสัย หงุดหงิดโกรธเพราะราคะ ความใคร่ อยากจะได้ไว้คนเดียว อยากให้สามิให้ความสุขตนเพียงคนเดียว ไม่อยากให้ไปข้องเกี่ยวหญิง

อื่น นี่ก็เกิดความหลง โง่เลยไม่ดูว่าลูกของตัวเองกำลังจะสอบ ทำอะไรโง่ ๆ หนีมาจากบ้านจนลูกต้องเสียเวลาในการเรียนและการสอบที่กำลังจะมาถึง ถ้าไม่ยั้งคิดอาจจะทำให้ลูกเสียอนาคตไป

อาตมาได้เตือนใจและแนะนำว่าเราต้องหัดคิดหัดพิจารณาให้ดี แล้วจะบรรเทาความโกรธสาบิได้ อาจจะสงสารเลยก็ได้ สามิเรานั้นจิตใจใฝ่ต่ำ ยังเป็นสัตว์โลกที่มีความเป็นสัตว์อย่างหนาแน่นอยู่ในระดับเดียวกันกับอินางเมียน้อยไว้อยกกันได้ ส่วนเรานี้น่าจะเป็นชาติสุดท้าย พอเลื่อนชั้นตนเองเป็นมนุษย์ เป็นเทพเป็นพรหม เป็นอริยะขึ้นมา

พระพุทธเจ้าก็ทรงแสดงอย่างนี้แหละตอนนางมารราคะตัณหาอรตินั้นเข้ามาช่วยวน พระองค์ทรงพิจารณาด้วยพระปรีชาว่าชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา เราจะไม่เวียนว่ายเป็นสัตว์โลกหลงใหลใฝ่ต่ำอีกต่อไป เจ้าเอาลูกรักเมียงามนางสนมผู้เลอโฉมหลอกล่อเราให้เล่นไปไหนหลายภพชาติมาแล้ว ชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย จะไม่หลงใหลใฝ่ต่ำไปเป็นสัตว์ตามกัดกับมันอีกคนหนึ่งหรือ

ถ้าผู้หญิงพิจารณาได้อย่างนี้ สามิเรายังเป็นสัตว์โลกธรรมดา ยังมีความเป็นสัตว์อย่างหนาแน่นมากในระดับเดียวกับอินางเมียน้อยถึงได้จอยกกันได้ แล้วเราก็นึกเลื่อนชั้นตัวเองไม่ยอมเป็นสัตว์ตามไปกัดกับมัน จะขอเป็นเทพเป็นพรหมเสียที ชีวิตจะได้ดีขึ้นไม่พิโรธโกรธแค้นหึงหวงหรือทำอะไรโง่ ๆ บ้า ๆ ขึ้นมากับเรื่องเหล่านี้ คิดถึงความจริงที่ว่าขณะนี้มันได้สืบทอดธุวิพอแล้ว มีลูกตั้งสองสามคน ต่อไปไม่ใช่เรื่องสืบทอดแล้ว ที่หึงหวงเมียน้อยขึ้นมานั้นมันเป็นเรื่องกามารมณ์ เป็นเรื่องคลั่งไคล้ในเพศรส หึงหวงในรสนี้มากเกินไป เหมือนคนหวงรสแกง อย่างที่เป็นข่าวสามิทำแกงหกกรรยาต่ำเสียจนสามิยิงตัวตาย

เรียกว่าผัวตายไม่เสียดายเท่าแกงหกออะไรทำนองนั้น

ห้วงรสนางมากกว่าสามีอย่างนี้ก็เกิดความรู้สึกโกรธแค้นได้เหมือนกัน ถ้าเราทำใจได้อย่างวามานี้ เราจะไม่หลงไหลไปตามมันไปเป็นสัตว์กัดกับมัน ถ้าจะคิดว่า...โอ๊ย...สัตว์ก็สัตว์ขอลุยกัดกับมันสักพักหนึ่ง เราก็จะเสียเวลาและโอกาสที่จะเลื่อนขั้นไปเป็นเทพเป็นพรหม เรียกว่าเสียสถานภาพความเป็นมนุษย์ที่ควรจะเลื่อนขั้นตัวเองต่อไป จึงไม่ควรจะทำตัวเป็นสัตว์ที่หลีกเลี่ยงความเป็นสัตว์ไม่ได้ มันต้องหลีกเลี่ยงได้ สัตว์บางตัวมันยังหลีกเลี่ยงความเป็นสัตว์ชั้นต่ำมาฝึกอบรมอะไรต่าง ๆ จนมันมีความสามารถในตัว เป็นที่รักใคร่ของคนได้ ดังนั้น คนเราจึงควรรู้จักควบคุมอารมณ์ อย่าปล่อยให้มันบ้า วูบขึ้นจนทำให้ลูกต้องเสียอนาคตอย่างผู้หญิงคนนั้น ขอให้ใช้สติปัญญาพิจารณาและควบคุมอารมณ์ อย่าให้เกิดอารมณ์บ้าวูบเดียวเห็นผัวพาเมียน้อยมาก็เกิดจะฆ่าจะแกงเขา เห็นเมียเขาสวยเห็นผัวเขาหล่อ วูบ ใครทำอะไรให้โกรธแค้นก็ฆ่าเขาตายด้วยอารมณ์ชั่ววูบ

เวลานี้เป็นเวลาที่เราต้องเริ่มฝึกฝน อย่าปล่อยให้มันเป็นคนมีอารมณ์ชั่ววูบจนทำลายอนาคต อารมณ์ชั่ววูบนั่นจะเป็นเพศฆาตฆาตของครอบครัว อะไรที่ควรจะหนักแน่นปรองดองอดทนอดกลั้นเพื่อครอบครัว เพื่อลูกเราจะได้ไม่มีปัญหาทางสังคม ไม่ว่าหิวขาดที่พึ่ง ขาดความอบอุ่น แล้วไปสร้างปัญหาสังคม เราเป็นพ่อคนแม่คนแล้ว เราต้องตรวจสอบและถามตัวเองว่าเป็นแม่พันธุ์ที่สมบูรณ์แบบเป็นแบบอย่าง เป็นตัวอย่างแก่นูชนชนรุ่นหลังได้หรือยัง อย่าหลงไหลใฝ่ต่ำ ผู้หญิงก็อย่าเป็นสีกาที่บ้าด้วยราคะ ผู้ชายก็อย่าเป็นขุนแผนที่บ้าด้วยกิเลสตัณหา คนที่ตกจมอยู่ในเพศสภาวะสมมากเกินไปจะได้กลายเป็นเพศฆาตฆาตทำลายอนาคตของครอบครัวไปได้

เติมธรรมะให้ชีวิต

ชีวิตเป็นสิ่งที่เติมธรรมะลงไปได้
จนกว่าจะเต็ม คือเติมลงไป
ด้วยการทำหน้าที่ที่ถูกต้อง

เจริญพร ท่านผู้อ่าน

จะได้นำเอาธรรมะที่ควรจะขึ้นเป็น “มรดกธรรม” ที่ท่านอาจารย์พุทธทาสได้กล่าวไว้ในมรดกข้อที่ ๑๐๓ เพื่อถือเป็นกฎบัญญัติสำหรับประพฤติปฏิบัติ และการศึกษาให้เรามีความรู้สึกเป็นเหมือนกฎบัญญัติไว้ในตัวของเราเองว่า ชีวิตเป็นสิ่งที่เติมธรรมะลงไปได้ ถ้าธรรมะเมื่อมีสภาพทรงผู้ปฏิบัติ ไม่ตกไปอยู่ในสิ่งที่ชั่ว เราก็เติมธรรมะลงไปเพื่อกันตัวเราเองจะตกไปสู่สิ่งที่ชั่วในมรดกข้อนี้ท่านกล่าวว่า “ชีวิตเป็นสิ่งที่เติมธรรมะ” ลงไปได้ จนกว่าจะเต็ม คือเติมลงไปด้วยการทำหน้าที่ที่ถูกต้องแก่ความเป็นมนุษย์ของตนทุกขั้นตอนแห่งการวิวัฒนาการ จนกระทั่งบรรลุมรรคผลนิพพานในที่สุด

ฉะนั้น ในมรดกข้อที่ว่า “ชีวิตเป็นสิ่งที่เติมธรรมะ” ลงไปได้เติมลงไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งบรรลุมรรคผลนิพพาน แต่ที่สำคัญที่สุดของเราจะเติมลงไปในตรงไหน? เติมลงไปในหน้าที่ที่ถูกต้องแห่งความเป็นมนุษย์ โดยเฉพาะมนุษย์ที่มีหน้าที่อะไรกันบ้าง ถ้าตอน

เด็ก ๆ ก็มีหน้าที่ของความเป็นลูกที่เชื่อฟังคำสั่งสอนดั่งเดือนในทางที่
ดั่งงามของพ่อแม่ พ่อแม่ก็มีหน้าที่บอกในสิ่งที่ถูกต้องซึ่งดีงามที่เป็นไป
เพื่อความสงบเย็นแก่ชีวิตของลูก ลูกที่เชื่อฟังพ่อแม่ที่ชี้แนวทางไปสู่
ความสงบเย็นในการทำหน้าที่ของความเป็นมนุษย์ต่อไป ลูกก็ไปมี
หน้าที่ศึกษาเล่าเรียนต่อ แล้วก็ไปมีหน้าที่ครอบครัว และหน้าที่อะไร
ต่อมื่ออะไรแก่สังคม

เพื่อความสงบเย็นแก่ตนและสังคม เพราะฉะนั้นในการเติมหน้า
ที่ของตนเองกับคำว่าถูกต้องลงไป ทำหน้าที่ในแต่สิ่งที่ถูกต้องดีงาม
ถ้าผิดร่นวายแล้วอย่าทำเด็ดขาด อย่างกลัวคนอื่นเขาจะทำหน้าที่ดี
กว่าเรา ในขณะที่ตัวเราเองไม่ยอมทำหน้าที่ แล้วก็เกิดอิจฉาริษยา
กลัวว่าเขาจะทำหน้าที่ดีกว่าเรา กลัวเขาจะชิงเอาประโยชน์จากคะแนน
เสียงหรืออะไรต่อมื่ออะไร ที่เรามักจะเห็นกันอยู่บ่อย ๆ ในวงการการ
เมือง เลยเป็นเหตุให้เรียกว่า “เติมไม่ลง” คือที่คนคนหนึ่งอยากจะทำ
หน้าที่ก็เลยทำหน้าที่ไม่สะดวก เพราะว่ามีคนคอยขัดหน้าที่ เพราะ
อย่างนั้นท่านอาจารย์พุทธทาสจึงได้กล่าวว่า “ชีวิตเป็นสิ่งที่เติมธรรมชาติ”
ลงไปได้จนกว่าจะเต็มคือเติมลงไปด้วยการทำหน้าที่ที่ถูกต้องของ
ความเป็นมนุษย์ เรามาลองจับจุดนี้ดูให้ดีว่าที่เราไปไม่ถึงจุดหมาย
ปลายทาง เราไม่เต็มไปด้วยความสงบเย็นของประเทศชาติ และโลก
ทั้งโลกกำลังเสียความสงบเย็นไป เพราะไม่เต็มในสิ่งที่ควรจะเติม ไป
เติมไฟสงคราม เติมความเห็นแก่ตัวแทนธรรมะ ในที่สุดก็เลยเกิดวิ
วัฒนาการขึ้น ในวิวัฒนาการที่บอกว่าเติมความเป็นมนุษย์ลงไปให้
ถูกต้องทุกขั้นขั้นตอนในการวิวัฒนาการ ที่จริงโลกนี้ก็มีวิวัฒนาการ
มาก และเสียอย่างเดียวยว่าเป็นวิวัฒนาการที่ไปสู่วิวัฒนาการ เพราะ
การวิวัฒนาการในที่นี้มันไม่ได้เติมไปด้วยธรรมะ เช่น เราวิวัฒนา-

การการเดินทาง เรามีเครื่องบิน เรามีรถยนต์ แต่ว่าคนไม่ทำหน้าที่
ของตัวเองให้สมบูรณ์ เป็นต้นว่า เมาขับรถ ประมาทในการขับขี่ แซง
กัน ผิดกฎผิดระเบียบก็เกิดการชนกันวินาศ หรือยามที่ขอต่อเติมเติก
อาคารที่ขอมมาได้เท่านั้น แต่ต่อเติมไปเกินกว่าที่กำหนดก็เกิดการพัง
พินาศ เพราะฉะนั้นในการทำที่ไม่มีวิวัฒนาการโดยการไม่เต็มธรรมะ
ลงไปคนก่อน คนก็จะไปวิวัฒนาการวัตถุไปสู่ความวินาศนาการ
กับตัวเอง ในที่สุดก็เกิดสูญเสียความสงบเย็นที่เราตั้งเป้าไว้ว่าเราจะ
บรรลุถึงความสงบเย็น อะไร ๆ ก็เรียกร้องเพื่อความสงบเย็นแก่บ้าน
เมืองและโลก แต่แล้วเราก็ไม่ได้เต็มสิ่งที่จะนำพาไปสู่ความสงบเย็นแก่
โลก เรากลับไปเติมเอาสิ่งที่เป็นอันตรายแก่โลก เช่น เติมการศึกษา
พยายามยึดต่อการศึกษาอย่างดีที่สุด หรือเอาตัวไม่รอดด้วยกันด้วย
เข้าไป

ด้วยเหตุที่วาดังกล่าวในช่วงเวลานี้เป็นช่วงของการปิดเทอมจึงมี
เด็กนักเรียนจากหลายจังหวัด เช่น โคราซ สุรินทร์ ศรีสะเกษ เดินทาง
กันมาที่วัดกันมากมาย (วัดสวนแก้ว) เพื่ออยากจะมีรายได้เพิ่ม
เติมในช่วงปิดเทอม อาตมามีความตกตะลึงในการให้การศึกษาแก่
บุตรธิดาของเรา ไม่ทราบว่าเป็นเพราะเหตุใด เข้าขึ้นมาเรามีกิจกรรม
ที่จะต้องพัฒนาอะไรสักอย่างหนึ่ง เช่น ทำความสะอาด แะะแะไม้
และที่วัดมีโครงการผันขยะเป็นทองคำ คือเอาสิ่งที่เหลือใช้เหลือ
บริโภคนำมาประดิษฐ์ประกอบต่อเติมให้สวยงาม และสามารถใช้อุป
โภคบริโภคได้ แต่เด็กพอตื่นเข้ามาให้ร่วมกันจัดทำเด็ก ๆ เหล่านั้น
กลับยืนงงง อะไรที่ควรทำกลับมองไม่ออก ไม่ทราบว่าการศึกษ
ทำไมให้เด็กมองไม่ออกว่าอะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ โดยเฉพาะเด็ก ๆ
ที่วัดอาตมามีการเทปูนเพื่อสร้างถนนภายในบริเวณวัด คื่น ๆ หนึ่ง

จะมีรถปุนมาส่ง

เมื่อตอนตีสี่ตีห้า เราก็จัดเด็กชุดหนึ่งไว้ให้นอนพักบ้างสลับกัน พอปุนมาก็ต้องลุกออกไปทำไปเท พอเรียกเด็กออกไปเด็กจิบอะไรไม่ดูถูก เช่น เทปุนก็ต้องใช้ถังปุน แต่กลับยืนงง บางทีไปคว้าเอาถังสังฆทาน โน่น นี่แสดงให้เห็นว่าการศึกษาไม่ได้ให้เด็กทำอะไรเป็น เหมือนกับ ไม่ได้เรียนเพื่อจะมาทำงาน อาตมาเลยคิดอยากจะตั้งหลักสูตรสู่การศึกษาช่วงโรงเรียนเปิดเทอมว่า “เรียนคู่กับลุย” ถ้าหากว่าลุยโดยไม่เรียน มันก็ลุยง้ออีก ถ้าหากว่าเรียนโดยลุยไม่ได้ มันก็เรียนจนเหยียบ ขี้ไก่ไม่ฝ่ออีก และทำอะไรไม่เป็น แสดงว่าการศึกษาที่วิวัฒนาการ มาว่าดีที่สุดนั้นนะ ทำไมมันถึงเกิดมีปัญหว่าทำอะไรไม่ค่อยเป็น และแถมไม่อยากรู้ ทำที่ไม่เป็นนี่มันยังแก้ไขกันได้ ใ้ตรงที่ไม่ อยากรู้นี้เป็นปัญหา เพราะว่าเรียนแล้วต้องไม่ทำเรียนสูงต้องไม่ทำ ต้องไปใช้คนอื่นทำ หรือว่าเรียนสูงแล้วคอยที่จะใช้แต่วุฒิเป็นเครื่อง อวดอ้างแค่นั้นเอง เมื่อไม่นานนี้ทางมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งเขาเอา อาตมาไปวิจารณ์ทำการวิจารณ์ทำเป็นคอร์สเป็นอะไรใหญ่โตเลยทีเดียว ในเชิงวิจารณ์ก็เป็นเหมือนว่าดูถูกคนไม่มีการศึกษา อย่าลืมนะว่าการ เรียนจากการกระทำนี้มันก็มีผลให้มนุษย์ฉลาดได้เช่นเดียวกัน ไม่จำเป็นว่าจะเข้าไปมุดอยู่ในห้องสี่เหลี่ยมตลอดเวลา สามารถที่จะทำให้เกิดความฉลาดจากประสบการณ์ที่ได้ลงมือทำลงไป พระพุทธองค์ ทรงตรัสว่า “ปัญญาย่อมเกิดแก่ผู้เพ่งพินิจในจิตของตน” ใครที่ทำงานทำกิจของตนอยู่อย่างเสมอต้นเสมอปลายก็ย่อมเกิดสติเกิดปัญญา ได้ในระดับใดระดับหนึ่ง

เพราะฉะนั้นจึงมองเห็นว่าการวิวัฒนาการการศึกษาที่เลยเถิดกับการ ปฏิบัติการลุยงานคือเรียนคู่กับลุย อาตมาก็เลยบอกกับเด็กว่าเด็ก ๆ

เอ๋ย เธอเรียนมาหลายเดือนแล้ว ยี่สิบห้าวัน เทอมนี้เธอต้องลุย ลุย ลงไปเลยว่าเหนื่อยเป็นยังงี้ เหงื่อเป็นยังงี้ ให้รู้จักเอาเหงื่อล้างความ จน ไม่ใช่มีวโปรดน้ำมนต์แก้จนกันอยู่ทุกวันนี้

นี่เห็นไหมว่าการศึกษาค่ะ แต่ว่าน่าตลกที่สุดที่พระพรหมเอราวัณ หลวงพ่อศักดิ์สิทธิ์อุมาพระแม่อุมา หรือว่ากวนอิมพระโพธิสัตว์อะไร ทั้งหลายเหล่านี้ เป็นที่อ้อนวอนกันสนุกเลยและไม่ใช่แต่คนระดับ ธรรมดา รัฐมนตรีช่วยจะเป็นอะไรที่จะต้องไปเจิมหลวงปู่หลวงพ่อ เพื่อให้ได้ขึ้นเป็นรัฐมนตรีว่าการ เป็นเรื่องสนุก เป็นอันว่าไม่ได้ใช้ ความสามารถกันแล้ว ใช้ความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงปู่ดันเข้าไปให้ได้ ดำรงตำแหน่งใหญ่โตขึ้นไป อันนี้ยังเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง เพราะ ฉะนั้นท่านจึงบอกว่าควรจะได้มีธรรมะไม่ใช่จะเจิมไปตะพึดตะพือ เติม กับเจิม มันคนละอันกัน เดียวนี้เราชอบเจิมให้กับชีวิต ไม่ค่อยชอบ เติมธรรมะให้กับชีวิตตัวเองในการทำหน้าที่ เพราะฉะนั้นท่านบอก ชีวิตนี้มันเป็นเรื่องที่ “เติมธรรมะ” ลงไปได้จนกว่ามันจะเต็ม เติมแบบ ไหน ก็คือเติมด้วยความสุข สงบเย็น และสมบูรณ์ของความเป็น มนุษย์ เติมแบบไหน เติมลงไปตรงการทำหน้าที่ ถ้าทำหน้าที่ได้ก็คือ ความเป็นมนุษย์ มีคนหลายคนที่ทำหน้าที่ของตัวเองไม่ได้ เช่น คน ไปผูกพันมีภรรยาบุตร แล้วทำหน้าที่เลี้ยงดูไม่ได้ อย่างนี้มีปัญหา มากทำให้มีเด็กเร่ร่อนเด็กกำพร้า เด็กว่าเหวมีปัญหามาก เพราะพ่อแม่ ทำหน้าที่ไม่ได้ เล่นสนุกได้ แต่ทำหน้าที่ไม่ได้ เมื่อไม่นานมานี้มี เรื่องที่น่าอนาถใจ เด็กจะสอบอยู่แล้วอีกสองสามวันแม่พาเตลิดมาที่ วัด เพราะพ่อพาเมียน้อยมาตก เมียหลวงทนไม่ไหวก็เลยพาลูกหนีมา วัด ลูกจะสอบวันจันทร์พาลูกมาวันเสาร์ อาตมาเทศน์สอนกว่าจะ กลับใจได้พาลูกกลับไปสอบทัน เย็นวันอาทิตย์เช้าวันจันทร์เป็นวัน

สอบ เด็กมันได้นอนไปในรถ วันจันทร์สอบคงว่างแน่เหมือนกันอันนี้เป็นเรื่องที่ทำหน้าที่ของความเป็นมนุษย์ไม่ถูกต้อง ผัวไม่เต็มคุณธรรมในความเป็นพ่อ เต็มแต่กิเลสตัณหา มีแต่ความมักมากจนทำให้ครอบครัวต้องแตก ถ้าเต็มธรรมะลงไปในความเป็นพ่อหรือสามีที่ดีรับรองว่าครอบครัวจะต้องไม่เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นครอบครัวใดที่ไม่เต็มธรรมะเต็มแต่กิเลสตัณหาความมักมาก และความสนุกสนานกับเนื้อหนัง มันก็สร้างปัญหาให้กับครอบครัว ในเวลานี้มีปัญหาโสเภณีเด็ก หรืออะไรก็ตามที่รัฐบาลกำลังปวดหัวจะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้หรือไม่ ก็ยังไม่ถาวร เพราะว่าเต็มแต่สิ่งที่เรียกว่าผิดๆ ผิดศีลผิดธรรมลงไป

อาตมาเองตอนนี้กำลังถูกกล่าวหาว่าบุกรุกที่ ซึ่งที่ที่วัดร้างนั้นอาตมาไม่ได้ไปบุกรุกเลย เพียงแต่ทางราชการเขาจะเอาคืนเพราะว่ามันเป็นที่วัด แต่มันมีเจ้าหน้าที่กับนายทุนร่วมกันออกโฉนดที่วัดขายต่อๆ ไปสองสามทอดนั้น ไม่ทันได้ดูให้รอบคอบไปซื้อโฉนดที่วัดเข้า เขาออกกับ พอทางกรมการศาสนาเขาจะเอาคืนก็หาว่าอาตมาเป็นคนไปบุกรุก ทางกรมการศาสนาจะเอาคืน ไม่ใช่พระพยอมจะเอาคืน พระพยอมไม่มีสิทธิ์ไปเอาคืน ชุດก่อนเขาทำยังงี้ไม่รู้ แต่ตอนนี้เขาเอาจริงเพราะรัฐบาลชุदनี่เขาแสดงถึงความซื่อสัตย์ ชุດก่อนหมกเม็ดเอาไว้หลายชุດ พอเขาไปตามเอาที่ดินจากรัฐบาลชุदनั้นเข้ามาดูแลเอาจริงใช่พระพยอมไปเอง เพราะไม่มีสิทธิ์ เพราะฉะนั้นใครที่เข้าใจไม่ถูกต้องหรือรำลือกันไปต่างๆ นานา ขอให้ช่วยถามกรมการศาสนา ว่ากรมการศาสนาเอาคืน หรือว่าพระพยอมเอาคืน อาตมาเองไม่มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องไปได้ที่เยอะแยะเพื่อตัวเอง เพราะอยู่ที่วัดลียบไว้ก็นอนไม่ไหวแล้ว ห้องนอนห้าวาหกวา ก็เหลือนอน

แต่ที่ทางกรมการศาสนาเขาเห็นว่าอาตมาทำประโยชน์ เอาเด็กมาเลี้ยง เอาเด็กมาฝึก ตลอดจนช่วยเหลือผู้ที่ตกงานและผู้พลัดที่อยู่อาศัย เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าที่ที่มันเป็นของกรมการศาสนานั้นซึ่งคนซื้อไม่ตรวจสอบให้แน่ชัดก่อนซื้อ แล้วมาโทษพระว่าบุกรุก ตัวเองเลยเดือดร้อน ไม่เชื่อก็ให้ไปตามรัฐมนตรีปราโมทย์ สุขุม ดู เพราะเป็นเรื่องของท่านที่ท่านจะต้องดูแลที่ดินของศาสนา ใครเขาไปจะต้องเอาคืนมา ไปซื้อจากใครก็ไปทวงเอาจากคนที่ขายคืนมาทำต่อๆ ไปได้ จับต้นตอได้ก็สามารถจับได้ว่าใครเป็นคนที่โกงแผ่นดิน ในศาสนานั้นมาลงโทษลงทัณฑ์กันไปตามเรื่องของคนที่ไม่เต็มธรรมะ แต่จะเต็มรายได้จากความโลภมาก โดยผิดกฎหมายและศีลธรรม จะไปโทษคนอื่น ใครได้ความสะเพร่าของตัวเองไม่ตรวจสอบสืบสาวราวเรื่องแล้วมาเดือดร้อนในภายหลัง เพราะทุกคนอยากจะเต็มแต่สแตงค์ ที่ดิน ทรัพย์สินทั้งสังหาริมทรัพย์อสังหาริมทรัพย์ เวลานี้เต็มกันแต่สมบัติ ทรัพย์สินสมบัติ แต่มนุษย์สมบัติไม่ยอมเต็มกัน นิพพานสมบัติ สวรรค์สมบัติไม่เต็ม มัวแต่เต็มกันแต่เรื่องเงิน ๆ ทอง ๆ ของ ๆ ที่ ๆ และตอนนี้ก็จะตายคาที่ไปตาม ๆ กัน เพราะคงโกรธคงแค้นกันทุกขเดือดร้อนกัน ขอให้ตรวจสอบว่าทุกข์เกิดจากใคร? ถ้าทุกข์เกิดจากเพราะอาตมา ขอยอมให้ตกรรหมกไหม้ แต่ถ้าทุกข์เกิดจากความโง่ของโยมเองก็ขอให้ตกรรหรือเป็นไปกันเอาเอง ถ้าทุกข์เกิดจากพระไปทำด้วยความโลภไปโกงที่ชาวบ้าน สูดบาปแน่นอน ถ้าหากว่าผู้ที่เข้ามาบวชเป็นพระแล้วเอาความเป็นพระไปเบียดเบียนชาวบ้าน ไปบุกรุกที่ของชาวบ้านให้ได้ทีเงินเยอะ ๆ เพื่อจะสร้างฐานะความร่ำรวยแล้วก็บ้านนี้เมืองนี้คงเต็มไปด้วยพระกันทั้งสิ้น แต่ถ้าที่ดินนั้นมันเป็นของศาสนาแล้ว ทางบ้านเมืองจัดให้พระไปทำประโยชน์

เพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่อดอยากยากจน ไร้ที่อยู่อาศัย เพื่อให้ได้
มีชีวิตร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ ความมั่นคงในหลักการดำเนินชีวิต
เกิดประโยชน์และความผาสุกแก่เพื่อนมนุษย์ร่วมโลกด้วยกัน

สังฆธรรมแห่งธรรมะ

ความสงบสุขของส่วนรวม
เป็นสุดยอดปรารถนาของสังคมมนุษย์เป็นที่สุด
แต่แล้วมนุษยก็รักษามันไว้ไม่ได้

เจริญพร ท่านผู้อ่าน

อาตมาจะได้นำเอาเรื่องของมรดกธรรมในประโยคที่สำคัญ ๆ ที่ท่านพุทธทาสได้กล่าวไว้ให้เป็นกฎบัญญัติ ในความสวดของชีวิตที่จะรู้ธรรมะ มีธรรมะ เข้าถึงธรรมะกันต่อไป

ประโยคหนึ่งที่เรียกว่าเพื่อปกปิดความชั่วเพียงอย่างเดียวก็ต้องทำความชั่วอีกหลายอย่าง เปิดเผยมันเสียเลยยังดีกว่า อันนี้เป็นคำกล่าวที่ดีว่าเป็น “สังฆธรรม” ประการหนึ่ง พระพุทธองค์ทรงเปรียบอุปมาว่าหลังคาบ้านมุงดีบังดี ฝนย่อมไม่รั่วรด แต่ความชั่วที่เราทำลงไปนั้น ยิ่งปกปิดก็ยิ่งรั่วรด คือความชั่วจะรั่วรดเรื่อยไปเหมือนที่ว่าเพื่อปิดความชั่วเพียงอย่างเดียวก็ต้องทำความชั่วอีกหลายอย่าง เปิดเผยมันเสียเลยยังดีกว่า เมื่อเรากระทำอะไรที่ไม่ถูกต้องไม่ควรไปแล้วนี้มีการปกปิดเอาไว้นาน ๆ ถ้ามีการเปิดเผยถูกแฉถูกเปิดโปงขึ้นมาเมื่อไหร่แล้ว ลำบากก็ลำบาก อึดอัดก็อึดอัด ช่วงที่เขายังไม่แฉไม่เปิดโปง ก็เพเลิดเพลินหลงไหล อย่างคดีอะไรต่าง ๆ ของ

บ้านเมืองเราทุกวันนี้ปั่นป่วนวุ่นวายไปหมด อย่างที่เพชรซาอุฯ ของเขาหายไปนั้นก็ไม่มีใครกล้าที่จะเปิดเผย ยึดเยื้อเนิ่นนานเลยทำให้เกิดการกระทำผิดอย่างอื่นตามมา จนสร้างความเสียหายแก่ชาติบ้านเมือง จนในขณะนี้ได้ทราบข่าวว่าพวกบริษัทจัดส่งคนงานไปนอกจะร่วมกันลงขัน เพื่อซื้อเพชรคืนให้ทางประเทศซาอุฯ ก็ต้องเดือดร้อนไปตาม ๆ กัน

มานั่งนึกถึงว่า สีเลนะสุตติงยันติ สีเลนะโกคสัมปะทา สีเลนะนิพพุตติงยันติ กัสมา สีลัง วิโสทะเย ซึ่งแปลว่าศีลนำมาซึ่งสุข ศีลนำมาซึ่งทรัพย์ ศีลนำมาซึ่งความเย็น เราไม่นึกเลยว่าสีเลนะโกคสัมปะทา ศีลจะมีโภคทรัพย์ได้อย่างไร และศีลจะเป็นเหตุให้เสียทรัพย์ได้อย่างไร ประเทศไทยเรานี้เป็นประเทศหนึ่งที่เดินทางไปสุดทองยังประเทศซาอุฯ แต่แล้วไม่มีโอกาสเพราะถูกเขาปิดไป ไม่สามารถที่จะไปกอบโกยนำเงินนำทองของเขาเข้ามาสู่ครอบครัวของตัวเอง ตลอดจนประเทศชาติของตนได้ เพราะปัญหาว่าคนไปขโมยของเขา อมของเขา เพชรราคาห้าร้อยล้านเราต้องเสียเงินเป็นหมื่นล้าน ค่อยจะเข้าประเทศเขาได้ ทรัพย์สินที่มีอยู่ในประเทศชาติก็ลดน้อยลงไป แล้วก็ยังเป็นเรื่องยืดยาว ทำให้กรมตำรวจมีเรื่องวุ่นวายมาจนถึงปัจจุบันนี้แหละจึงเป็นเหตุให้เห็นว่าการที่เราไม่สามารถจะเปิดเผยความชั่วปกปิดกันอยู่จนมันเป็นเรื่องคาราคาซัง จนเขาอยากจะทำอะไรขึ้นมาบ้าง และเดี๋ยวนี้ก็มีการแฉกันขึ้น การที่ทำอะไรกันผิด ๆ ซอกันผิด ๆ สิ่งกันทำกันผิด ๆ มันปิดกันมานาน ยากในการแก้ไขอยู่ ยิ่งมีการมาปกปิดกันด้วยก็ยิ่งจะผิดมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นถ้ารู้จักเปิดเผยเสียบ้างยังจะดีกว่าที่ไปปกปิดมันไว้ มันไม่เหมือนบ้านช่องเรือนชาน ยิ่งปิดยิ่งมุงยิ่งบัง มันก็ยิ่งปลอดภัย แต่นี่เราไปปกปิดสิ่งที่จะ

ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินต่อสังคมส่วนรวม นั่นคือ ความชั่วที่ถูกปกปิด เราไม่ปกปิดความลับอะไรที่เกิดประโยชน์แก่บ้านเมือง กลับปกปิดความชั่วนี้ถือว่าเป็นอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของส่วนรวม ซึ่งเป็นอันตรายที่น่ากลัว มันก็เป็นระเบิดมาปกปิดไว้ซ่อนไว้ คนที่ไม่รู้ก็ไม่กลัว แต่ถ้าหากว่าระเบิดตูมขึ้นมาเมื่อไหร่ นั่นแหละถึงจะกลัวถึงจะระวังกัน ความชั่วก็เหมือนกัน ถ้ามันมากมันแน่น อัดไว้นาน ๆ มากเข้ามันก็ต้องมีวันระเบิด ถ้าถึงวันระเบิดของมัน ก็ต้องตายต้องย้าย ย้ายสภาพเปลี่ยนสภาพ ความเป็นอยู่ที่เคยปกติ ดิงามต้องมาเดือดร้อนทรมานเจ็บปวด เพราะฉะนั้นเวลานี้คนเรานั้น สาเหตุใหญ่ ๆ ก็คือเรื่องกิน เรื่องกาม เรื่องเกียรติ เบียดเบียนกัน กลั่นแกล้งกันใส่ร้ายกัน จนกระทั่งว่าหาความสุขสงบเย็นให้แก่ตนแก่สังคม และประเทศชาติไม่ค่อยจะได้ เพราะไปหลงไหลแต่ในสิ่งที่ผิด ๆ อยู่ เมื่อสิ่งเหล่านี้มันมีอยู่ก็ขอให้พวกเราพยายามแก้ไขสิ่งที่ผิดพลาด เจ็บปวดกับสิ่งเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์ไปทุกวัน พรุ่งนี้มีไว้สำหรับแก้ไขข้อผิดพลาดของวันนี้ มิใช่เพื่อส่งเสริมความผิดพลาดให้สมบูรณ์เต็มที่ เรามีวันพรุ่งนี้เอาไว้เพื่อแก้ไขสิ่งที่ผิดพลาดของวันนี้

เดี๋ยวนี้คนเรากำลังส่งเสริมความผิดพลาดด้วยการตรงที่ไม่ยอมรับผิด ปกปิดส่งเสริมความผิด จนมีแต่ผิดพลาด ๆ ผล่อ ๆ เดียวนี้พอคนเราทำผิดก็ไม่อยากจะโดนลงโทษ ไม่อยากจะถูกลงโทษถูกย้ายหรือถูกระงับต่าง ๆ นานาก็ตาม ถึงแม้ว่าผิดแต่ก็ไม่อยากจะออก ไม่อยากจะถูกลงโทษ ไปฆ่าเขาตาย ฆ่าภรรยาฆ่าลูกก็ไม่อยากถูกลงโทษพยายามจะต่อรองอยู่เสมอ บ้ากาม อยากจะมีใหม่ แต่งใหม่ ก็พยายามฆ่าคนเก่า บ้าเกียรติก็เบียดเบียนหาทางจะเอาชนะด้วยเกียรติและศักดิ์ศรี ชนิดที่บ้า ๆ บอ ๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำให้เกิดความเสียหาย

สุขของส่วนรวม ความสุขของส่วนรวมนั้นเป็นสุดยอดปรารถนา
ของสังคมมนุษย์เป็นที่สุด แต่แล้วมนุษย์ก็รักษามันไว้ไม่ได้ เพราะไ้
สาม ก มันมากัดกลุ้มรุมกิน ยิ่งกินเข้าไปแล้วก็ลำบากคายไม่ออก
กินไม่เข้าคายไม่ออกก็ต้องลำบาก กินเขาไปเขาก็สืบทา คายออกมา
ตัวเองก็เดือดร้อน

เรื่องนี้เป็นสิ่งลำบาก ผิดหรือไม่ผิดมันก็ส่งผลกระทบไปมาก
เช่นในเวลานี้คนเราอยากจะดูว่าคนนั้นผิดหรือไม่ผิด ถูกหรือไม่ถูก
ถูกย้ายไปเพราะมีความผิดหรือไม่ อาตมาว่าถ้าย้ายหรือถูกย้ายแล้ว
นี่มันมีปัญหายุ่งยากสำหรับข้าราชการที่เกิดปัญหาขึ้นมาในบ้านในเมือง
ย้ายให้ออกไปพักไว้ ถ้าหากไม่ผิดแล้วก็กลับมาในตำแหน่งเดิม ก็
คงทำงานร่วมกันไม่ได้ เพราะเกิดความกินแหนงแคลงใจกัน จะนั้น
จึงเป็นห่วงว่าบ้านเมืองมีแต่เรื่องกินแหนงแคลงใจ ไม่เกิดความร่วมมือ
แรงร่วมใจ เมื่อใดจะเกิดความเจริญรุ่งเรืองและสงบสุขกันเสียที เมื่อ
ไม่ทำหน้าที่ “มือประกอบกิจ จิตนมัสการพระธรรม” อย่าลืมไปว่า
เรามีวันนี้และวันพรุ่งนี้ไว้แก้ไขให้ดีขึ้น ที่ผิดๆ แล้วมาเป็นครูสอนให้
ดีต่อไป ไม่ว่าจะเป็นครูในด้านความก้าวหน้า พัฒนาอย่างไรก็ตาม
ที่บ้านเมืองล่มทลายด้วยดินฟ้าอากาศ มันวิปริตอะไรขึ้นมา ก็ต้อง
ใช้ความสามารถแก้ไข ถ้ามนุษย์รวมตัวกันแก้ไข ไม่รวมตัวกันก่อ
เรื่องความบาดหมาง ก็จะอยู่กันได้อย่างไม่ต้องกินแหนงแคลงใจ
อะไรกัน เดียวนี้ต้องเอาความผิดมาเปิดเผย แก้ไขที่เหลือเจือจานกัน
เยียวยากันเพื่อความถูกต้องดีงามกันต่อไป

ศีลธรรมนำมาซึ่งความสงบ

ธรรมะทำให้คนสะอาด สว่าง สงบเย็น
ทำให้คนมีความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่ถูกที่ควร

เจริญพร ท่านผู้อ่าน

ในธรรมะที่จะพูดกันก็คือหัวข้อที่ว่า “ธรรมะนั้นจะพบได้ที่ไหน” หรือ “ธรรมะพบที่ไหนก็ได้” ทั้งนี้ขอให้เรามาดูกันอีกทีว่า “ธรรมะ” คืออะไร คำว่าธรรมะก็คือหน้าที่ ธรรมะคือสิ่งที่ทรงให้ผู้ปฏิบัติไม่ให้ตกสู่สิ่งที่ชั่วนั่นเอง ธรรมะก็น่าจะมีความหมายว่า “พบกันได้ในหน้าที่” ที่ทำให้เราตกไปสู่ที่ชั่ว ที่ไหนละที่ทำทรงเราไว้ไม่ทำให้เราตกต่ำ ไม่ตกต่ำในความนึกคิดพูดจา กระทำ ปฏิบัติ ที่มันไม่ตกต่ำ แต่ทรงไว้ให้สูงขึ้นจากเป็นสัตว์ก็มาเป็นมนุษย์ จากเป็นมนุษย์ก็มาเป็นเทพเป็นพรหม เป็นอริยะ ถ้าเป็นขึ้นมาอย่างนี้ได้ก็ต้องถือว่านั่นแหละคือสภาพที่มี “ธรรมะ” ทั้งนี้ถ้าถามว่าธรรมะในดินในฟ้าในอากาศมีมัย ในรถในเรือมีมัย ก็จะต้องว่า มี มีตรงที่ว่าถ้าหากว่าเราเป็นคนชั่วรดับเรือกก็ต้องทำหน้าที่ของคนชั่ว หรือถ้าหากว่าเราเป็นผู้โดยสารโดยโดยสารเรือกก็ต้องทำหน้าที่ของผู้โดยสารที่นั่งมาอย่างถูกต้อง เดียวนี้คนเราที่นั่งมาในขบวนพาหนะไม่ค่อยจะมีคุณธรรมกัน

ผลมันก็ออกมาว่า ต่างนั้งไปโดยไม่มีความสะดวก สว่าง สงบเย็น สะอาดก็คือนั่งของที่มันจะทำให้เกิดความสกปรก ก็ไม่ใช่ว่าจะถ่าย หรือราดอะไรออกมาให้มันสกปรก แต่มันมีความคิดที่สกปรกออกมา โดยทำกิจกรรมที่สกปรกในรถ มันมีตัวอย่างเช่น เจอข่าวว่าคนมันซึ่ง สวาทกันในรถจนเกิดชนกันแทบล้มแทบตาย อย่างที่สุโขทัยเมื่อต้นปี ที่แล้ว นี่คือนิสัยที่ทำให้เห็นว่าเป็นสิ่งที่ลามกสกปรกที่สุดเลย ทำ ไม่ประพฤติปฏิบัติแบบสกปรก ขอลามที่ชื่อว่าถ้าทำแบบนั้นแล้วมันเกิดความสงบมัย มันก็ไม่สงบ ถามอีกว่ามันมีปัญหาหรือเปล่า ทำไมไม่ หาที่หาทางให้มันเรียบร้อย ปลอดภัยกว่านี้ ก็เพราะว่ามันขาดปัญญานั้นเอง ถึงต้องได้ทำชั่วอย่างนี้ ก็ทำไม่ถูกหน้าที่ ถูกสถานที่ถูกกาล-เทศะ เลยกลายเป็นว่าไม่มีธรรมะอยู่ในตัวนั่นเอง ธรรมะจะเป็น ลักษณะที่ทำให้คน สะอาด สว่าง สงบเย็น ทำให้คนมีความรู้ความ เข้าใจในสิ่งที่ถูกที่ควร ถ้ามองในแง่นี้แล้วนั้นธรรมะก็หาได้ในรถใน เรือ ตลอดจนในหน้าที่การงาน ถ้าเราทำหน้าที่ทำการงานให้สะอาด หน้าที่การงานก็ไม่สกปรก ไม่หาเกินต่อหน้าที่การงานที่มันสกปรก ไม่ทำอะไรที่มันทุเรศทุรังลูกตาคนอื่น มันทำให้แลดูไม่สะอาด ไม่สบายตา การทำมาหากินที่ไม่สะอาด ทำอาชีพสกปรกทุกวันนี้มีเยอะ เช่น โกงเขากิน ขโมยเขากิน ปล้นเขากิน อย่างนี้เป็นต้น หรือแม้ แต่กระทั่งขายตัวกินก็เป็นเรื่องที่ไม่สะอาดทั้งสิ้น ที่นี้เรามาดูกันอีกที ว่า “ธรรมะจะหาได้หรือพบได้” เป็นประจักษ์มันอยู่ที่ไหน มันก็อยู่ ตรงที่ว่า “หน้าที่” เรามีหน้าที่ต้องทำอะไร เป็นลูกก็ทำหน้าที่ของ ความเป็นลูก พบธรรมะในความเป็นลูก ก็คือ ปฏิบัติหน้าที่ในความ เป็นลูกให้ดี จนกระทั่งอยู่อย่างสงบร่มเย็นกับพ่อกับแม่ อยู่อย่างมี ความเข้าอกเข้าใจ รู้ซึ่งถึงภายในจิตใจซึ่งกันและกัน และก็อยู่กัน

อย่างสะอาด โดยทำตัวเป็นคนมีศีล อย่าเสียศีลเสียสัตย์ แล้วจะไม่
กลายเป็นคนที่อยู่อย่างสกปรกแน่นอน

ฉะนั้น คนเราจำเป็นอย่างยิ่งเลยที่จะต้องมียศธรรมะในลักษณะที่
ทำให้ตัวเองมีหน้าที่ ทำหน้าที่อย่าให้เกิดความโสมม อย่าทำหน้าที่
ให้คั่งค้างอากุล การกระทำหน้าที่นั้นจะต้องให้ครบสามอย่าง หรือ
สาม ส คือ

ส สะอาด ส สว่าง ส สงบเย็น ตลอดจนมีความจับใจ
มีไหวพริบปฏิภาณปัญญา เดียวนี้มันมีเรื่องอะไร ๆ กันอยู่แปลก ๆ
อาตมาก็เคยพูดอยู่หลายครั้งแล้วว่าเรื่องการทำงาน ทำหน้าที่สกปรก
ทำงานทำหน้าที่คั่งค้างอากุล ทำล่าช้าเหล่านี้อาจถือว่าเป็นงานที่
สกปรกเหมือนกัน เรื่องที่ควรจะทำเสร็จเร็วก็ไม่เสร็จ มันปิดกั้นอะไร
ไม่เสร็จปล่อยให้สกปรกเลอะเทอะกันอยู่อย่างนั้น เรื่องที่ควรจะทำ
จะวัดจะทำให้มันเรียบร้อยปล่อยปละละเลย ไม่ทำไม่รับผิดชอบ
อย่างที่เคยพูดว่ามีที่ดินอยู่หน้าวัดซึ่งเป็นวัดร้าง แต่ก่อนนั้น
เคยมีถึงสิบกว่าไร่ แต่เดี๋ยวนี้เห็นว่าเหลือเพียงสามไร่เท่านั้น คน
เข้าไปข้างสุญหายไปข้าง ออกโฉนดขายไปข้างหรือเปล่าก็ไม่รู้ รู้
แต่ว่ามันเหลืออยู่แค่นั้น ที่เหลือที่อาตมาก็คิดที่จะเช่าต่อเพื่อจะได้
ทำอะไรที่มันเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมขึ้นมาบ้าง แต่ปรากฏว่าเดิน
เรื่องอยู่ห้าหกเดือนแล้ว เรื่องก็ยังไม่มีแว่วว่าจะเสร็จ จนกระทั่งมา
นึกว่า เอ๊ะ มันติดขัดอะไรหรือเปล่า พออยู่มาได้ทราบภายหลังว่า
อ้อ มันติดอยู่ที่คนเช่าเดิม ก็เลยไปคุยถามดูกับคนที่เช่าเดิมว่านี่จะทำ
อะไรต่อไปมั๊ย เขาก็ตอบว่าไม่ทำแล้ว ถ้าท่านจะทำอะไรแล้วก็จะยก
ให้ นี่แสดงว่าผู้เช่าเขาก็ไม่ได้ยึดครองอะไร ถ้ายื่นขอให้เช่าหนังสือ
ยืนยันไปให้ทางอำเภอได้รับทราบและอำเภอก็จะได้แจ้งไปยังกรมฯ

เรื่องจึงเลยมาได้ลิบกว่าวันแล้วก็ยังไม่ถึงกรมฯ ที่ว่าลิบกว่าวันนี้
จะถือว่าเร็วเกินไปหรือเปล่า ถ้าในยุคปัจจุบันนี้แล้วถือว่าไม่เร็ว มัน
น่าที่จะสองสามวัน ก็ถึงกรมฯ แล้ว เพราะเดี๋ยวนี้การสื่อสารหรือที่
เรียกกันว่า “แฟกซ์” สามารถที่จะส่งถึงกันได้ทันที หรือจะไปด้วยตัว
เองก็ยังไม่ล่าช้าปานนี้ หรือเครื่องมือเครื่องใช้ในการสื่อสารของทาง
ราชการไม่มีไม่พร้อม จึงต้องตกต้องล่าช้าเช่นนี้ หน้าที่มันถึงคั่งค้าง
ไม่สะดวกให้สะดวกรวดเร็วเรียบร้อย แต่พอพระพุทธรูปก็ทำเป็น
โกธ ทำเป็นฉุนเฉียวเกรี้ยวกราดเอาจะพระกะเจ้า หาวว่าพระจู้จุก
จิก ก็เลยเกิดใจไม่สงบแทนที่ว่า เอ้อ ตั้งสติให้มันสงบ คิดไตร่ตรอง
ดูว่าที่ล่าช้ามันเป็นเพราะเราหรือเปล่า หรือว่ามันติดขัดอยู่ที่จุดไหน
แต่กลับทำเป็นไปออกมาโทษคนโน้นโทษคนนี้ โทษว่าเราเดือดร้อนก็
เพราะพระองค์นี้แท้ ๆ เพราะคนนี้แท้ ๆ ที่มันเดือดร้อนก็เกิดที่เรา
เองนั่นแหละ ทำให้ต้องเป็นทุกข์ เดือดร้อน โขคร้าย เพราะฉะนั้น
ต้องมาดูกันที่ว่างงานที่เราทำนั้นมันเป็นอาภูลหรือเปล่า เราทำด้วย
สติปัญญาและตั้งใจจริงมั๊ย ถ้าหากว่าตั้งใจทำปานนี้อาตมาว่าคงจะ
เสร็จสมบูรณ์ไปนานแล้ว ถ้าหากตั้งใจหรือจะให้เพิ่มปัจจัยอีกก็บอก
ไป นี่ปรากฏว่านัดสองเที่ยวสามเที่ยวแล้วก็ยังไม่ยอมมา นัดว่าจะ
ต้องรังวัดยังงั้นยังงี้ ขอเงินยืมเงินไปก่อนอาตมาก็ให้ไป แต่แล้วก็ยัง
กล้าทำบาปทำสกปรกกับพระกับเจ้า นี่ถือว่าทำหน้าที่เลวและสกปรก
ที่สุดเลย หน้าที่ในหน่วยงานในกรมกองต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้ากระทำการ
โดยไม่สะดวกไม่รวดเร็ว ก็แสดงว่ามันคั่งค้างอาภูลมาก ก็เลยกลายเป็น
ความสกปรก เกิดความเสียหาย ทำไมจึงมีแต่การประพฤติ
ปฏิบัติกันแต่ในทางที่สกปรก ไปในทางที่ทุจริตต่อหน้าที่การงาน ต่อ
ตำแหน่งต่อความรับผิดชอบ ปล่อยให้ทำกันได้อย่างไร

ทีนี้หลังจากที่ได้รู้ถึงการกระทำที่สกปรกในหน้าที่การงานแล้ว ก็มาถึงเรื่องการกระทำที่สกปรกด้วยมือ มือที่เปื้อนเลือด นี่เวลานี้ การเข่นฆ่า การบั่นศพหั่นศพ ถือว่าเป็นเรื่องที่สกปรกมาก ๆ ทีเดียวนะ ในเวลานี้ ลองมือเปื้อนเลือด เลือดไหลนองแลดูเป็นของสกปรกน่าขยะแขยง น่าสะอิดสะเอียน น่าหวาดเสียว คนเราเวลานี้ไม่รู้ว่าจะทำเรื่องสกปรกต่าง ๆ เหล่านี้กันไปอีกนานแค่ไหน จี้กัน ปล้นกัน ข่มขืนกันมีข่าวอยู่ทุกวัน ๆ ทุกวัน มันเป็นความสกปรกของมนุษย์ที่ได้พบได้เห็นอยู่ในเวลานี้ ก็เกิดจากจำพวกคนไม่มีธรรมะ ถ้าที่ใดเป็นที่ที่ไม่มีธรรมะ ที่นั่นก็จะเต็มไปด้วยความสกปรก คือความสกปรกที่เป็นรูปธรรมนามธรรม อะไรต่ออะไรน่าพะยะ และพอนพะยูนั่นแหละ นี่ก็เป็นผลที่ดูได้จากธรรมะ เศษขยะมูลฝอยหรือแม้แต่กองขี้หมา มันก็มีธรรมะถ้าให้ดี หมา มันไม่มีความรู้ไม่มีปัญญา มันนี่ก็จะขี้มันก็จะถ่าย มันก็ถ่ายส่งเดช แต่เดี๋ยวนี้ไม่จริงแล้วนะโยม ไอ้ที่ว่ามีมูลฝอยแล้ว หมา มันไม่ขี้ ขอให้ไปดูที่วัดอาตมาลี มันมีหมา มารยาททรมาน ถ่ายทั่วไปหมดเกลื่อนไปหมด แสดงว่าเดี๋ยวนี้ไม่ต้องมีมูลมีฝอยกันแล้ว และมันก็เป็นความที่ไม่มีธรรมะของคน ที่เห็นก็ไม่ค่อยจะดูแลปิดกวาด เช็ดถูแล้วมันก็ส่งผลมาจากคนที่เลี้ยง ไม่รู้ว่าเขาเลี้ยงกันยังไง กลับนำเอาหมาไปปล่อยทิ้งที่วัด เลยกทำให้วัดนี้หมาเยอะ ก็คิดเหมือนกันว่าจะจับไปปล่อยทิ้งเสียที่อื่นต่ออยู่เหมือนกัน แต่เรายังมีจิตใจอดกลั้น เมตตาสงสารกันอยู่ ธรรมดาแล้วก็น่าจะจับไปปล่อยที่อื่น เพื่อความสะอาดความสงบของวัด มันทำให้เสียบรรยากาศไม่ใช่หน่อย พวกที่เป็นหมาจรจัด หมาเข้างัดใหม่ ไม่ค่อยจะมีมารยาทเอาเสียเลย เป็นหมาที่ไม่มีควมฉลาด หรือหมาที่แสนรู้ว่จั้นเถอะ พออาตมามานั่งคิดดู เออ มันเป็นเวรเป็นกรรมของมันแท้ ๆ ที่เขานำมาปล่อย วัดก็

เลยเกิดความสงสารเมตตา เลี้ยงยังไถ่ดูยังไถ่มันก็ไม่ยอมดิ้นมาเลย เล่นเอาวัดเอียนมันเลยแหละ มันไม่น่าจะชี้จะถ่ายเลยที่โล่ง ๆ แจ้ง ๆ ทางเดินประตูเข้า—ออกยังชี้ ช้างทางก็มีไม่ถ่าย ก็เพราะมันโง่เอง คนเรานี้ก็มีเหมือนกันนะโยม บางทีมันก็เมาไม่เลือกที่ สุกไม่เลือกที่เหมือนกัน มีคินหนึ่งดึกมากแล้วที่วัดอาตมา ชี้เมาจากไหนมาก็ไม่รู้ ดึกมากแล้ว ตีหนึ่งตีสองแล้ว เหมมาแท็กชี้มาที่วัดอาตมาทั้ง ๆ ที่เมา และก็ไม่มีเงินเสียด้วย แดมให้อาตมาต้องจ่ายค่าแท็กชี้ให้ ดูมันทำพิลึกคนจริง ๆ ก็เลยบอกแท็กชี้ไปว่าที่หลังถ้าคนเมาขึ้นรถแล้วบอกว่าให้มาส่งที่วัดอาตมาอย่าพามาโดยเด็ดขาด บอกว่าไปผิดวัดเสียแล้ว เพราะวัดนี้เขาไม่ต้อนรับชี้เมา พอมาคิดดูว่า เอ ธรรมะนี้มันมีอยู่ทุกที่ทุกหนทุกแห่งใช่หรือไม่ ที่จริงแล้วมันก็ใช่ ถ้าดูให้ดีมันก็เป็นธรรมะได้เหมือนกัน ในน้ำก็สามารถมาให้เกิดเป็นธรรมะได้ เพราะเขาใช้น้ำเพ่งกลิ่นธูป ในไฟมันก็มีธรรมะ น้ำมันก็ทำหน้าที่ของความเป็นน้ำ ไฟมันก็ทำหน้าที่ของความเป็นไฟ เพราะฉะนั้นการทำหน้าที่นี้มันก็เป็นธรรมะอยู่ในตัวของมัน ถ้าหากว่าเราผู้ใจดี เข้าใจดี มันก็ทำให้มองเห็นอยู่ ดูแล้วเกิดความฉลาด เกิดสติปัญญา เกิดความรู้ ความเข้าใจ ถ้ารู้อะไรเห็นอะไรแล้วเข้าใจก็ถูกต้อง

ฉะนั้นอาตมาจึงขอย้ำหนัก ๆ ให้เป็นหลักเลยว่า จงตั้งใจพยายามทำหน้าที่ของตนให้เกิด “สะอาด สว่าง สงบเย็น” อย่าเช่นฆ่า อย่าหลงแก่กิน กาม เกียรติ จงหลงแต่ธรรมะ ธรรมะอันเป็นหน้าที่ ถ้าหากไม่มีธรรมะ ก็จะไม่เกิดความสะอาด ความสว่าง ความสงบเย็น ก็จะทำให้เกิดความวินาศอย่างน่ากลัวที่สุด ดังที่ท่านอาจารย์พุทธทาสท่านได้แต่งเป็นกลอนไว้ว่า

“ถ้าศีลธรรม ไม่กลับมา โลกจะวินาศ
 มนุษยชาติ จะเลวร้าย กว่าเดรัจฉาน
 มันหลงเรื่อง กิน—กาม—เกียรติ กลียดนิพพาน
 (เกลียดความสงบเย็น)
 ล้วนคือด้าน ไม่เห็นยวรั้ง บังคับใจ
 อาชญากรรม เกิดกระหน่ำ ลงในโลก
 มีเลือดโชก แดงฉาน แล้วชานไหล
 บ้าเกียรติก็ พอไม่ได้ ให้มาตน
 อยากครองเรือน ครองโลก โยกกันใหญ่
 ขอศีลธรรม ได้กลับมา พาหมู่คน
 ให้ผ่านพ้น วิกฤตการณ์ ทันเวลา”

ทุกวันนี้ที่ร้องเพลงชาติกันโดยตรงที่คำว่า “ไทยนี้รักสงบ” มัน
 สงบกันจริงหรือเปล่า ทำไมจึงได้ยินแต่เสียงเบียร์ปาว เปรี๊ยะป้างปิง
 ปิงดังกันไปทั่วทุกหัวระแหงแห่งเมืองสยามของเราเวลานี้ ความสงบ
 เย็นหดหายไปอยู่ที่ใดดินกันหมดแล้ว เพราะอยู่บนดินไม่ได้ ยิ่งเวลานี้
 ในวัดแท้ ๆ นำเอาเทกเคลื่อนที่มาเปิดมาดินกันอีกทีกครึกโครม เอา
 ประทัด เอาพลูเอาตะไลไฟพะเนียงดอกไม้มาจุดมาเผากันใหญ่ จน
 ทำให้เสียศูนย์ไปเลย วัดเสียความสงบ ทั้ง ๆ ที่วัดเป็นที่สงบ เป็นที่
 ให้เกิดธรรม เกิดปัญญา แต่กลับสูญหายไปหมด เพราะคนเราทุกวันนี้
 นี้ไม่ชอบความสงบ ไปเกิดนิยมความสับสนวุ่นวายกันเสียมากกว่า
 แต่ในขณะนี้ที่วัดอาตมาก็ได้ทำโครงการต่าง ๆ ขึ้นมาหลายโครงการ
 เพื่อประโยชน์ช่วยเหลือสังคมคนยากคนจน ก็กำลังเกิดความเจริญ
 ก้าวหน้ากำลังจะพัฒนาไปสู่ความสำเร็จ เพราะถูกจังหวะถูกความ

คิดที่เราคิดช่วยคิดทำ เหมือนกับได้ยืนอยู่บนธรรมะ แสดงธรรมะอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เกิดสภาพสะอาด สว่าง สงบเย็นจึงขอให้ทุกคนในชาติจงร้องเพลงชาติในตรึงที่ว่า “ไทยนี้รักสงบ” ใครเปิดใครเดินใครเดิน ใครจุดประทัดจุดพลุจุดตะไลไฟพะเนียงดอกไม้เมื่อใด ก็ขอให้ร้องพร้อมกันขึ้นมาว่า “ไทยนี้รักสงบ” ทันที พวกที่เดินที่เดินที่จุดวุ่นวายอยู่นั้น ไม่ใช่ไทยเสียแล้ว เป็นคนต่างชาติดต่างบ้านต่างเมือง นอกบ้านนอกเมืองนอกชาตินอกแผ่นดินไป

ฉะนั้นเราจึงมาตั้งปณิธานให้แน่วแน่ว่าเราจะต้องยืนหยัดอยู่กับสาม ส ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้คือ ส สะอาด ส สว่าง ส สงบเย็น ส่วนสาม ก คือ ก กิน ก กาม ก เกียรติ ที่มันคอยแต่กินกัน กัดกัน เบียดเบียนกัน ทะเลาะกันนั้น ก็ขอให้คนอื่นหลงไหลไปเถอะ เราต้องแสดงออกซึ่งธรรมะที่อยู่ในสาม ส นี้ให้ดีที่สุด

เอาละ ก็ขอให้ทุกคนได้บอกกล่าวแก่ลูกหลานด้วยว่าอย่าไปเดินไปเดิน จุดพลุจุดตะไลจุดประทัด และก็อย่าได้ให้เงินไปซื้อไปหามาจุดเล่นเผาเล่น มันไม่ทำให้เกิดคุณเกิดประโยชน์อะไรได้ดอก หน้าที่เขายังจะทำให้เกิดไฟเกิดเพลิงลุกไหม้เผาผลาญเอาชีวิตบ้านช่องเรือนชานให้เกิดความทุกข์ความเดือดร้อนตามมา

พระเครื่องเฟื่องกว่าพระธรรม

จงระวังการกระทำที่เกี่ยวกับพระพุทธรูป
เพราะมิได้เป็นทั้งพุทธศาสตร์ และเป็นไสยศาสตร์
แล้วแต่ว่าผู้นั้นจะทำไปด้วย วิชชาหรืออวิชา

เจริญพร ท่านผู้อ่าน

อาตมาก็จะได้พูดได้เขียนกันในลักษณะที่ถามมา—ตอบไป เพราะว่ามีคนถามกันมามากมายเหลือเกินว่าท่านเห็นดีมัย เห็นด้วยมัย และก็ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร? เกี่ยวกับเรื่อง “พุทธพาณิชย์” ที่ไปเข้าใจกันว่าทำพระเครื่องขายกันเข้ากัน บูชากันนั้น อาตมาเองก็เคยพูดอยู่เหมือนกันว่าพุทธพาณิชย์นี้มันต้องทำต้องขายแบบผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน แต่นี่กลับขายให้คนหลับ คนมึน คนงมงายคลั่งไคล้หลงไหลกันแบบไม่มีสติที่เรียกว่าไสยศาสตร์ คือ ลัทธิลับว่าด้วย “อวิชา” พุทธศาสตร์ คือ ลัทธิตื่น ว่าด้วย “วิชา” ดังนั้น จงระวังการกระทำที่เกี่ยวกับ “พระพุทธรูป” หรือ “พระเครื่อง” เพราะมิได้ทั้งเป็นพุทธศาสตร์ และเป็นไสยศาสตร์ แล้วแต่ว่าผู้นั้นจะทำไปด้วย วิชา หรืออวิชา (อุปาทาน)

เพราะฉะนั้นตอนนี้ก็ต้องบอกว่าการที่ใช้พระพุทธรูปพระเครื่องขายกันนั้น เป็นพุทธศาสตร์จริงหรือ เป็นไสยศาสตร์จริงหรือ แต่มัน

ก็ขึ้นอยู่กับว่าทำไปเพื่ออะไร? ถ้าไปปลุกเสกทำกันด้วยอวิชชา แน่แน่นอน
ทีเดียวต้องเป็นไสยศาสตร์ และก็ไม่ใช่พุทธพาณิชย์ กลายเป็นไสย-
พาณิชย์ ขยายแบบหลับไหลกันไป ขยายของในลัทธิหลับ แต่ถ้าเรา
สร้างพระพุทธรูปแล้วเอามานั่งพิจารณาความดี อาตมายังมีความคิด
ว่าเออเดี๋ยวนี้เขามีกะเจียรไนหินอ่อนอย่างมีศิลปะ และก็สวยงาม
งดงาม ทำเป็นพระพุทธรูปยิ่งสวยงามยิ่งน่ากราบนำไหว้ เอามาให้อาตมา
ว่า นี่ท่านครับช่วยเสกให้หน่อยเถอะแล้วจะนำไปจำหน่ายเพื่อนำเงิน
รายได้เข้าวัดช่วยโครงการของท่าน แต่อาตมาก็ตอบปฏิเสธไปเพราะ
ถ้าจะเอามาเพื่อให้เสกแล้วไม่ทำไม่เอาโดยเด็ดขาด ถ้าเอามาเพื่อ
ศิลปะเพื่อเป็นฝีมือหัตถกรรม หรือเอามาบูชาเพ่งพิจารณาเป็นพุทธา-
नुสตินั้นเราเอา เพื่อเพ่งพิจารณาถึงความสงบในใบหน้าที่เบ่งบาน
ของพระพุทธรูป ใบหน้าที่ตื่น ที่เข้มแข็ง ตลอดจนความสวยงาม
งามที่เกิดจากฝีมืออันประณีตของคนทำ หมายถึงความมีสมาธิจิต
จึงทำพระพุทธรูปได้สวยงาม นี่ก็เป็นอำนาจจิตที่เกิดจากความศรัท-
ธาเลื่อมใส จึงได้นั่งประดิษฐ์ให้เกิดความสวยงามและมีศิลปะบ่งบอก
ถึงหัวใจของผู้กระทำ ถ้ามาพิจารณาอย่างนี้แล้วก็ไม่ต้องไปเสก ไปเป่า
หรือหมั่นก็เกิดประโยชน์ในพุทธศาสตร์ได้ ถ้าเอาไปขายนี่สิ และก็
แพงเสียด้วย ลงทุนเพียงสามบาท ขายสามร้อย หรือเป็นพันเป็น
หมื่นเลยก็มี อย่างนี้ไม่ได้เรื่อง

ทีนี้เรามาดูกันตอนที่ว่าเรามีพระพุทธรูปไว้กราบไหว้ หรือแขวน
คอก็ตาม มีไว้ทั้งเป็นไสยศาสตร์คือถือเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์คุ้มครองป้อง
กันภัย ป้องกันอุบัติเหตุเป็นเครื่องรางของขลัง การที่เป็นพุทธศาสตร์
ก็คือเป็นวัตถุอนุสติ หรือเป็นปุชนียวัตถุ พุทธบริษัทจะต้องระวัง
สังวรกันไว้ให้ดี ๆ อย่าไปกระทำในสิ่งที่เกิดความเสื่อมเสียเกียรติของ

พุทธบริษัท กลายเป็นผู้ถือลัทธิบูชาบวงสรวงวิญญาณไป พวกที่
คิดว่ามีจิตมีวิญญาณล่องลอยมาบันดลบันดาลในวัตถุเหล่านั้น และ
ถือเอาว่าเป็นวัตถุมงคลที่ศักดิ์สิทธิ์แทนที่จะเป็นวัตถุอนุสติ เป็น
ปุชนียวัตถุอย่างนี้ก็ไม่มีปัญหา แต่ถ้าถือว่ามีวิญญาณในวัตถุอย่างนี้
เพี้ยนกันไปมากแล้วกลายเป็นลัทธิวิญญาณไป แต่คนทุกวันนี้ต้องมา
ติดมามงายเรื่องพวกนี้อยู่ กลายเป็นพวกโง่เป็นบ่อเกิดแห่งความโชคร้าย
มิใช่ดวงดาว เทพเจ้า ผีสางเทวดาที่ไหนจะมาบันดลบันดาลให้
ได้หรอก แต่ก็เกิดเพราะไม่ได้ศึกษาหรือพิจารณาให้ถ่องแท้กันจริง ๆ
ก็เลยคิดว่าผีสางเทวดามาทำให้เกิดโชคร้าย เกิดภัยอันตราย
หรือมาปกป้องคุ้มครองให้อยู่รอดปลอดภัย เลยเกิดกลายมามีลัทธิตัว
นี้ขึ้น “ลัทธิหลับ” หรือ “ลัทธิไสยศาสตร์” ที่หากินกับคนหลับนี้มันง่าย
มันสะดวก ย่องง่ายขโมยง่ายเอาง่าย เวลานี้พากันหลับ ไม่ศึกษา
พุทธศาสตร์กันให้ดี เพราะฉะนั้นพวกนายทุนไสยพาณิชย์ก็เลยย่อง
เอาขโมยเอา จีบปล้นเอาสตาจค์พวกที่หลับไหลจนเสียผู้เสียคนไปก็มี
แต่จะมาเอามากระทำกับคนที่เขาฉลาดไม่มีทางได้ ไม่หลงไม่โง่ให้
หลอกได้ง่าย ๆ หรอก อาตมาอยู่ที่วัดเมื่อเร็ว ๆ นี้ ก็มีเหมือนกัน มัน
ทำเป็นว่าตกรถตกramaไม่มีเงินมีทองที่จะใช้จ่าย ทั้งหัวข้าวหัวน้ำมา
จะกลับบ้านก็กลับไม่ได้เพราะไม่มีเงินค่ารถ ช่วยหน่อยเถอะพระคุณเจ้า
พระนี่ดีพระนี่ดังมาก รุ่งนั้นรุ่งนี้หมั่นบรยายสรรพคุณน่าฟังเลย
แหละ อาตมาก็เกือบจะใจอ่อนเหมือนกัน สุดท้ายอาตมาก็เลยบอก
ไปว่านี่อาตมารับไว้ไม่ได้หรอกนะ จะเป็นรุ่นไหน โด่งดังยังไ้ก็ตามที่
เถอะ เพราะเดี๋ยวนี้เรายังไม่หลับ จะเป็นเหรียญพระเขียนพระดังจาก
ไหนมาก็ตาม ไม่มีทางที่อาตมาจะรับจะช่วย แม้แต่เงินสิบบาทหรือ
บาทเดียวก็อย่าหวัง โอ้ววิธีการเอาพระเครื่องมาล่อ หรือเอามาเพื่อ

แลกกับเงินมันเสื่อมเสียที่สุดเลย ผลสุดท้ายมันก็ต้องผ่านไป วิธีการอย่างนี้ไปใช้ที่อื่นได้ แต่ที่วัดอาตมาไม่มีทาง เพราะคนที่วัดนี้มันไม่หลับไม้ง่วงไม่ม่งาย ที่วัดอาตมานี้ปลุกกันเอาไว้ดีพอสมควร ไม่ได้ปลุกเสกพระเครื่อง แต่อาตมาปลุกเสกคน ปลุกเสกไว้ทุก ๆ คน จนกระทั่งคนที่วัดไม่ได้เกิดความต้องการเครื่องรางของขลัง หรือ หลวงพ่อดัง ๆ วัดนั้นวัดนี้กันเลย เพราะคนเหล่านั้นเขาไม่ได้ถือว่าเขาโชคร้ายหรือโชคดีมาจากผีสังเทวดาที่ไหนกัน

ดังที่ท่านอาจารย์พุทธทาสท่านได้กล่าวไว้ว่า “โชคร้ายหรือโชคดี ไม่ได้มาจากผีสังเทวดาที่ไหน แต่มันมาจากความประมาท ความไม่รอบคอบของบุคคลนั้น ๆ เอง” แล้วเราจะเอาอะไรมาคุ้มครองล่ะ ถ้าหากว่าเราเพิ่มความไม่ประมาทขึ้นมาให้มาก ๆ มันก็จะเกิดความคุ้มครองกับตัวเราเอง ความประมาทเป็นศัตรูของชีวิต ความมีสติไม่ประมาทรอบคอบก็เปรียบเสมือนมีมิตรไว้ช่วยระวัง ไม่จำเป็นเลยที่ต้องใช้พระเครื่อง เดียวนี้พระเครื่องของแต่ละหลวงพ่อมืออภมารูปแปลก ๆ เสียด้วย นั่งยอง ๆ บ้าง นั่งมอเตอร์ไซด์บ้าง นั่งหลังเต่าบ้าง ชักจะเริ่มเพี้ยนกันไปใหญ่แล้วทุกวันนี้ ทำเหรียญทำรูปกันไปตามกิริยาอาการของแต่ละหลวงพ่อนั้น ๆ ท่านชอบสูบชอบดูดอะไรก็ปั้นก็หล่อกันไปตามนั้น เลยกลายเป็นอรหันต์ชียา กลายเป็นอรหันต์แคปซูล หรือเหรียญดังรุ่นชิงมอเตอร์ไซด์ไปกันเลย มันเกิดอะไรขึ้นแปลก ๆ ในเวลานี้ สำหรับพระเครื่องคงจะเป็นเพราะความเพี้ยนมากนี้เอง หรือความงกความเห็นแก่ตัวเข้าครอบงำจิตใจ จึงเกิดการจัดทำเพื่อหาผลประโยชน์ หาเงินหาทองเข้ากระเป๋า โดยไม่นึกไม่คำนึงถึงสิ่งที่จะเกิดผลเสียหายตามมา มีการโฆษณากันเอิกเกริกใหญ่โตมโหฬาร ที่เรียกว่าถึงจุดเสื่อมที่สุดแล้วในวงการพระเครื่องพระบูชา เลยก่อ

เกิดวงการไม่หลักันขึ้นมา คนที่หลักก็ตื่นมาเหมือนกัน ตื่นมาเพื่อคัดค้าน เพื่อจัดการเล่นงานพวกที่หากินในทางที่จะทำให้ศาสนาเสื่อม พวกที่ขโมยคอตจะจ้องล้วงตบคนหลัก หรือล้วงเอาทรัพย์เอาสินคนหลัก เดียวนี้คนเราจ่ายเงินพระเครื่องไม้ไข่น้อย ทั้งฝ่ายลงทุนฝ่ายโฆษณาอีกมาก ฝ่ายหาซื้อหาเข้าก็มีมากมายก่ายกอง ยิ่งตอนนี้เกิดมีชมรมสมาคมต่าง ๆ ที่มีอยู่ในขณะนี้ทั่วไป ชมรมสมาคมนี้มันจะไปพิทักษ์รักษาได้อย่างไรแค่นั้น ถ้ารักษาเป็นปูชนียวัตถุ เป็นวัตถุอนุสติก็น่าจะเกิดผลเกิดประโยชน์แก่สังคมคนส่วนรวมได้ แต่ถ้าเป็นการค้าการขายกันขึ้นมาเมื่อไหร่ ตลอดจนมีการโฆษณาฤทธิ์เดชเพื่อให้ผู้คนหลงใหล เกิดการมอมเมา ตรงนี้ถือว่าใช้ไม่ได้โดยเด็ดขาด ผู้รู้ก็คงยอมลำบาก ยอมกันยาก เพราะว่ามันมีลักษณะไปในทางหลอกลวง ไปในทางงก เมื่อก่อนทำกันไปเพื่อเป็นอนุสติ เดียวนี้ทำกันไปเพราะความงกความเห็นแก่เงินเห็นแก่ได้ เพราะฉะนั้นพุทธบริษัทเรานี้จะใช้พระเครื่องห้อยคอแขวนคออย่าลืมนะว่าใช้เพื่อพุทธศาสตร์ หรือใช้เพื่อไสยศาสตร์ ถ้าใช้วัตถุเหล่านี้เพื่อเป็นอนุสติ หรือเป็นปูชนียวัตถุเพื่อระลึกถึงคุณงามความดี ยิ่งชี้เรารู้ว่าไม่เสียเกียรติในการเป็นพุทธบริษัท แต่ถ้าเอาเป็นลัทธิบูชาวิญญานปกป้องคุ้มครองอยู่ยงคงกระพันหนังเหนียว มีมหานิยมมีเสน่ห์ไปในทางเรื่องของกาม จากเหรียญจากรูปของหลวงพ่อนั้นหลวงพ่อนี้ มีอำนาจมีบารมีแก่กล้า รุ่นนั้นรุ่นนี้ดังเยี่ยม อาตมาขอถามหน่อยซิว่ามันมีรุ่นไหนกันบ้างที่พอมีไว้แล้วแล้วคล้าวคลาดอยู่ยงคงกระพัน หรือมีเสน่ห์เมตตามหานิยมกันยิ่งนัก

เมื่อไม่นานมานี้รายการมองต่างมุม ทุกๆ คนคงได้ดูได้ฟังกัน พลตรีจำลองท่านบอกว่าทหารที่ไปรบเวียดนามห้อยพระคลังพระ

กันไปเต็มตัวเต็มคอ แต่ก็ตายเรียบ ถามว่ารุ่นไหนล่ะที่อยู่ยงคงกระพัน
ปรากฏว่าศพทหารที่ส่งกลับมา นั้นมีพระมีเหรียญกันแทบทุกรุ่น ล้วน
แต่บรรดาท่านเกาติอาจารย์ใหญ่ ๆ ดัง ๆ ทั้งนั้น ไม่ว่าจะหลวงพ่อก่อน
รุ่นไหนตายกันทุกรุ่น เพราะว่าไสยศาสตร์นั้นก็ตื่นบ้างหลับบ้าง พวก
นี้หลับ ๆ ตื่น ๆ เวลาตื่นมันก็ขลัง เวลาหลับมันก็ฝัง พอพระเครื่อง
หลับลูกปืนมาระเบิดมา มั่วหลับรับลูกปืนลูกระเบิดไม่ทัน ปกป้องคุ้ม
ครองไม่ทัน แต่พอพระเครื่องเกิดตื่นทัน หรือไม่หลับก็เกิดขลัง เกิด
ความอยู่รอดปลอดภัยเราก็เลยมาเข้าใจว่าเป็นไสยศาสตร์ เพราะ
ความไม่รู้ไม่เข้าใจ ถ้ารู้และเข้าใจว่า เออ ไสยศาสตร์นี้มันก็มีตื่นมี
หลับบ้างเหมือนกัน เห็นมัยพระเครื่องหลับเลยไม่มีอะไรจะไปปิดไป
รับเอากระสุน เอาระเบิดหนีไปที่อื่นให้ เลยต้องตายกัน

ถึงคราวถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องตื่น จะต้องมีหูมีตาสว่างมอง
เห็นอะไรที่มันเป็นสิ่งที่ถูกที่ควรกันเสียที ไปมั่วหลับมั่วฝันอยู่ เดียว
เขาก็ดับทรัพย์ลวงทรัพย์ฉกทรัพย์เราไป มันโฆษณาเด่นอย่างนั้นดี
อย่างนี้ มีปาฏิหาริย์ไปต่าง ๆ นานา อย่างหลวงปู่แหวนนะปาฏิหาริย์
ดินักหนา นี่ก็หมดแล้ว ไปเสียแล้ว เดียวก็มาดั่งรุ่นนั้นรุ่นนี้กันอีก
เอาแต่จะกุข่าวสร้างข่าว เมื่อไม่นานนี้ยังแปลกกันไปใหญ่ มีตลาด
เช่าพระบูชาพระเคลื่อนที่ โน่น เคลื่อนที่ไปเช่าไปซื้อกันถึงปิกเตียน
ชะอำ ที่จังหวัดเพชรบุรีกันโน่น และก็เร่ไปตามที่ต่าง ๆ บรรดาพวก
เขียนพระทั้งหลายแห่พากันไปเป็นขบวน หลอกกันบ้าง ต้มตุ๋นกัน
บ้างวุ่นวายกันไปหมด คนหลับทั้งหลายก็ให้เขาหลอกเขาล้วงเอาเงิน
ไป ยิ่งลงทุนถูกแล้วได้มากใครเขาจะไม่ทำ ไอ้พวกที่จ้องจะรวยหรือ
พวกที่หากินมันทุกอย่างมันไม่คำนึงถึงบาปถึงกรรมกันหรอก พวก
มิจจาชีพนันลงทุนสามบาทแล้วได้สามร้อย หรืออาจเป็นพันเป็นหมื่น

ก็แน่นอนจึงกล้าโฆษณาทุ่มเทกันเป็นการใหญ่ นี่เป็นเพราะเหตุนี้มัน
จึงถึงคราวที่จะมีการล้างบางกันกับพวกที่ทำอะไรไม่ถูกไม่ควร

ที่จริงแล้วอย่างกระทรวงสาธารณสุข เขายังมีเครื่องหมายที่มี
คำย่อว่า อย. ไว้ควบคุมมาตรฐานของอาหารและยา กระทรวงพา-
ณีย์เขาก็มีมาตรการในการควบคุมผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม แต่กรม
การศาสนากระทรวงศึกษาฯ น่าจะมีเครื่องหมายหรือมาตรการในการ
ควบคุมพระเครื่องบ้าง อาตมาคิดว่าคงเป็นผลงานที่นายกองค์สร-
เสรีญเลยทีเดียวนะ และต้องมีกฎข้อบังคับออกมาว่าใครที่จะสร้างพระ
พุทธรูป สร้างพระเครื่อง หรือจะทำพิธีปลุกเสกอะไรต่างๆ นานา
ต้องมีการขออนุญาตให้เป็นตามกฎหมายระเบียบให้ถูกต้องเหมาะสม
ว่าปลุกแล้วเสกแล้วจะเกิดประโยชน์เกิดโทษอย่างไร ขายแล้วซื้อแล้ว
เข้ากันแล้วนำเงินไปทำอะไรที่มันเกิดคุณเกิดประโยชน์กันที่ไหนตรงไหน
ทำถูกต้องกับตามหลักธรรมคำสั่งสอนหรือไม่ นั้นมันค่อยจะถูกจะควร
แต่นี้ปล่อยกันทำมั่วไปจนสุกงอมและเหวกันไปหมดแล้ว ทำให้เกิด
ความเสื่อมเสียแก่ทางพุทธศาสนา กลายมาkdังมากเหมือนกัน
แต่พอทำหมดแล้วทุกอย่างก็หมดไป แต่ท่านอาจารย์พุทธทาสท่าน
ดับแล้ว หมดแล้วคนกลับวิ่งไปหา หาหนังสือธรรมะโดยเฉพาะแล้ว
หนังสือธรรมะชุด “มรดกธรรม” อาตมาก็เคยคิดพิมพ์แจก ขณะนี้
ออกมาแล้วเป็นฉบับย่อ คือ “แจกมรดก” ย่อจากมรดกที่ท่านได้มาก
ไว้ที่วัดชลประทานพิมพ์เล่มใหญ่พกติดตัวไปลำบาก และก็แพง อาต-
มาเลยทำเป็นเล่มเล็ก ๆ ที่คิดย่อออกมา เล่มหนึ่งก็ไม่กี่บาทประมาณ
สิบบาทเห็นจะได้ ญาติโยมก็พอมีกำลังซื้อกันได้เพราะไม่แพง และก็
ร่วมช่วยโครงการคนว่างงานตกงาน เด็กกำพร้ายากจน คนแก่
คนชราที่ขาดที่พักที่อาศัยอยู่ในวัดอาตมาในขณะนี้ ราคาก็ไม่ถึงยี่สิบ

ห้าถึงสามสิบบาท อาตมาก็มานั่งนึกที่คนมานะนำว่า นี่ท่านทำไม
ไม่ทำเหรียญทำรูปหลวงพ่พุทททาสกันบ้าง เพราะคนนิยมนับถือ
ท่านมาก นี่นายทุนไสยพาณิชย์ก็เริ่มแล้ว แต่ก็คงเป็นไปได้ยาก
เพราะลูกศิษย์ลูกหาท่าน กลุ่มนี้สายนี้มีความเหนียวแน่น คงจะไม่มี
การที่จะไปทำรูปท่านอาจารย์พุทททาสไปในทางไสยศาสตร์ ถ้าจะ
ทำก็ให้แค่เป็นรูปอนุสติของครูบาอาจารย์ หรือรูปปูชนียวัตถุปูชนีย-
บุคคลจะไม่ยอมทำรูปให้หลังศักดิ์สิทธิ์เป็นไสยศาสตร์ คงทำเป็นรูป
ปูชนียบุคคลเป็นรูปอนุสติเพื่อจะได้ระลึกถึงสติถึงธรรมะที่มีอยู่ในรูป
ของท่าน ให้เกิดความศักดิ์สิทธิ์ในธรรมะของท่าน ธรรมะเทศน์ของ
ท่าน อาตมาก็ได้ตอบไปอย่างนี้ที่ทุกคนข้องใจสงสัย เอาละ ขอย่า
ให้ประชาชนเกิดความสับสนจนทำให้เสียเกียรติที่เป็นพุทธรักษา
กลายเป็นผู้ถือลัทธิบูชาวิญญานบูชาผีสาธเทวดาในรูปไสยศาสตร์แล้ว
ท่านทั้งหลายก็จะไม่ได้หลับใหล หลงใหลมกยากกับสิ่งอันเป็น “อวิชชา”
ต่าง ๆ เหล่านั้น

“กรรมดี ดีกว่ามงคล สิบสร้างกุศล ดีกว่านั่งเกล้าของคลัง
พระเครื่องตะกรุดอุทกัฏฐ์ ปลุกเสกแสนสมัง คಾದมั่งแขวนมั่ง รังรุ้ง ขี้
ขลาดหวาดกลัวหัวยุ่ง กิเลสเต็มพุง มงคลอะไรได้คุ้ม อันธพาลซื้อหา
มาคุม เป็นเรื่องอุทลุมนอนตาย ก่ายเครื่องรางกอง ธรรมะต่างหาก
เป็นของเป็นเครื่องคุ้มครอง บริสุทธิผุดผ่องใจกาย อุปัทวทั้งหลาย
ไม่พ้องไม่พานสถานใด”

ที่ดินของวัดหายไปไหน?

เวลานี้ได้มีที่ดินวัดร้าง
ที่ดินของกรมการศาสนา
ไม่น้อยเลยที่ตกไปเป็นประโยชน์
ให้แก่นายทุนบางคนบางกลุ่ม

เจริญพร ท่านผู้อ่าน

อาตมาได้นำเรื่องที่เป็นเหมือนข้อเสนอแนะเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของพระศาสนา และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนคนส่วนรวมของสังคม ประเทศชาติเรา นั่นก็คือเรื่องการทำให้ศาสนสมบัติของทางศาสนาได้เกิดประโยชน์ ตรงที่ว่าเวลานี้ได้มีที่ดินวัดร้าง ที่ดินของทางกรมการศาสนาไม่น้อยเลยที่ตกไปเป็นประโยชน์ให้แก่นายทุนบางคนบางกลุ่ม หรือคนที่มีฐานะดีมีความรู้ความสามารถในการใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือที่ทำให้ได้ที่ดินดังกล่าวมาเป็นประโยชน์ของตน คือสามารถออกโฉนดทับที่ดินที่เป็นของสาธารณประโยชน์ต่างๆ ก็เยอะ และเป็นที่ของวัดวาอารามก็เยอะ โดยเฉพาะดังที่อาตมาเคยได้กล่าวอยู่เสมอว่าประเทศอิตาลีได้มีการออกกฎหมายเกี่ยวกับที่ดินของวัดร้าง—โบสถ์ร้างทั้งหมดสภาพไม่สามารถที่จะทำการฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ได้ แล้วนำเอาที่ดินดังกล่าวขายไปเพื่อนำเงินในการขายที่ดินนั้นมาเป็นทุนรอนในการประกอบกิจการงานของทางศาสนา เช่น

จัดหาซื้อที่ดินใหม่เพื่อทำการสร้างเป็นศูนย์ฯ หรือสถานที่ฝึกอบรม
เยาวชนของชาติ เป็นสวนสาธารณะ สถานที่พักฟื้นคนชรา คนติด
ยาเสพติด เป็นที่พักรักษาดูแลพวกโรคเอดส์ ตลอดจนคนที่เกิดโรค
อันสังคมรังเกียจต่าง ๆ หรือนำมาสร้างสถานีวิทย์-โทรทัศน์ เพื่อ
งานเผยแพร่ งานสอน ด้านการประดิษฐ์การฝีมือ รวมไปถึงจนถึงแนว
ทางในการประกอบสัมมาอาชีพของคนที่ไม่มีความสามารถหาเงินไม่มี
ทรัพย์สินมรดก ไร้ญาติขาดมิตรเหล่านั้นก็ยิ่งจะเกิดคุณค่าเกิดประ-
โยชน์ดีกว่าที่จะปล่อยทิ้งร้าง หรือคาราคาซังกันอยู่อย่างนั้น แทนที่จะ
ดำเนินการตลอดจนหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อนำมาทำมาสร้างสาธารณ-
ประโยชน์ดังกล่าว ยิ่งดีกว่าที่จะมีกฎหมายควบคุมครอบคลุมไว้อย่าง
ไม่มีแนวทาง ยิ่งกฎหมายที่คนเราเป็นผู้ร่างขึ้นมา และคนเราก็มາ
เป็นคนแก้ไขเองได้ ถ้าหากมองเห็นว่าควรที่จะแก้ไขได้บางส่วนบาง
ตอนในการควบคุมครอบคลุมสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นที่มันไม่เกิดประโยชน์
ให้เกิดประโยชน์ เกิดการมีคุณค่าเสียยิ่งจะดีกว่า เช่น กฎหมายเรา
ห้ามขายที่ธรณีสงฆ์ หรือที่ดินของทางพุทธศาสนา ทั้ง ๆ ที่ เป็นของ
ทางสงฆ์ทางพุทธศาสนาที่ถูกต้องสมบูรณ์ อย่างในกรณีที่ของรัชกาล
ที่ห้า ท่านได้ถวายวัดไว้จำนวนสิบสี่ไร่ แต่บัดนี้เหลือแค่สามไร่เท่านั้น
ซึ่งอยู่ตรงหน้าวัดอาตมานั่นเอง ไม่รู้ว่าการสูญหายไปได้อย่างไร
กันตั้งสิบกว่าไร่ เพราะเท่าที่ทราบที่เหลือเพียงสามไร่เท่านั้น จะนำ
มาเพื่อทำเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมก็แสนยาก อาตมา
ได้เคยติดต่อที่ดินดังกล่าวเป็นเวลาถึงแปดเดือนเก้าเดือนแล้ว คิดจะ
นำมาเป็นสถานที่ฝึกอาชีพแก่คนผู้ยากไร้ตลอดจนเด็กที่กำพร้าพ่อ
แม่ ไร้ญาติขาดที่พึ่ง อุตส่าห์ดำเนินเรื่องติดต่อไปถึงรัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงศึกษาฯ และได้พูดฝากไปกับท่าน ส.ส. พรรคร่วม

รัฐบาลหลาย ๆ ท่านก็ไม่ประสบความสำเร็จ ก็เลยทำให้คิดว่าน่าที่จะนำเอาเรื่องไปเสนอทางฝ่ายค้านดูบ้าง หรือให้ข้อมูลทางฝ่ายค้านให้ได้ซักฟอกฝ่ายรัฐบาลบ้างตามระบอบประชาธิปไตย แต่ก็ยังรอเวลาอีกสักนิดหนึ่งก่อน เพราะมันติดขัดมาเรื่อยอ้างว่าไม่มีเงินค่ารังวัด อาตมาก็ได้ให้ไปสี่พันบาทแล้ว จนป่านนี้ก็ยังไม่มีการออกมาดำเนินการรังวัด ถามว่าติดขัดอะไร เขาก็บอกว่าคนเช่าเขายังไม่ถอนชื่อ อาตมาก็ได้พูดคุยกับผู้เช่ารายหนึ่งซึ่งเป็นครูบาอาจารย์ นี่พูดง่ายสมเป็นคนดีก็บอกว่าให้ท่านรอเดี๋ยวจะเซ็นถอนชื่อคืนให้ที่อำเภอ บางใหญ่ แล้วก็เซ็นให้จริงจนเสร็จ อาตมาคิดว่าทีนี้เรื่องคงจะไม่เกินสิบวันแน่ ก็คงถึงกรมการศาสนา สุดท้ายก็ยังไม่มีวี่แววอะไรเกิดขึ้น สงสัยว่าจะเป็นเพราะรถติดเป็นแน่แท้ในช่วงนี้เลยยังไม่ถึงกรมฯ สมัยนี้นะอาตมาว่าถ้าใช้ “แฟกซ์” ส่งไปก็แป๊บเดียวเท่านั้นก็สิ้นเรื่อง ทำไม่จึงเชืออยู่ได้อีกก็ไม่รู้ แปลกจริงว่าข้าราชการเดี๋ยวนีเขาใช้อะไรเป็นการสื่อสารติดต่อถึงกันในหน่วยงานราชการเวลานี้ อาตมาจึงขอทำใจอีกสักเดือนสองเดือนคงจะทนไหว ถ้าไม่ไหวกันจริง ๆ ก็ก็นำเรื่องนี้ไปเสนอทางฝ่ายค้านเขาดู หรือหากว่าท่านผู้ใดที่รู้ตัวว่าอยู่ในฐานะฝ่ายค้านได้อ่านเจอบทความนี้ก็ลองไปศึกษากับทางอาตมาดู พร้อมทั้งจะชี้แจงในรายละเอียดให้ทราบจะได้มีข้อมูลนำไปซักฟอกกันดู หรือจะไปหาข้อมูลกับคนแถว ๆ นั้น ก็อาจจะได้ข้อมูลรายละเอียดหรือสอบถามไปยังกระทรวงศึกษาฯ ดูซิว่าจะเอาอย่างไรกันกับที่ดินของวัดร้างแห่งนี้ คนได้เข้าไปครอบครองจับจองกันเวลานี้ และก็ไม่ได้เกิดประโยชน์กับพวกคนยากคนจนเลย ส่วนมากจะเป็นคนที่มีโอกาส มีฐานะ มีความรู้ ตลอดจนมีเงินเช่า พอเช่าไปนาน ๆ เข้าก็กลายเป็นเจ้าของครอบครองกันไปเลยก็มี ซึ่งเรื่องนี้อาตมาเห็นว่าควรจะมี

ส.ส. หรือนักการเมืองได้นำเอาเรื่องดังกล่าวเข้าที่ประชุมสภา ออกกฎหมายมาควบคุมครอบคลุมกันบ้าง จึงอยากจะฝากญาติโยมท่านผู้อ่านทั้งหลายว่าถ้าเกิดการเลือกตั้งคราวต่อไปต้องถามผู้ที่สมัคร ส.ส. ดูว่าจะคิดทำเรื่องนี้กันบ้างไหม ถ้ายังไม่คิดทำแล้วก็แสดงว่ายังไม่รู้เรื่องว่าที่ดินของทางศาสนา ตลอดไปถึงเหมืองหนองคลองบึง มันหดหายไปไหนกันหมดเวลานี้ ถูกจองถูกยึดไปไม่รู้เท่าไรที่ไหนบ้าง มันแทบจะหมดจะสูญสิ้นกัน กลายตกไปเป็นผลประโยชน์ของเฉพาะคนเฉพาะกลุ่ม แทนที่จะเกิดประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมแก่ประเทศชาติบ้านเมืองของที่ดินแผ่นดินเหล่านี้

เพราะฉะนั้นก็จะถึงคราวว่า ถ้าพรรคการเมืองใดมีนโยบาย พรรคว่า จะพยายามปฏิรูปกฎหมายหรือนโยบายมาว่าขายที่ดินของ วัดร้างว่างเปล่าในที่ที่ไม่ได้ทำประโยชน์ แล้วรวบรวมเงินเพื่อนำไปพัฒนากิจการงานเผยแผ่ทางศาสนา สร้างสถานีวิทย์-โทรทัศน์ หรือซื้อที่ดินไว้จังหวัดละหนึ่งร้อยไร่สองร้อยไร่ ไว้เป็นที่ถุดงคสถาน ไว้เป็นที่จัดงานการวิปัสสนา งานปริวาสกรรม หรือจัดเป็นสวนป่า สวนหย่อมอะไรไว้ให้พระสงฆ์ได้เป็นที่อยู่วิเวก ห้างๆ จากที่ชุมชน หน้อยยิ่งดี ก็ไม่แน่นำๆ ไปอาจเกิดความเจริญขึ้นมาได้ ผู้คนเข้าไปอยู่เยอะขึ้น หรือว่าจะเอาเป็นภาคๆ ละประมาณหนึ่งพันไร่ ภาคกลาง ภาคอีสาน ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ที่ดินถูกๆ สามารถนำเงินไปจัดซื้อได้ ถ้ามีพระรูปใดองค์ใดมีสติปัญญา มีศรัทธา ที่จะทำโครงการอะไรใหญ่ๆ ที่ทำให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมประเทศชาติในที่ดินดังกล่าวแล้ว ถ้าขึ้นปล่อยให้กระจายกระจายอยู่อย่างนี้ วัดนี้สองไร่ วัดนั้นห้าไร่ สิบไร่ ยี่สิบไร่ นานๆ ก็หายไปกับนายทุนหมดเลยไม่รู้ว่้านไหนเป็นของสงฆ์ อันไหนเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินของ

ส่วนรวม อันไหนเป็นของนายทุนของเอกชนรุ่นกันไปหมด

อาตมายังเคยได้คุยกับเจ้าหน้าที่ทางกรมการศาสนาสองสามคนทีไปวัด ก็ถามว่าที่ดินของทางวัดและชาวบ้านกับบอกกันว่าจากตรงนั้นเป็นที่ทางวัด แล้วทำไมจึงได้มีการมาออกโฉนดทับที่วัดกันไปได้ เจ้าหน้าที่ก็ตอบว่าเดี๋ยวนี้อะไรจะไปตามปากชาวบ้านไม่ได้ ต้องดูกฎหมายต้องเอาตามกฎหมาย คือหมายความว่าถ้าหากในการออกโฉนดทับกันแล้วภายหลังไม่มีการร้องแย้ง ผู้ที่ออกโฉนดทับที่วัดร้างนั้นก็มิสิทธิในที่ดินนั้น ๆ ตามกฎหมาย แต่ที่จริงก็น่าจะเป็นโฉนดที่เป็นโมฆะ แต่ว่านาน ๆ ไปไม่มีใครร้องแย้ง ใครที่โหมมันจะไปแย้งหาลูกป็น แย้งหาให้ตายหรือ เพราะอ้อยเข้าปากข้างแล้วเราไปดึงออกเดี๋ยวย่างมันก็เหยียบเอาสิ เลยไม่มีใครกล้าไปยุ่ง ข้างมันก็กลืนกินอ้อยหวานคอไป เลยทำให้ศาสนสมบัติตลอดจนเมืองหนองคลองบึงต้องหมดไป ไม่ได้เกิดประโยชน์ต่อทางด้านศาสนาต่อประเทศชาติโดยส่วนรวม กลับเป็นประโยชน์ต่อเฉพาะคนเฉพาะกลุ่มนั้น ๆ ไป เมื่อเจ้าหน้าที่ทางกรมการศาสนาบอกว่าไม่มีคนจะไปดูแลได้ทั่วถึงเพราะวัดร้างมันเยอะเหลือเกิน นี่เจ้าหน้าที่พูดอย่างนี้มันถึงได้ถูกกินไปกลืนไปหายไปหมดเพราะเรื่องนี้เอง ก็ในเมื่อพยานบุคคลก็ใช้ไม่ได้ที่เขาสามารถชี้ได้บอกได้ว่าเป็นที่ทางวัด แล้วถ้ามีใครเกิดไปออกโฉนดขึ้นมาได้ จะโดยการสมรู้ร่วมคิดกับเจ้าหน้าที่ที่ดินบ้างเจ้าหน้าที่อะไรบ้าง เกิดทำได้สมมติว่ามีเพาเวอร์มีอิทธิพลอะไรไปทำได้อีกหวานคอไปเลย

ทีนี้ถ้ามันมีเรื่องอย่างที่ว่ามาเกิดขึ้นมาก ๆ หลายแห่ง และเจ้าหน้าที่ก็บอกว่าไปดูแลไม่ทั่วถึงมันก็จะถึงได้หมดไปหายไป แต่ก่อนที่จะเกิดกรณีเช่นนี้นั้นทำไมไม่คิดหาวิธีป้องกันก่อน นักการเมืองนัก

ปกครองทุกคนควรมีวิธีคิดที่จะแก้ไขได้ หรือโดยวิธีขายไปเสียก่อนที่จะ
มันจะถูกกลืนหายไป หรือหามาตรการวิธีการคุ้มครองให้รัดกุมมาก
ไปกว่านี้ หรือจะแบบที่อาตมากล่าวว่ายขายไปให้หมด แล้วนำเงินที่
ขายรวบรวมไปซื้อที่ใหม่ได้เยอะ ๆ หนึ่งร้อยไร่สองร้อยไร่ ก็ขายพวก
ที่มีนิด ๆ หน่อย ๆ สองสามไร่ สิบยี่สิบไร่ รวมกันเอาเงินซื้อที่แปลง
ใหญ่ดังกล่าว จะได้ทำอะไรที่เกิดประโยชน์ทางส่วนรวมมาก ๆ ได้
และก็เกิดการควบคุมดูแลง่ายไม่กระจัดกระจาย เจ้าหน้าที่ที่จะไป
ควบคุมดูแลก็ไม่ต้องใช้เยอะเพียงสองสามคน ก็พอแต่ละเนื้อที่หนึ่ง
ร้อยถึงสองร้อยไร่ หรือปีสองปีค่อยไปดู ไปวัดรอบสอบเขตได้มันก็
เกิดง่ายแก่การกระทำแก่การปฏิบัติ ทำให้ไม่เกิดความบกพร่องต่อ
หน้าที่ได้อีกประการหนึ่งด้วย ไม่ต้องอ้างได้ว่าคนของกรมฯ มีน้อย
ไม่สามารถดูแลได้ทั่วถึง หรือจะทำแบบวิธีแลกเปลี่ยนที่กันกับชาว
บ้านก็ได้เพื่อหาที่ที่มันสงบร่มรื่นสมกับที่เป็นวัดวาอาราม ให้สมกับ
เป็นที่เผยแพร่ศาสนา มันค่อยจะถูกจะควร อย่างที่วัดเก่าที่ตกอยู่ในที่
ชุมชนแออัด ถูกบ้านถูกตึกตลาดตลอดจนห้างสรรพสินค้าล้อมไว้
หมดแล้วก็สามารถ แลกเปลี่ยนกับที่ของชาวบ้านได้

ยกตัวอย่างแค่เชียงใหม่จังหวัดเดียวก็มีวัดร้างไปตั้งสี่ร้อยห้า
ร้อยวัดเข้าไปแล้ว เพราะตึกรามบ้านช่องตลาดสดห้างสรรพสินค้า
ปิดล้อมไว้หมด ไม่สามารถที่จะพัฒนาฟื้นฟูขึ้นมาได้ใหม่อีก ถ้าเกิดมี
การครอบครองหรือก่อสร้างอะไรแล้วในที่วัดร้าง ก็ให้เขาหาซื้อที่ดิน
อื่นมาทดแทน แล้วทำหลักฐานควบคุมดูแลให้ไว้เป็นที่ธรณีสงฆ์ไม่
ให้ขาดให้หายไปได้เลย มีแต่ที่มันจะเพิ่มขึ้นมาก ๆ เท่านั้นเอง ถ้า
เถรสมาคมก็ดี หรือพระผู้ใหญ่ก็ดี มีแนวความคิดที่จะไม่ให้ที่ของ
ธรณีสงฆ์หายไป กลับจะมีมากขึ้นเพิ่มขึ้น เพียงแต่ว่าเปลี่ยนสถานที่ได้

ทำการแลกเปลี่ยนอย่างเอาที่กำลัปนาฝนที่คนเขาถวายไว้ตรงนั้นบ้าง ตรงนี้บ้าง สี่ไร่ห้าไร่ หรือสิบไร่ยี่สิบไร่ ต่างๆ เหล่านั้นแลกเปลี่ยนมาไว้ให้เป็นทีเดียวกัน ทำเป็นเหมือนพุทธมณฑลเลยก็ได้ห้าร้อยไร่พันไร่ หรือร้อยสองร้อยไร่ ต้องได้หลายจังหวัดเลยทีเดียว ถัวเฉลี่ยแล้ว จังหวัดละร้อยกว่าไร่ก็ยังดี จังหวัดเขาก็จะได้ทำเป็นที่รวมศูนย์ เป็นที่อุดมคสถาน เป็นที่ไว้วิปัสสนากรรมฐาน ประกอบกิจทางด้าน ศาสนาต่างๆ ของแต่ละจังหวัดแต่ละภาคได้อย่างยอดเยี่ยมเลย จะเป็นการอบรมเด็ก อบรมสามเณรภาคฤดูร้อนก็ดี จัดค่ายอบรม จริยธรรม—คุณธรรมก็จะดีไปหมด แต่นี่ที่ดินของวัดบางที่ก็ถูกโรงเรียนเฉือนเอาไปบ้าง สถานีนอนามัยเอาบ้าง สภาพตำบลเอาบ้าง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเอาไปบ้าง ไม่รู้อะไรเป็นอะไรสับสนอลหม่านกันไปหมด จนไม่รู้ว่าจะทางไหนไปวัดทางไหนไปโรงเรียน ทางไหนไปนอนามัย คนเลยมันไปหมด หรือไม่ก็ทำให้เกิดสภาวะแวดล้อมที่ไม่ดีแก่พระแก่เณรตลอดไปจนถูกยึดถูกครอบครอง มีโฉนดมาทับเอาไปเลยยังงี้ก็มี แต่ถ้าเอาไปสร้างโรงเรียนสร้างสถานีนอนามัยโรงพยาบาลนั้น อย่างนี้ควรให้อยู่หรืออก แต่ถ้านายทุนเขาเอาไปจัดสรรสร้างฐานะกิจการ ความร่ำรวยไปโดยเฉพาะแล้วไม่ควรจะให้เกิดมีขึ้นได้อีกเลย

เหมือนอย่างที่ดินที่เหลือไว้สามไร่ ที่วัดอาตมา ใช้เวลาขอมาเพื่อจะได้นำมาทำให้เกิดคุณเกิดประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม ใช้เวลาขอยู่แปดเก้าเดือนแล้วยังไม่เห็นเลยว่าจะได้หรือเปล่า นี่ถ้าเผื่อฝ่าย คำนจะขอเปิดอภิปรายคราวหน้าก็ขอให้ลองเปิดกระทรวงศึกษาฯ ดู ให้อาทมาทำอะไรกัน มีแนวความคิดอย่างไร ก็ขอฝากญาติโยมไว้ว่าถ้าจะเลือกตั้งคราวต่อไป ให้ลองถามว่าผู้ที่สมัคร ส.ส. ในพรรคนี้มีนโยบายที่จะรวมที่ดินของทางกรมการศาสนาให้อยู่เป็นประโยชน์ เป็น

มารศาสนา

ไอ้คนที่ถูกเขาหลอกเขาต้มตุ๋นไปนั้น
มันเกิดเพราะความโลภความอยากได้
เลยกลายเป็นถูกต้ม

เจริญพร ท่านผู้อ่าน

อาตมาได้นำเอาเรื่องที่ว่าชี้แล้วให้เกิดถูกทาง—ถูกทิศ ถูกจิต—ถูกใจของคนส่วนใหญ่กัน เพราะในเวลานี้สังคมเรามันมีคนมักง่าย เป็นมิชฌาซีพกันอยู่ไม่หาย ถึงแม้ว่าจะเคยพูดเคยเขียนตลอดจนปราบปรามกันไปเท่าไรรก็ตาม สิ่งหนึ่งซึ่งไม่หายไปจากโลกเราก็คือ พวกประทุษร้ายชีวิตและทรัพย์สินของผู้อื่น อนาคตต่างกันต่าง ๆ นานา ก็คือการหาเงินเลี้ยงปากท้องหลายแบบหลายวิธีกันไป โดยเฉพาะแล้วพวกอัปรีชคนมักง่ายในการหาเงินมีการหาเงินกันแบบชนิดที่ไม่ได้ใช้หัวหาเงิน ถึงใช้หัวบ้างก็เป็นหัวโซไปโคยหลอกเขากินต้มเขากิน โกงเขากินขอเขากินกันไปต่าง ๆ นานา

ท่านอาจารย์พุทธทาสท่านก็เคยได้บอกว่า “เมื่อมือทั้งสองข้างยังทำอะไรได้ดียอยู่แล้วก็ยังไม่ทำอะไรจะกิน ต้องไปคุปากเขากิน ขอเขากิน โกงเขากิน หลอกเขากิน จนกระทั่งบางทีก็ถึงกับขายตัวกินหาเงินกันแบบผิดกฎหมายผิดศีลธรรม ท่านบอกว่าอยู่อย่างนี้อยู่อย่างคนสิ้นคิด” แต่เดี๋ยวนี้มันมีคนช่างคิดหาเงินแบบไม่ใช่คนสิ้นคิด คิดได้

แต่เป็นความคิดที่บาปที่เลวที่ชั่วในการหาเงินเลี้ยงปากเลี้ยงท้องของ
ตัว กลับไปสร้างความเจ็บปวดรวดร้าวทรมานใจให้แก่ผู้อื่นที่เขาเรียก
ว่า “แก๊งสิบแปดมงกุฎ” กัน หรือไม่ว่าแก๊งขบวนการข้างก็มีพวก
โจรกรรมจี้ปล้น ต้มตุ๋นหลอกลวง แก๊งในที่นี้มันคือพวกที่เรียกว่ามัน
ไม่ได้เกิดมาเพื่อเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองแก่สังคมเลย ถ้าเกิด
มากมีมากขึ้นเท่าไรแล้วก็จะทำให้บ้านเมืองเกิดความเดือดร้อน
ล่มจมไปมากเท่านั้น ประชาชนพลเมืองก็กลัดกลุ้มไปต่าง ๆ นานา
จนแทบจะบ้ากันตายตั้งหลายคน เพราะพวกแก๊งอาชญาพวกนี้ พวก
มิชฉาชีพ พวกตกทอง แตะเนื้อต้องตัว แล้วก็มาบอกว่ามันมีเวทย์
มีมนต์อะไรก็ไม่รู้ ยาดำ—ยาสั่ง ก็ไม่กี่วันมานี้รายการโทรทัศน์เขา
เอนักต้มตุ๋นมาบอกมาเล่าว่ามันต้มมันตุ๋นได้จริงไหม พอแตะพอ
ต้องแล้วมันมีมนต์จริงหรือเปล่าล่ะ ปรากฏว่าไอ้คนนั้นมันก็พูดได้
ขำดี มันบอกว่าถ้าผมแตะแล้วมันมีมนต์จริง ๆ แล้ว ผมไม่มาแตะ
คนเอาสร้อยแค่เส้นสองเส้นหรอกเสียเวลาเปล่า ผมจะไปแตะมันที่
ตรงร้านทองเลย แตะที่ก็เอากันเป็นตุ ๆ แต่ที่จริงแล้วมันไม่ใช่อะไรหรอก
ไอ้คนที่ถูกเขาหลอกเขาต้มตุ๋นไปนั้นมันเกิดเพราะความโลภ ความ
อยากได้เลยกลายเป็นถูกต้ม แต่แล้วก็ต้องมาเล่าให้ญาติพี่น้องเพื่อน
ฝูงฟังว่า โดนสะกดกาย—สะกดจิตมันเข้า ถ้าจะบอกว่าถูกหลอก
ถูกต้มก็อาย ก็กลัวญาติพี่น้องจะติฉินนินทาว่ากล่าวเขาได้ ที่จริงแล้ว
มนต์ที่ทำให้มันโง่งงนั้นไม่มีหรอก มันก็คือมนต์แห่งความงกความ
โลภของตัวเองนั่นแหละ

เอาตามเมื่อสองสามวันมานี้ก็ต้องตะเพิดไป มันทำเป็นถือพระ
พวงใหญ่เข้ามาที่วัดถอดออกจากคอล่อ แล้วก็บอกว่านี่ท่านครึบกระ-
ผมไม่มีเงินจะกลับบ้านหลงที่หลงทางมา ญาติพี่น้องที่รู้จักก็ไม่มีแม่

แต่คนเดียว มีก็แต่พระที่ห้อยติดคอมานี้แหละ เสียขายตันตระกูลเก่า
แก่เสียด้วย พอมันพูดแค่นั้นอาตมาก็ตวาดไป “หยุดนะไอ้พวก
มิจฉาชีพ ไอ้แก๊ง” ขี้เกียจขี้คร้านจะทำมาหากิน อย่าได้มาหากิน
แถวนี้ละ ที่นี้วัดนี้มีมาหลายเที่ยวหลายทีแล้ว มันก็เลยเดินหนีไป สัก
เดี๋ยวมันไปเอาคนอื่นเข้าให้แล้ว ไม่รู้ว่าใครต่อใครที่โดนกันไปบ้าง
เดี๋ยวนั้นมันมีแก๊งพวกนี้กันมากมายจริง ๆ เลยอาตมาได้ยินได้ฟังได้
เห็นแล้วหดหูหัวใจสั่นดิ บางทีมันถึงกับลงทุนลงแรงเข้ามาทำการทำ
งานกันเป็นกิจจะลักษณะ แต่แล้วมันก็เที่ยวไปยืมเงินยืมทองเขามั่ว
ไปหมดวัด ขนาดที่ในโครงการของอาตมานี้พวกญาติโยมโดนกันไป
เยอะแยะ ยิ่งในเวลานี้มันรู้ว่าที่วัดอาตมานั้นมีโครงการอะไร ๆ ที่ก่อ
ตั้งขึ้นมากมาย และก็มีผู้คนมาบริจาคสิ่งของเครื่องใช้จีปาละ มันก็
ปลอม—ก็ฟอร์มไปทุกอย่าง อ้างว่าเดินทางมาจากวัดสวนแก้ว วัด
พระอาจารย์พยอม ออกเรียไรญาติโยมให้ช่วยเหลือสนับสนุนโครง-
การที่ทางวัดได้กระทำอยู่ขณะนี้ ฉะนั้นจึงได้ขอเตือนญาติโยมว่าทาง
วัดจะไม่มีการออกเรียไร หรือขอบริจาคสิ่งของโดยเด็ดขาด นอกเสีย
จากที่มีการนิมนต์ไปเพื่อรับบิณฑบาตอาหาร ของกินของแห้งเพื่อ
นำมาไว้เลี้ยงเด็กกำพร้า คนชรา คนตกงาน โดยเฉพาะในช่วงฤดู
แล้งเด็กไปอาศัยอยู่ที่วัดนั้นมากมาย อย่างนั้นนะมี แต่ที่จะออกไป
เรียไรโดยไม่ได้รับนิมนต์นี้จะไม่มีการเด็ดขาด เที่ยวได้ไปขออย่างนั้น
น่าเกลียด เสียหลักการอุดมการณ์ของทางวัด แต่คนมันก็ยังฉวย
โอกาสแอบอ้างเอาจนได้ จันก็ขอบอกต่อ ๆ กันไปด้วยนะ

เวลานี้จึงขอให้ญาติโยมระวังสังวรกันให้มาก ๆ โดยเฉพาะใน
การทำบุญทำทาน ต้องคอยระมัดระวังพวกมารศาสนาที่หากินกับ
ทางพระทางเจ้า พวกหาโอกาสเวลานี้มันมีกันหลายรูปหลายแบบ

แม้แต่พวกที่ขอลานคนเดียวนี่มันขี้เกียจที่จะทำมาหากินกันทางสุจริต ไม่ชอบทำงาน ชอบไปขอจนกระทั่งเกิดมีนายทุนหรือพวกคนอับริยที่หากินกับแรงงาน คนที่ด้อยโอกาส จัดขบวนการขอลานไปส่งยังที่ต่าง ๆ เต็มบ้านเต็มเมืองไปหมดในเวลาี้ พอดกเย็นก็เอารถไปรับกลับมาแบ่งผลกำไรผลประโยชน์กันที่ขอมาได้ เป็นการค้าแรงงานที่ไม่เป็นธรรม จนบางคนก็บอกว่าดีกว่าทำนาตั้งหลายเท่า คนไทยเรานี้ก็ให้กันง่ายเหลือเกิน ก็เพราะที่มีใจเมตตาสงสารนั่นเอง จงระวังอย่ามัวเมาในการให้ ให้ดูเสียก่อนว่าอันไหนควรให้ อันไหนไม่ควรให้ คิดใคร่ครวญกันให้ดีเสียก่อนในเรื่องดังกล่าว พระพุทธเจ้าท่านก็เคยได้สอนไว้ว่า ทานัง วิชยะสุดตปิตสสถาน “ตถาคคตไม่สรรเสริญคนให้เก่ง แต่สรรเสริญคนที่ใคร่ครวญดีแล้วนำออกให้” เดียวจะไปเจอกับที่ว่าให้กับคนที่ไม่ควรให้จงระวัง ดังเช่น มียายแก่คนหนึ่งขึ้นจากเรือมาแต่งตัวมอซอ มานั่งตำหมากอยู่ที่ข้างกำแพงแถว ๆ ท่าพระจันทร์ ปรากฏว่ามีชายคนหนึ่งเดินผ่านมามองเห็นนึกว่าเป็นขอลาน ก็ล้วงเอาเศษสตางค์ในกระเป๋ายื่นให้ ยายแก่พอได้เห็นเช่นนั้นเกิดความโมโหอย่างสุดขีดคิดว่าได้สตางค์ ก็เขวี้ยงเข้าให้แล้วก็บอกไปว่านี่กูไม่ใช่ขอลานนะ และก็ไม่ต้องการของใครอีกเสียด้วย นั่นที่เขาเรียกว่าเป็นคนทำให้ง่าย คนไทยเรามีนิสัยซึ่งสงสารเห็นคนนั่งเป็นไม่ได้นึกว่าเป็นขอลานกันไปหมด ทุกวันนี้เราต้องมา “ยกคนดี ตีคนชั่ว” กัน คนไหนที่กระทำปฏิบัติไปในสิ่งที่ไม่เข้าที่เข้าทาง เราก็ต้องมาช่วยกันจัดการ โดยเฉพาะแล้วพวก “แก๊งลิบแปดมงกุฎ” เหล่านี้อาตมาเกลียดนัก ก็จะต้องฝากตัวอย่างไว้กันสักสองตัวอย่างที่ร้ายมาก ๆ นั่นก็คือไอ้คนที่มันรูปร่างใหญ่ ๆ ตัวดำ ๆ อ้วน ๆ ชอบทำตัวอ้างว่าเป็นหมอ เคยได้ผ่าตัดนายทง พงษ์อ่าน และมีเด็กผู้หญิงเป็นลูกสาว อายุ

ประมาณสิบขวบ เป็นเครื่องมือในการไปเพื่อหลอกล่อ หมม มันให้เด็กไปทรมานทรมานจริง ๆ ดึกคืนเที่ยงคืนก็ยังไม่ได้หลับไม่ได้นอน พาเด็กที่ว่ามาด้วยฝ่าบาททางที่จะตมตม จิงเมื่อเร็ว ๆ นี้นักวาดจิตรกรเอกคนหนึ่งก็ถูกมันตม แม้แต่อาจารย์ผานิตยก็ถูกหลอกเอาไป อาตมาเองก็ยังไม่โดนไปกับเขาด้วยที่วัด ก็ไอ้แกงนี้ลูกสาวก็แม้ทำตัวเป็นสงบเสงี่ยมน่าสงสารเอาจริง ๆ ไม่น่าเชื่อเลยว่ามันมีวิธีฝึกเด็กให้อยู่ในอำนาจที่จะกระทำที่จะร่วมพฤติกรรมในการโกงการตมตมคนได้ นี่จึงเป็นอันตรายมากที่สุดเลยนายคนนี้ มันมักจะอ้างตัวเป็นหมอเป็นนักมวย เป็นลักเล่ห์สืหนุมานสันคนสันดานอะไร มันก็ไม่รู้สารพัดอย่าง แต่ฟอร์มทำเป็นหมอตระจกเข็กร่างทรงร่างกายแล้วอาตมาเผลอวางอะไรไว้เป็นไม่ได้มันหิบบได้หิบบเอา ใส่ได้ใส่เอา แล้วรายชื่อที่ล่ำสุดที่ชั่วไม่หยุดนั่นก็คือ “นายย่นยงค์ อยู่สมบุรณ์ หรือนายยู่ย” ซึ่งเคยได้เอาภาพถ่ายกับโยมลงไปให้เห็นกันครั้งหนึ่งแล้ว ไอ้ไน้โกงเข็ค โกงสังฆทาน โกงผ้าไตรที่วัด มันก็มาหลอกเอาแม้แต่การทำถนนมันก็บอกว่าเป็นผู้รับหมงรับเหมา ถมดินเทดิน ทำถนน ทำลาดยาง และชอบอ้างที่สุดเลยว่าเป็นคนที่สนิทชิดชอบกับทางพระราชวัง มีวิทยุมือถือทำเป็นพูดในวิทยุว่าท่านจะเสด็จโน้นเสด็จนี้ไปแล้วโน้นไปแล้วนี่ เป็นการพูดที่มีฟอร์มสนิทสนมกับทางวัง บางทีมันทำเป็นบวชปลอม มันไปบวชมาห่มผ้าเหลืองมาหลอกอีก แม้มันเอาทุกรูปแบบทุกอย่างจริง ๆ ทราบข่าวมาว่ามีหลายวัด ทางจังหวัดกาญจน์โน้นก็โดนเหมือนกันหมดเป็นแสน ๆ กัน ถึงได้บอก่านายมนุษยคนนี้นั้นเป็นมนุษย์มหากภัยที่สุดเลย บางทีมันก็อ้างว่าเป็นญาติกับนายตำรวจท่านผู้ใหญ่นามสกุลแสงอรุณ อะไรไปต่าง ๆ นานา บางทีมันก็บอกว่าทรงเสด็จ ร.ร ๕ อะไรอีกของมัน ซึ่งเป็นเรื่อง

น่าเนจอนาใจจริงเมืองไทยเราเวลานี้ นี่ทราบข่าวว่าตำรวจจับได้
แล้วและก็ปล่อยออกมาอีกแล้ว อาละวาดอีกแล้ว “กฎหมายบ้าน
เมือง” ก็ไม่ได้จัดการอะไรให้เด็ดขาดได้กับคนพวกนี้ จนเมื่อเร็ว ๆ นี้
ก็โดนหลอกกันไปหลายคนหมดกันไปคนละแสนสองแสน อย่างที่เห็น
ในภาพผู้หญิงคนนี้แทบจะบ้าตาย แทบถึงการถึงงานจะไปทำงาน
ต่างจังหวัดต่างประเทศก็ต้องมาหยุดมาชะงักลง ก็เพราะความที่เจ็บ
แค้นจากการถูกหลอกถูกต้มจากไอ้คนเจ้าเล่ห์คนนี้ จะนั้นขอให้ทุก ๆ
คนได้ช่วยกันจำหน้าเอาไว้ให้ดี จริงแล้วอยากให้บรรดาหนังสือพิมพ์
สื่อมวลชนต่าง ๆ ร่วมแรงร่วมใจกันเก็บภาพกันเอาไว้ ช่วยกันประกาศ
ช่วยกันบอกกล่าวต่อ ๆ ไปด้วย สำหรับพวกอภัยพวกนี้มันน่าจะให้
ทางหนังสือพิมพ์ลงประจานมันอยู่ทุกวัน ๆ โดยเฉพาะแล้วหัวใจ
พวกมันนี่ หรือจะเปิดไว้สักคอลัมน์หนึ่งหน้าหนึ่งโดยเฉพาะ และก็
อาตมาเคยเห็นมันบ่อยเลย มันถึงกับมาเอาชื่อของอาตมาไปเที่ยว
แอบอ้างเขาให้เชื่อให้หลงมันอ้างว่าจะติดต่อหางานให้ทำที่บริษัท
การบินไทยบ้าง ที่จริงมนุษย์ที่ต้มตุ๋นแบบนี้ไม่น่าจะให้ออกมาจากคุก
เลย ถูกทางวัดแจ้งจับดำเนินคดีแป็บเดียวมันก็ออกมาอีกแล้ว มัน
อาละวาดเที่ยวหลอกญาติโยมร้องไห้ร้องห่มกันมาหลายต่อหลาย
รายด้วยกัน จึงได้เอาภาพนำมาให้อาตมาเมื่อแต่ก่อนก็เคยลงไปใน
หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ หนังสือพิมพ์พญาครุฑไปครั้งหนึ่งแล้ว แต่
คราวนี้มันยิ่งกลีบออกมาหลอกหนักกว่าเก่ากว่าเดิมเสียอีก หมดกันไป
อีกหลายแสนแล้ว ก็เลยจะขอเอาบทความนี้ให้เกิดเป็นคุณเป็น
ประโยชน์ จะได้ไม่เกิดทุกข์เกิดเดือดร้อนร้องไห้ร้องห่มกันอีก ขอบพุด
หยาบ ๆ แต่เมียมันหน้าตาทำทางน่านับถือ พุดจาดี แต่มันก็ร่วมกัน
ทั้งผัวทั้งเมียได้ดีจริง ๆ

ธรรมทานหรือวัตถุทาน

อย่าหลงใหลไปทำบุญกับทางไสยศาสตร์กันมากนัก
มันจะผิดหลักพุทธศาสตร์ไปทุกวัน ๆ

เจริญพร ท่านผู้อ่าน

อาตมาก็จะได้นำเอามรดกธรรมที่ท่านหลวงพ่อกุศลทาสได้กล่าวไว้ในมรดกธรรมข้อที่ ๑๐๒ ว่าทำบุญด้วยปาก หรือธรรมทาน นั้นได้บุญมากเสียกว่าบุญด้วยวัตถุทานคือทำด้วยของ แต่คนส่วนมากทำไม่ค่อยได้เพราะว่าเต็มอึดอยู่ด้วยความทุกข์ มีดมนยิ่งกว่าดาบอด พุดเรื่องดับทุกข์ไม่เป็น พุดเป็นก็แต่เรื่องการจมอยู่ในโลกซึ่งมิใช่เรื่องของธรรมทาน เพื่อให้จิตใจอยู่เหนือโลก ทั้งที่กายเราอยู่ในโลกขอให้ทุกคนเลื่อนลำดับระดับการทำทานของตนให้ขึ้นมาอยู่ในระดับที่เรียกกันว่า “ธรรมทาน”

อาตมาเคยได้ชวนญาติโยมอยู่เสมอว่า โยมชอบถวายพระพุทธรูปหนักเท่าตัว เท่านั้นนี่องค์ใหญ่ ๆ จนวัดแทบจะไม่มีที่ตั่งกันเลยทีเดียว บางวัดนั้นพระพุทธรูปเต็มไปหมดเลย ญาติโยมนำไปถวายเท่าตัวเท่าตน เท่าวันเท่าปีเกิดอะไรก็ไม่รู้ และที่เวลานี้ถวายกันมาก และก็ฮือฮา กันนักหนาว่าเป็นทานบุญที่ดีมากนั้นก็คือสังฆทาน บาง

วัดนี้โอยเวียนกันไปถวายแน่นไปหมด จนบางวัดต้องเวียนเทียนถึง
สังฆทานกัน หมุนกันไม่ทันจนสังฆทานจะเฝ้าจะเสียหมด ที่วัด
อาตมาทุกวันนี้ก็นับว่ากำลังจะมากขึ้นแต่ก็โชคดีที่ยังพอมีทางออก
โดยการให้ไปตามต่างจังหวัดบ้าง ตามวัดที่ยากจนบ้าง ที่มาขอก็ให้
ไปแล้วก็ได้เอามาเลี้ยงเด็กกำพร้าบ้าง คนตกงานบ้าง คนชรา คน
พิการกันเหล่านี้บ้าง บางทีก็แจกจ่ายให้คนขับรถปูนบ้าง ที่ปูนที่เขา
เหลือนำไปเทให้ทางวัดตึก ๆ ดิน ๆ กลางค่างกลางคืนก็ใส่กระเช้าให้
เขาไปบ้าง แต่บางวัดไม่มีทางออกก็เลยวนกันไปวนกันมา ได้เงินค่า
สังฆทานแต่ของในสังฆทานก็ไม่ได้นำไปให้เกิดประโยชน์เกื้อกูลอะไร
ได้มากเท่าไร นี่ก็เพราะว่าวัตถุกานคนให้ได้ขอให้กันแต่เรื่องอย่างนี้
แต่เวลาชวนญาติโยมพิมพ์หนังสือธรรมะไม่ค่อยเอา

มีวันหนึ่งโยมจะถวายพระพุทธรูปเท่านั้นเท่านั้น จะสร้างราคา
เป็นหมื่น ๆ อาตมาก็เลยบอกโยมเอามาพิมพ์หนังสือธรรมะแจกกัน
อ่านดีกว่า เพราะว่าเดี๋ยวนี้บทความดี ๆ ธรรมะที่ดี ๆ ของหลวงพ่
พุทธทาสของท่านเจ้าคุณพระเทพเวที และมีอีกหลาย ๆ ท่านที่
เขียนดี ๆ นำที่จะเอามาพิมพ์กันทำกันแจกจ่ายกันอ่าน ของหลวงปู่
หลวงพ่อก็คากล่าวคำสอนอะไรต่าง ๆ ที่ดี ๆ ก็มีอยู่กันมากมายเรานำ
จะนำมาทำกันเป็นธรรมทาน ซึ่งได้บุญมากเสียกว่าทำด้วยของหรือ
วัตถุกาน แม้วัตถุแต่เดี๋ยวนี้เราก็คงสามารถที่จะเปลี่ยนแปลง อาตมา
พยายามที่จะคิดทำให้เป็นวัตถุที่ดี พระพุทธรูปหรืออะไรต่ออะไรนี้
อาตมาว่าแน่นไปแล้ว ชวนให้โยมพิมพ์หนังสือก็ไม่ยอมเอา ชวนซื้อ
เทปซื้อวิดีโอธรรมะต่าง ๆ แจกจ่ายกันไปตามคุุตามตรางก็ไม่ยอม
เอา เราหาว่าไม่รู้ว่าคุณตรางนี้มันมีคนที่ไม่ค่อยดีไม่ค่อยมีคุณธรรมกัน
เข้าไปอยู่เสียก็เยอะ ถ้าเราได้เอาเทปธรรมะ หนังสือธรรมะเข้าไปอัด

เข้าไป ส่งเข้าไปให้เขามันก็น่าจะดี แต่ก็ไม่ค่อยที่จะมีคนคิดทำกัน การใช้ปากหรืออะไรพูดธรรมะให้เกิดความซาบซึ่งตรงใจน่าจะดีกว่า การให้วัตถุ แม้วัตถุต่าง ๆ ก็ต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในการให้เหมือนกัน เช่น เราไปทำบุญที่ภาคอีสานเราควรจะให้อะไรแก่เขา ทั้งก็น้ำ ถังน้ำ บ่อน้ำ อะไรที่มันเกี่ยวพันกับความขาดแคลนความอดอยาก ความต้องการของเขาในภาคนั้น อย่าไปมัวแต่ให้สิ่งที่เป็นวัตถุอื่นซึ่งไม่ตรงกับความต้องการ ไม่จำเป็น ไม่ตรงต่อความต้องการ อย่าไปให้แต่สิ่งที่เป็นวัตถุฟุ้งเฟ้อเหมือนกับสิ่งคมของคนกรุงเทพฯ วัตถุเพื่อปรนเปรอบอย่าง ถ้าให้ก็ขอให้ เป็นวัตถุที่ร่วมยุคร่วมสมัย อาตมาเองทุกวันนี้ก็กำลังคิดหาวัตถุที่มันร่วมยุคร่วมสมัย บางคนถึงกับว่าวัตถุที่จะให้ต้องเป็นวัตถุที่ดี ๆ เสียชนิดหน่อยก็ไม่ยอมให้เพราะกลัวว่าจะเป็นบาปเป็นกรรม กลัวจะไม่ได้ของดีใช้ในภายภาคหน้า อาตมาทำโครงการริชเชิลที่ทำของเสียให้เป็นของดี ญาติโยมก็บอกว่าบางคนเขาไม่กล้าเอามาให้กลัวว่าชาติหน้าตนจะไม่ได้ของดีใช้ นี่กลับไปคิดเป็นอย่างนั้น แทนที่จะคิดว่า เออ เอาของไม่ดีไปคนงานไม่มีงานดกงานจะได้ไปนั่งคิณังประดิษฐ์นั่งทำ นั่งแยะแปะตะต่อขัดไปทำใหม่ให้มันสวยงามดีขึ้นมาก็จะได้เกิดประโยชน์ ทำให้ทรัพยากรไม่สิ้นเปลืองมาก ไม่ต้องไปตัดไม้ทำลายป่าเพิ่มขึ้นไปอีก ไม่ต้องไปดูลงแร่ตลอดจนทรัพยากรอะไรต่าง ๆ มากมายอีกต่อไปถ้าเราได้นำเอาวัตถุที่มันเหลือใช้หรือเกิดชำรุดที่ญาติโยมนำมาให้แก่โครงการที่นำมานั้นไม่ใช่ว่าทางวัดหรือพระเณรจะได้ใช้กัน เราเอามาเพื่อฝึกอาชีพให้แก่คนดกงาน คนว่างงาน เด็กกำพร้า คนพิการ พวกเขาลำนั้นจะได้มีอาชีพมีรายได้ มีงานทำกันจากวัตถุเหล่านี้ แล้วเดี๋ยวนี้ที่อาตมาทำวัตถุที่เป็นวัตถุที่ช่วยเหลือเกื้อกูลแก่ชาวบ้าน

เช่น เวลานั้นกำลังทำวัตถุคือเครื่องมือรถยก เครื่องมือทำงานการก่อสร้าง เครื่องมือในการประกอบอาชีพอื่นๆ อีกมากมาย เดียวนี้มีญาติโยมหลายคนเริ่มนำวัตถุที่ไม่เกี่ยวกับพวกเขา พวกไม้ขีด อะไรต่างๆ ที่เห็นว่าไม่จำเป็น ผ่าสบงอย่างนี้นะบางทีโยมก็นำมาให้เสียจนเกินไปมาก และยังแถมให้ที่ใช่ไม่ได้ ชื่อเป็นพิธีในการถวายเท่านั้น ผ่าก็บางเหลือเกิน พอnungแล้วเดินผ่านแดดก็ไม่ได้ เวลาอบน้ำยังจึกแหมแลดูน่าเกลียด เพราะมันบางเกินไป หุ้มกันก็แทบจะไม่มิด ทำกันไปเพื่อเป็นพิธี วัตถุพวกนั้น เพราะฉะนั้นถ้าใครที่ไปวัดอาตมาสำหรับพวกวัตถุที่ไม่จำเป็นอย่าได้นำไปถวายเลย เช่น บุหรี่ ไม้ขีด ชา และยังมีสิ่งของอีกตั้งหลายอย่างที่ไม่จำเป็นเลยที่วัดเวลานี้ สิ่งที่ควรจะไปเป็นพวกสาลี ผ่ากอส น้ำยาล้างแผล น้ำยาใส่แผล เพราะว่าคนทำงาน พระเถระทำโน่นทำนี่โดนอะไรที่มอะไรตำไปบ้าง จำเป็นต้องทำแผลล้างแผลกันไป แล้วก็ยาธาตุไม่ต้องถวายกันให้มากนักก็ได้ เพราะว่าพระก็ได้ไปฉันอะไรจุจกมากมายพอที่จะต้องทำให้ท้องให้ไส้ต้องเสียกัน ควรรู้วัตถุที่จะนำไปถวายด้วย ให้เป็นวัตถุที่เกิดประโยชน์กันจริง ๆ และสามารถช่วยดับทุกข์ได้ เช่น เวลานั้นอาตมาได้ซื้อรถยกไว้เป็นหน่วยกู้ภัยเกิดไฟไหม้ผู้คนติดอยู่ข้างบนจะได้ยกลงมาได้ หรือรถตกจมลงไปในน้ำในคูคลอง ต้นไม้ทับบ้านทับคน ตักถล่มแผ่นดินไหวอะไรเหล่านี้ก็จะได้ไปช่วยยกช่วยจัดช่วยดิงกันให้ทันทั่วทั้งที่ แทนที่จะสร้างแต่โบสถ์แต่ศาลากันหลังใหญ่ ๆ แข่งขันกันไปหรือก็มัวแต่สร้างวัตถุมงคลแล้วหนัก ๆ เข้า เวลานี้ก็มีเรื่องน่าอนาถใจและลำบากใจแก่สาธุชนอยู่ว่าหลวงพ่อบางรูปท่านก็บอกว่าถ้าหากไม่ได้สร้างเหรียญแล้วจะเอาเงินที่ไหนมาสร้างโรงพยาบาล ถ้าไม่สร้างเหรียญสร้างรูปแล้วจะเอาเงินมาจากที่ไหน

ไปสร้างโน่นสร้างนี่กันได้

ตอนนี้มันมีปัญหาว่าพระธรรมกับพระเครื่อง ใครจะเฟื่องกว่ากัน บางรูปบางคนก็เอาพระเครื่องมาเป็นเครื่องล่อทางวัตถุจะได้นำมาสร้างโน่นสร้างนี่ แต่หลวงพ่อบุญญาท่านก็สร้างโรงพยาบาลโดยใช้แต่พระธรรมไม่ได้แจกพระเครื่อง ไม่เหมือนหลวงพ่อบุญญาบางรูปว่าต้องใช้พระเครื่องถึงจะสร้างโรงพยาบาลสำเร็จ ใช้ไสยศาสตร์สร้างโรงพยาบาล กับใช้พุทธศาสตร์สร้างโรงพยาบาล ใช้ธรรมะพูดธรรมให้ธรรมทานญาติโยมเกิดศรัทธาก็ให้เงินมาสร้างโรงพยาบาล แต่หลวงพ่อบางรูปก็ได้แต่แจก เป่า ๆ วัตถุแล้วก็แจกจ่ายวัตถุ จำหน่ายวัตถุให้เขาให้บูชาวัตถุกันแล้วก็นำเงินมาสร้างโรงพยาบาล แต่ว่าอันไหนเป็นการดำเนินที่ถูกต้อง อันไหนเป็นบุญกว่ากันก็ขอให้ผู้มีปัญญาทั้งหลายจงใช้วิจารณ์ญาณขอให้ทำบุญกับผู้ที่ใช้ธรรมะเป็นแนวทาง อย่าหลงไหลไปทำบุญกับทางไสยศาสตร์กันมากนัก มันจะผิดหลักพุทธศาสตร์กันไปทุกวัน ๆ แท้ที่จริงถ้าหากว่าใช้ทางธรรมะ พุทธศาสตร์ไม่สำเร็จเราก็ค่อย ๆ ทำกันก็ได้ หรือไม่ทำก็ได้ถ้าคนไม่ศรัทธาธรรมะบริจาคเพื่อจะสร้างโรงพยาบาลก็ให้รู้ไป จะพากันเอาแต่พระเครื่องโดยไม่เอาธรรมะก็แสดงว่าพระเครื่องเฟื่องกว่าพระธรรม แต่เมื่อก่อนพระธรรมเฟื่องกว่าพระเครื่อง แต่ต่อไปเดี๋ยวนี้อาตมาก็ยังเชื่อว่ายังมีคนอีกไม่กี่คนที่ศรัทธาบริจาคทำเพราะเพื่อหวังแก่พระเครื่องของบูชา แต่ก็ยังมีคนส่วนใหญ่ที่บริจาคทำเพราะพระธรรมเข้าซึ่งถึงจิตใจ ไม่ใช่ทำเพราะเห็นแก่พระเครื่องหรือวัตถุมงคลต่าง ๆ เหล่านั้น

ตอนนี้อาตมามีเรื่องการทำบุญและก็ขอให้ช่วยกันพูดให้คนรู้จักทำ กับรู้จักคำว่า ไม่ อะไรที่มันไม่ดีไม่งามเลวทรามบาปชั่วก็

พยายามปฏิเสธมันไปทันทีว่า ไม่ ไม่ทำเด็ดขาด อะไรที่มันดีมันงามสรรค์สร้างทำแล้วอยู่รอดปลอดภัยกันก็ต้องช่วยกันทำ เช่น ทำการรณรงค์โรคเอดส์ หรือจัดนิทรรศการต้านโรคเอดส์ นี่จึงเป็นสิ่งที่ต้องทำ ทำแล้วเกิดให้เราพ้นภัยพ้นโรค อะไรที่เราทำแล้วมีความสุขสบายสมบูรณ์ ถนนหนทางอย่างนี้ต้องทำ ต้องช่วยกันทำ แม่น้ำลำคลองก็ต้องช่วยกันทำให้มันสะอาดขอให้ทำช่วยกันพูด ช่วยกันคิดช่วยกันทำ ทำกันให้เกิดผลเกิดประโยชน์ขึ้นมาอย่างจริงจัง นี่แหละคือสิ่งที่ดีกว่าการให้วัตถุ ให้คติเตือนใจว่าเราช่วย ๆ กันทำแล้วเราก็จะได้รับผลตอบแทนจากการกระทำ ก็จะทำให้ทุกคนสบายและปลอดภัย เช่น เวลานี้ทำอะไรถึงจะชวนกันทำเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เพราะว่าตำรวจเองก็คงจะไม่มีเวลาพอที่จะมานั่งคิดทำเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เพราะไปมัวแต่เถียงไปดันทุรังกันในเรื่องนักการเมืองบ้าง บริวารของนักการเมืองบ้าง มัวแต่ขัดแย้งกันใน ก.ตร. กับมหาดไทยอะไรกันเนี่ย ตำรวจก็เลยหมดเวลาไม่มีเวลาที่จะมานั่งคิดเรื่องที่จะทำให้ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนปลอดภัยได้ ในเมื่อว่าเขาไม่ทำพวกเราก็จะมาช่วยกันทำ เพราะมัวแต่ไปทำไปเดือดร้อนแต่ในสิ่งที่ไม่เป็นสาระ แต่สิ่งที่เป็นภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนปลอดภัยนั้นไม่คิดทำกัน เขาไม่ทำพวกเราก็ต้องมาช่วยกันทำ ถ้าเราไม่ทำเราก็จะถูกมันทำ อย่างเรื่องไอ้แก๊งสืบแปดมงกุฎทั้งหลายนี้อาตมาก็เขียนไปทีแรกแล้ว แต่ว่าหนังสือพิมพ์ก็ไม่กล้าลงรูปลงภาพมันประกาศประจานกลัวว่าจะถูกฟ้องร้อง เวลานี้อาตมาจึงอยากจะชวนญาติโยมให้มาร่วมจักทำเพื่อให้ตัวเองไม่ถูกทำไม่ถูกทำร้าย เราจึงมาช่วยกัน “ทำ” โดยจิตใจไม่ดูตาย เห็นว่ามันดีงามเป็นประโยชน์ปลอดภัยเราก็มาช่วยกัน

“ทำ” เช่น ทำการต่อต้านจัดการปราบปรามเหล่าร้ายพวกมิฉฉาชีพ พวกแก๊งค์มดตื้น ช่วยกันทำรายการโทรทัศน์เอาภาพของคนโกง อย่าง เดียวนี้ธรรมศาสตร์เขาเอาภาพคนโกงคนเลวคนหลอกลวงมดตื้นไป ติดไว้ให้นักศึกษาทราบ และดูหน้ามันไว้จำหน้ามันไว้หน้ามันเป็น อย่างนี้ ๆ คอยระวังมันชอบข่มขืนผู้หญิง มันชอบหลอกลวง มัน ชอบตมตื้นตลกทองอะไรต่าง ๆ นานาก็จะได้จำกันได้ อาตมาก็แหม อยากจะให้ใครจัดรายการโทรทัศน์แล้วก็ส่งภาพของพวกคนที่ไม่ดีทั้งหลายเหล่านี้ไปเผยแพร่ออกอากาศ เดียวนี้มันมีแก๊งพวกหลอกตมตื้น ผู้คนจนว่าจะพากันหมดอารมณ์จะทำมาหากินกัน จนแทบจะฆ่าตัว ตายก็หลายรายมาแล้ว เมื่อไม่กี่วันมานี้ก็ส่งสารพวกคนตลกงานที่อยู่ ในวัดอาตมามันช่วยพากันอุตสาห์ทำเฟอร์นิเจอร์กันกว่าจะขายได้แต่ ละหมื่นแต่ละพันก็เห็นดเหน้อยเมื่อยล้ากันแทบล้มแทบตายกัน แต่ แล้วก็มีคนอับริยไธแก๊งชั่วข้ามันมาฉกเงินเขาไปเสียตั้งหมื่นกว่าบาท ให้นำเอาแก้อ้อเอาโตะไปขาย ที่อาตมาไปบรรยายมันตามไปด้วยพอ ขายได้มันแย่งฉกเงินเอาไปเลย นายคนนี้นะมันชื่อว่า นายอาดัง ห่อง สำเร็จ อยู่บ้านเลขที่ ๕๐ หมู่ ๒ ตำบลบางปูใหม่ จังหวัดสมุทร- ปราการ บัตรประชาชนมันถ่ายที่จังหวัดสมุทรปราการ เลขที่ ๓- ๑๑๐๑-๐๐๘๔๓ ถ้าใครรู้ที่อยู่รู้เบาะแสแจ้งตำรวจให้จับได้ หรือว่า แจ้งไปที่วัดตามเบอร์โทรฯ ๕๙๕-๑๒๒๒ แล้วทางเด็กทางคน งานที่วัดเหล่านั้นมันจะให้รางวัลกันสามพันบาท มูลนิธิของทางวัดก็ จะให้รางวัลแก่คนแจ้งเหมือนกัน ต่อไปนี้อาตมาคิดว่าจะตั้งกองทุน ให้สินบนนำจับพวกคนเหล่านี้ พวกเผาโรงร่ำโรงเรียนกิติ พวกทำ- ลายชาติบ้านเมืองพวกแก๊งค์มดตื้นตลกทองอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ตลอด จนพวกจี้ปล้นลักขโมยพวกนี้ไม่ช้าจะเปิดคอลัมน์ในหนังสือร่มโพธิ์-

แก้วไว้เพื่อประกาศข่าวเผยแพร่ข่าวเกี่ยวกับคนเหล่านี้โดยเฉพาะ
หรือเรามาช่วยกันทำกองทุนไว้ปราบไว้ตามจับคนเหล่านี้กัน ให้สิน-
บนน่าจับโดยให้มีหน่วยติดตามน่าจับ ล่าจับให้เงินเดือนให้เงินรางวัล
เลยถ้าจับนายนี้นายนั้นได้ ให้รางวัลเท่านั้นเท่านี้ก็ว่ากันไป มา
ช่วยตำรวจเขาทำบ้างเพราะตำรวจทุกวันนี้เขาแทบจะไม่มีเวลากับเรื่อง
เหล่านี้เลย เพราะมัวแต่ไปทะเลาะขัดแย้งกันอยู่ เราจึงมาช่วยกันทำ
แล้วเราจะไม่ได้ถูกคนพวกนั้นมันทำเรา แม้แต่กับวัดกับวากับพระกับ
เจ้ามันก็ยังทำอย่างร้ายที่เล่าไปแล้วที่ชื่อนายย่นยงค์ อยู่สมบูรณ์
หรือนายยู่ย นั่นนะ ก็ไปทำเขามาไม่รู้ว่าที่ไหนต่อที่ไหนกัน พระเจ้า
โดนกันเข้าไปตั้งหลายแสน

เครื่องมือตัดต้นเหตุ

ธรรมะของแต่ละศาสนานั้นก็คือ
หลักของความไม่เห็นแก่ตัวเป็นใหญ่

เจริญพร ท่านผู้อ่าน

อาตมาได้นำเอามรดกธรรมที่ท่านอาจารย์พุทธทาสได้กล่าวไว้ว่าทำมาสิวราชที่นั้งจับปูใส่กระดิ่งยังไม่มีวันที่สิ้นสุดนั้น น่าจะได้แก่องค์การสหประชาชาติที่ระงับวิวาท ระงับวิกฤตการณ์แต่ละกรณีโดยไม่ใช้หลักธรรมะในแต่ละของศาสนาเข้าไปเป็นเครื่องดับต้นเหตุเสียเลย

เวลานี้โลกเต็มไปด้วยความทะเลาะวิวาทเกิดกรณีพิพาทโต้แย้งเกิดสงครามอะไรกันเสียมากมาย แต่แล้วผู้ที่ใกล้เคียงให้รองดองให้สันติ โดยไม่ได้เอาศาสนาของแต่ละศาสนาเข้าไปเป็นเครื่องมือตัดต้นเหตุ คือ ธรรมะในศาสนาของแต่ละศาสนานั้นเอง ไม่ตัดต้นเหตุที่ทำให้เกิดความวิวาท—วิกฤต ในกรณีพิพาทอะไรต่างๆ ที่เกิดขึ้นเวลานี้ทำมาสิวราชก็คงจะมึนเพราะว่ามันเกิดการรบราฆ่าฟันกันไม่หยุดไม่หย่อน กรณีวิกฤตการณ์ต่างๆ มากขึ้นจนกระทั่งทำมาสิวราชคงเหนื่อยมากทีเดียว เวลานี้แม้แต่ประเทศไทยเราก็มีเรื่องที่เกิด

การวิกฤต เกิดการทะเลาะเบาะแว้งกันขัดแย้งกัน เรียกได้ว่าพยายามที่แต่จะกัดกันเองอยู่ตลอดเวลา จึงในขณะนี้ได้มีพระราโชวาททรงดัดเตือนอยู่แล้ว และพวกเราๆ หลายครั้งหลายทีก็ยิ่งพยายามที่จะทำให้เกิดการทะเลาะกันอยู่เรื่อย ๆ แต่สันดานของคนในชาติยังไม่เอาธรรมะในศาสนาของแต่ละศาสนามาใช้ให้เต็มที่ให้เกิดประโยชน์ พระองค์ก็คงจะต้องทรงเหน็ดเหนื่อยกับการที่ต้องตรัสพระราชกระแสรับสั่งให้อยู่กันด้วยความรักสมัครสมานสามัคคีปรองดอง

ธรรมะของแต่ละศาสนานั้นก็คือหลักของความไม่เห็นแก่ตัวเป็นใหญ่ทุก ๆ ศาสนาเขาก็สอนกันแต่ในเรื่องที่ไม่ให้คนเห็นแก่ตัวกันทั้งนั้น ที่นี้เราจะมาปลูกฝังกันอย่างไรที่จะไม่ให้ความเห็นแก่ตัวมันบานสะพรั่งและทำให้หมดความขัดแย้ง ความวิกฤตการณ์ต่าง ๆ จึงจะหมดไป เพราะถ้าเกิดความรู้สึกเห็นแก่ตัวขึ้นมา มันก็สร้างวิกฤตการณ์ให้เกิดการบานปลายบาดหมางกันরাไป ไม่ค่อยจะเป็นที่สิ้นสุด คนที่เห็นแก่ตัวก็จกจกเอาประโยชน์ของผู้อื่น และก็มักจะให้การบริการช่วยเหลือผู้อื่นอีกด้วย เพราะความเห็นแก่ตัวนั้นแหละจึงทำให้โกรธคนอื่นได้ง่าย ในเวลาที่เขาไม่ได้ทำอะไรที่จะสนองใจในความอยากของตัวโดยที่ยังไปกว่านั้นก็คือ เมื่อเขามาขัดขวางความเห็นแก่ตัวของตัวก็เกิดโกรธ และคนที่เห็นแก่ตัวก็ยังสามารถด่าคนอื่นว่าเห็นแก่ตัวอย่างหน้าด้าน ๆ ได้เยอะเยอะเหมือนกัน ในเวลานี้ไม่เคยที่จะคิดทำอะไรเพื่อผู้อื่นเลยแต่มันก็ยังด่าผู้อื่นว่าเขาเห็นแก่ตัว คนที่ถูกมันด่านั้นบางทีเขาก็ทำประโยชน์มามากมาย เสียสละเพื่อผู้อื่นมาเสียก็มากมาย แต่แล้วถ้าไปทำให้ประโยชน์ของเขาเสียเพียงนิดเดียวเท่านั้นก็จะถูกเขาด่าเขาโจมตีเอา แต่เวลาที่ตัวเขาเองที่ไปสร้างความเห็นแก่ตัวให้

คนอื่นอย่างร้ายกาจ เสียชนิดเสียหน่อยไม่ได้ก็ต้องเอาเรื่องเอาราวมีมากมายในเวลานี้ แม้เพียงแต่ที่เขาว่านิดเดียวมันก็ไม่ยอม เสียที่เสียทางเสียชนิดเดียวมันก็ไม่ยอม เสียเงินเสียทองนิดเดียวก็ไม่ยอม มันยอมที่จะเสียความสงบ ยอมที่จะมีเรื่องกันอย่างรุนแรงมากกว่าที่จะยอมเสียข้าวเสียของอะไรนิดหน่อย เช่น ข้าวของเงินทองที่ดินมันเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่ตายหาได้อย่างที่ว่า แต่แล้วคนมันจะหาเรื่องตายกับไอ้เรื่องที่ว่า หาได้จนมันจะยอมตายถ้ามันต้องเสียในสิ่งที่จะได้อยู่แล้วไปนิด ๆ หน่อย ๆ มันก็จะยอมตาย เพราะความเห็นแก่ได้ซึ่งไม่ยอมเห็นแก่ผู้อื่น เพราะฉะนั้นยามใดที่ท้าวมาลีวราชจะต้องแก้ปัญหาในวิกฤตการณ์วิวาทบาทของแต่ละชาติแต่ละประเทศ ซึ่งเห็นได้หลายประเทศว่าเวลานี้นั้นแบ่งกันเป็นฝักเป็นฝ่ายอยู่ตลอดเวลาภายในประเทศก็กันไม่สำเร็จ ก็ต้องเอาต่างประเทศมาแก้กัน ประเทศไทยเราโชคดีที่เรามีพระมหากษัตริย์เป็นที่รวมใจ เมื่อพูดอะไรในการขัดแย้งก็ค่อย ๆ จะหายไป ถ้าพระองค์ทรงได้ออกมาเพื่อให้สติสักทีหนึ่งก็มักจะมีการหุบปากหุบคำสงบเสียง และหยุดการทะเลาะเบาะแว้งกันไปพัก แต่พอพระราชดำรัสนี้เลยไปนาน ๆ ก็มักจะเกิดวิกฤตการณ์ใหม่ขึ้นมาอีก จึงน่าเสียดายว่าทำอย่างไรสถานีวิทู-โทรทัศน์ถึงจะได้นำเอาพระราชดำรัสเก่า ๆ ที่ผ่านมาเมื่อปีก่อน ๆ มาสลับออกอากาศสองเดือน หรือสามเดือนครั้ง หรือเดือนละครั้งก็ยังดี เพื่อให้สร้างสำนึกที่ดีกับประชาชน หรือผู้ที่อยู่ในระดับสูง ระดับบริหาร ชาติบ้านเมืองจะได้พากันหยุดก่อวิกฤตการณ์อันกระเพื่อมกระเทือนเสียความสงบ

เวลานี้ที่น่าเสียดายก็ตอนที่ว่าคนไทยร้องเพลงชาติไทยที่ว่า “ไทยนี้รักสงบ” แต่เวลานี้เหมือนกับว่า “ไทยนี้ลืมนสงบ” ไม่พยายาม

กระทำในเรื่องที่มันควรจะต้องจบเร็วให้สิ้น สุดสงบ จบเร็ว ขอบต่อความยาวสาวความยืดกัน คนนั้นตอดนิตคนนี้ตอดหน้อย เรื่องที่ควรจบควรสิ้นก็ไม่จบไม่สิ้น นี่จึงต้องถือว่าเป็นสิ่งที่น่าพอใจอยู่มากเลยทีเดียวกับหมู่มนุษย์ที่ยังจะต้องใช้เท้ามาลีวราชเข้ามาปราบ มาปราบมาขอร้อง มายุติ มันหยุดมันยุติกันด้วยตัวเองไม่ค่อยได้ อย่างที่ประเทศเขมนั้นต้องไปเที่ยวหาที่ยุติหรือที่เรียกว่าหาสันติภาพ หลายแห่งหลายที่แล้วก็ยังไม่หยุด กระทั่งต่าง ๆ ของประเทศไทย แทนที่จะรีบเดินงานเพื่อให้เกิดความผาสุกให้เกิดแก่ประชาชนพลเมืองของชาติ แต่แล้วก็เต็มไปด้วยความขัดแย้งมากมายจนหมดเวลาที่จะแก้ไขปัญหาของประเทศชาติ เพราะปัญหาที่ก่อเกิดขึ้นในแต่ละกระทรวงกรมกองระหว่างข้าราชการประจำข้าราชการการเมืองก็แทบที่จะหมดเวลาแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นแต่ละกระทรวง แต่ละกรมกอง แต่ละพรรคแต่ละหน่วยซึ่งเต็มไปด้วยความขัดแย้ง แต่โจรผู้ร้ายนั้นมันไม่ขัดแย้ง มันก็เลยตั้งหน้าตั้งตาที่จะหาโอกาสไปปล้นไปฆ่าไปหลอกไปหลวง สร้างความเสียหายให้แก่ชีวิตและทรัพย์สินเงินทองของประชาชน จนทำให้สุขภาพจิตสุขภาพใจของประชาชนคนในชาติเกิดความห่อเหี่ยวสิ้นหวังกันลงไปแทบทุกวัน เพราะคนที่เห็นแก่ตัวเหล่านั้นตั้งหน้าตั้งตาทำการกอบโกยจนคนที่อยู่ในฐานะที่จะช่วยระงับยับยั้งก็ไม่มีเรื่องเสียจนหมดเวลา

อาตมาฟังดูการอภิปรายกันในสภาฯ ก็เป็นเรื่องของการที่จะแก้ไขปัญหาของพรรคการเมือง วิถีทางการเมือง แต่เป้าหมายปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นภัย เป็นวิกฤตการณ์ในบ้านเมืองไม่ได้ถูกนำมาเป็นเป้าหมายใหญ่ที่จะอภิปรายไป พูดกันแต่ว่าจะต้องหาเสียงกันยังไป พรรคไหนควรร่วมรัฐบาล พรรคไหนควรเป็นฝ่ายค้าน ฝ่ายไหนจะมี

เสียงน้อย ฝ่ายไหนจะมีเสียงมาก จ้องแต่ที่จะเอาชนะกัน จ้องแต่ที่จะให้เหนือกว่ากัน หนาซ้ายังเอาเรื่องการเมืองระชาครัฐมนตรีลงทุนซื้อบ้านซื้อรถเพื่อแลกกับความรู้ความอยาก จนพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์กันเป็นเรื่องใหญ่โต ทำไมไม่ละอายใจ ไม่ละอายประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงเขาเป็นกันถึงระดับสถาบันที่สูงที่ทรงเกียรติ ทำลายสถาบันที่เป็นประตุนหน้าต่างให้คนต่างชาติต่างบ้านต่างเมืองได้แลได้เห็นในสิ่งที่จะทำให้ชาติบ้านเมือง เกิดความเสียหายเสียสถาบันของชาติ ดูแล้วมันเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะตัวนักการเมืองกลุ่มนักการเมืองเท่านั้น มันไม่ได้เกิดการแก้ปัญหาของชาติบ้านเมืองอย่างแท้จริงอย่างที่ทุก ๆ คนในชาติต้องการ เผลอ ๆ เข้าในขณะนี้ปัญหาของบ้านของเมืองนั้นมันเกิดมาจากนักการเมืองนั่นเอง มีปัญหาทั้งในการเลือกตั้ง การเดินทางงบประมาณค่าใช้จ่ายอะไรต่าง ๆ ที่จะอำนวยความสะดวกสบายให้แก่กลุ่มนักการเมืองเท่านั้น สิ่งสำคัญที่สุดคือทำให้เกิดการเสียเวลาลำเวลาไปกับปัญหานักการเมือง พรรคการเมืองจนแก้ปัญหาของชาติบ้านเมืองไม่ได้ แทนที่จะไปตกลงกันให้เป็นหลักเกณฑ์มาว่าเราจะอยู่ทำการเมืองกันไปอย่างไรตั้งนานแล้ว ตั้งแต่ก่อนที่จะเลือกตั้งมาเป็นผู้แทนราษฎรมาเป็นรัฐมนตรีมาเป็นรัฐบาลช่วงว่าง ๆ ไม่ได้ซ่อมได้เตรียมกันมาก่อนไว้ให้ดี แต่พอมาเดินงานในการเป็นรัฐบาลแล้วก็ต้องมาจัดการมาอภิปรายกัน ปรับปรุงรัฐธรรมนูญกันเพื่อนักการเมืองพรรคการเมือง ไม่ได้ปรับปรุงรัฐธรรมนูญเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับคนส่วนใหญ่ในบ้านในเมือง จึงเกิดความขาดแคลนความอดอยากความไม่ปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน เกิดการเอารัดเอาเปรียบ

กรณีที่สาธารณะที่วัดร้างที่ถูกคนนำเอาไปใช้ประโยชน์เพื่อตน

โดยไม่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม วัดร้าง ๆ เป็นเบี้ยหัวเบี้ยวหัวแตก อยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ยี่สิบสามสิบห้าสิบไร่หนึ่งร้อยวัดหรืออาจมากกว่าที่ถูกยึดถูกเอาไปไม่รู้ว่เท่าไรร่ แทนที่จะรวบรวมแล้วออกพระราชกฤษฎีกาออกมาว่าควรขายที่วัดร้างได้ หรือแลกเปลี่ยนได้ในที่ที่หมดสภาพแล้วที่จะทำการฟื้นฟู เอามารวมไว้เป็นที่ใดที่หนึ่งให้เป็นศูนย์กลางของจังหวัดแล้วเรียกว่าทำเป็นพุทธมณฑลประจำจังหวัด ใช้เป็นที่อบรมเด็กเข้าค่ายฝึกฝนอาชีพเด็กยากจนช่วยเหลือคนแก่ คนชราให้มีโอกาสได้ลืมตาอ้าปาก ซึ่งน่าจะทำหรือไม่ทำก็น่าจะอภิปรายกันในเรื่องนี้ขึ้นมาดูบ้าง เมื่อที่ไม่กระจัดกระจายรวมกันได้ ร้อยไร่พันไร่ก็สะดวกในการที่จะจัดจะทำอะไรได้หลาย ๆ อย่างที่เกิดประโยชน์อย่างจริงจัง หรือจะวางแผนผังเป็นหอประชุมใหญ่เอาไว้ในที่นั้น จัดเป็นสวนป่าสวนหย่อมสวนเกษตรสาธารณะให้คนส่วนมากได้พึ่งพาอาศัยจะได้เกิดความสุขสบายใจกันอย่างถ้วนทั่ว หรือจัดกิจกรรม ปฐมนิเทศกรรม การรณรงควิปัสสนาได้ประโยชน์ทั้งนั้น แต่ก็ไม่ได้ถูกหยิบยกขึ้นมาเล่ามากล่าวกัน ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียดายว่าท้าวบาลีวราชที่ไหนดจะมาแก้ไขวิกฤตการณ์นี้ เพราะคนมันทะเลาะแย่งที่แย่งทางสาธารณะ เกิดการบุกรุก และคนที่มีความรู้เรื่องนี้สามารถที่จะโกงที่จะเอาไปได้อย่างแนบสนิท

ขอให้จงมาช่วยกันคิดเอาเรื่องที่เป็นปัญหาแท้จริงของบ้านของเมืองเราเป็นส่วนใหญ่เหล่านี้ทำให้เกิดความพ้นจากวิกฤต อย่างมั่วแต่ทะเลาะกันอยู่เลยจนทำให้หมดเวลาที่จะแก้ไขปัญหา ตามที่พระราชดำรัสขอร้องเพื่อความผาสุกของพวกเรานั้นเอง ไม่ใช่เพื่อความผาสุกของท้าวบาลีวราช ของสถาบันหลักของชาติ ทุกคนก็จะพ้นทุกข์พ้นโศกหายโรคหายภัยกันในวันข้างหน้า

สิ่งที่โลกบูชา

จงบูชาพระรัตนตรัยเท่าบูชาสันติภาพ
เพราะพระรัตนตรัยเป็นบ่อเกิดแห่งสันติภาพ

เจริญพร ท่านผู้อ่าน

อาตมาได้นำเอาเรื่อง “สิ่งที่โลกบูชา” ซึ่งเป็นมรดกที่ท่านอาจารย์พุทธทาสได้กล่าวไว้ว่า โลกควรบูชาคนเก่งทางสันติภาพ ไม่มีใครที่จะกราบไหว้ผู้เก่งในทางการทำสงคราม ตรงนี้นั้นเราจะเห็นได้ว่าหลาย ๆ คนเขาก็ประณามฮิตเลอร์ที่เก่งในการทำสงคราม นอกจากพวกกระหายสงครามด้วยกันเท่านั้นที่จะบูชากราบไหว้จอมกระหายสงครามอย่างฮิตเลอร์ แล้วก็พยายามสร้างแต่เรื่องที่จะทำให้เกิดสงครามกัน

เวลานี้บ้านเมืองเรามีมากไม่น้อยเหมือนกันเกี่ยวกับพวกที่กระหายสงคราม หรือที่เรียกว่าพวก “ชาตินิสต์” ชอบความรุนแรง โหดเหี้ยม ดูแต่วงการกีฬา เดียวนี้ก็กลายเป็นเรื่องชกจะมีแต่เรื่องเหี้ยม ๆ โหด ๆ แตกยับไม่รู้วาก็เข้ม เลือดฟุ้งกระชูด อะไรอย่างนี้เป็นต้น แทนที่จะรู้ว่าเล่นกีฬากันเพื่อสมานสามัคคี แก่กองกิเลส ทำคนให้เป็นคนอะไรเหล่านี้ แต่กลายเป็นว่ายิ่งเล่นกีฬาก็ยิ่งจะสร้างความ

แตกแยกกันมากยิ่งขึ้น ไม่ค่อยจะคำนึงถึงเรื่องเล่นกีฬาเพื่อให้เกิดสันติภาพหรือรักใคร่ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มวยก็มีลักษณะรุนแรง บ้าเลือด ที่เรียกกันว่าไม่ได้ชกกันพอบบช้ำ ไม่ได้ทำกันอย่างชนิดที่ว่าประนีประนอมกันพอสมควรบ้าง ไม่ใช่ล้มแล้วก็ยังซ้ำกระทืบอีก กลายเป็นเรื่องที่เสียหายไปเลย

เวลานี้ก็เหมือนกันโลกกำลังจะติดอยู่กับสงคราม แม้แต่ลูกหลานเข้าไปในวัดในศาสนา ซึ่งทางวัดก็มีเจตนาดีอยากจะเอาคนติดยาเสพติดมาทำการรักษาเหมือนดังที่เป็นข่าว แต่แล้วก็เกิดมีการกระทำกันจนถึงตายไปก็มี นำสงสารเจ้าสำนักที่มีเจตนาจะให้คนพวกนั้นเลิกเสพยาเสพติด แต่เวลาที่ตกเป็นข่าวขึ้นมา เขาก็ไม่ได้ถามว่าทำให้หายมาแล้วก็ร้าย แต่ถ้าพอทำตายเขารายเดียวแล้วก็เกิดความเดือดร้อนไปเลย นี่ก็แสดงว่ายังโชคดีที่คนเรายังประณามการทำให้คนตาย ถ้าคิดกันให้ดี ๆ ก็นำสงสารอยู่ไม่น้อยที่ทำให้ตายนั้นไม่มีเจตนาที่จะทำให้ตาย แต่มันเป็นจังหวะของคนที่จะเข้าไปทำอย่างขาดความยับยั้งชั่งคิด วันนั้นตามข่าวก็ว่าเจ้าสำนักก็ไม่ได้อยู่ทำการทุบตีผู้ตาย แต่ว่าเมื่อเป็นเจ้าสำนักรับผิดชอบก็ต้องพลอยโดนไปด้วย อาตมาเองก็ยังไม่รู้ว่าวันไหนจะช่วยว่าถ้าเกิดคนงานอยู่ที่วัดมันเกิดทุบตีกันตาย ไม่รู้ว่าเราจะพลอยโดนจับสึกไปด้วยหรือเปล่า เพราะว่าในฐานะเป็นเจ้าสำนักและเป็นเจ้าของโครงการขึ้นมาเป็นประธานในโครงการต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้นมา

ก็อยากจะบอกกล่าวกันถึงเรื่องนี้ว่าใครที่จะคิดทำอะไรก็อย่าให้มันเกิดความรุนแรง ขอให้แค่บ๊ว ๆ ตี ๆ กันพอให้ได้สติ อาตมาเองก็ทำเหมือนกัน แต่ไม่ได้กระทำกันแบบหนึ่งเนื้อแตกเลือดกระจุจ อาตมาก็แค่บ๊วเบาบ้าง แต่ถ้าหากว่าเวลามันเมาก่อเรื่องก่อราวอย่าง

สุดขีดเราก็ต้องให้ออกจากโครงการไป เพื่อที่จะไม่ให้เป็ยเยี่ยงอย่าง
เลวแก่คนอื่น ๆ เขา อาตมาเองก็ทำงานเรื่องนี้กันมาหลายปี แล้วก็
เคยเจอปัญหาอย่างนี้กันมามากเหมือนกัน บางทีมันมาเมามาถึงข้าง
ฝาอาละวาดก็หิบบังกวาดไล่ตีมันก็คงไม่ถึงตาย พอให้มันหยุดก่อน
ความรำคาญทุบทำลายข้าวของ อะไรเหล่านี้เป็นต้น ยิ่งไงก็เอาให้
มันทำสงครามไปพลาญคว้านิพพานไปพลาญคว้าวรรคไปพลาญ คือ
มันมีใจเป็นสวรรค์เป็นนิพพานอยู่บ้างในการที่จะทะเลาะกับใคร

เดี๋ยวนี้มันชอบทำสงครามก่อสงครามกันทั่วไปหมดเกือบทุกวงการ
คนงานทำงานกันก็มีแต่สงครามปากกันบ้าง ทำสงครามอิจฉาริษา
กันบ้าง ทำสงครามที่จะก่อให้เกิดเรื่องกันอยู่เรื่อย ๆ ซึ่งเป็นเรื่อง
น่าเสียดายว่าทำไมคนพวกนี้ถึงจะคิดอยู่อย่างชนิดที่ไม่ต้องมีเรื่อง
อะไรกันให้มากมาย น่าจะนึกถึงความสงบและสันติภาพ นึกถึงท่าน
อาจารย์พุทธทาสได้กล่าวคำทิ้งท้ายไว้เป็นมรดกเป็นพินัยกรรมฝาก
เอาไว้ว่า “ศีลธรรมของเขาวชน คือ สันติภาพของโลก” ใครที่ทำให้
ศีลธรรมมาอยู่กับเขาวชน ทำให้เขาวชนกลับมาเอาศีลธรรมให้ได้ นี่
แหละน่าจะเรียกว่าเป็น “สิ่งที่โลกบูชา” ใครที่เก่งทำให้ศีลธรรมกลับ
มาอยู่กับเขาวชนได้

อาตมาเองก็ยังรู้สึกหนักใจอยู่ว่าเมื่อการที่จะสอนเด็ก ๆ ทั้ง ๆ
ที่ตั้งใจหาวิธีหากลยุทธ์ทุกรูปแบบแต่แล้วก็ยังทราบข่าวว่าเด็กยังเบื่อ
วัดยังเกลียดวัดกันอยู่ ยังไม่ยอมแม้แต่โรงเรียนก็ไม่ยอมให้ใช้ชื่อ
เป็นโรงเรียนวัด และก็ไม่วายจะเข้าวัดถ้าถูกชวนมาวัด โอ๊ย มันสุด
เบื่อสุดเซ็งเหลือเกิน นี่แหละจึงถือว่าเป็นสิ่งที่เราจะมองไม่เห็นสันติ-
ภาพในโลกได้ ถ้าหากว่าเราเก่งจริงก็ต้องช่วยกันสร้างสันติภาพให้
เกิดขึ้นมาในโลกให้ได้ ด้วยการที่ทำให้ศีลธรรมอยู่ที่เขาวชนของโลก

ก่อนแล้วเขาวงกตก็จะหยุดการไปทำร้ายกันฆ่าฟันฟันแทงกัน เมื่อไม่นานมานี้มีรายการโทรทัศน์ได้จัดเอาพ่อคนที่ตายที่เป็นนักเรียนนักศึกษาที่ถูกยิงตายบนรถเมล์ มาร่ำพินิจรำพันถึงว่าลูกของเขาต้องถูกฆ่าตายไปนั้นตายไปอย่างไรเหตุผล ถูกฆ่าตายจากศัตรูที่ไรเหตุผล เพียงเห็นว่าแค่หัวเข็มขัดไม่ตรงกันก็คิดว่าต่างที่ต่างสถาบันก็ฆ่ากันเสียแล้วเด็กก็อยากจะทำแต่สงครามระหว่างสถาบัน นักการเมืองก็อยากจะทำสงครามระหว่างฝ่ายรัฐบาลกับฝ่ายค้าน แม้แต่พรรคเดียวกันก็จะเกิดสงครามกันอยู่เรื่อย จนกระทั่งประชาชนข้าราชการหน่วยงานต่าง ๆ วุ่นวายกันไปหมด จนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ต้องทรงตรัสว่าเราจะต้องทะเลาะกันไปทำไม มันไม่ได้เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาเลย ชาตินานเมืองมีแต่จะทรุดโทรมลง เมื่อฮิตเลอร์นำโลกเข้าสู่สงคราม ประเทศเยอรมนีก็บอบช้ำ ถ้าหากว่าเรายังทำสงครามปากทะเลาะกันอยู่อย่างนี้หรือด้วยความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน ที่จริงแล้วอย่างเขมรอย่างลาวก็เป็นตัวอย่างที่เห็นได้อยู่ว่าการที่นำประเทศเข้าสู่สงครามนั้น ก่อให้เกิดความแตกแยกกันนั้นมันบอบช้ำที่สุด ก็จะเห็นว่าผู้ที่ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์เขมรที่ทำสงครามกลับมาประเทศก็ยังคงโดนขว้างด้วยก้อนหินไม่มีใครยกย่องบูชาแล้ว สำหรับพวกที่เก่งในเชิงสงคราม จงหันมาเก่งทางสร้างสันติภาพให้สมกับที่ว่าโลกบูชาคนเก่งในทางสันติภาพ ไม่มีใครที่จะกราบไหว้ผู้เก่งทางสงคราม ข้าราชการนักการเมืองแม้แต่ทำสงครามทะเลาะกันอยู่ เลยไม่ค่อยจะมีผลงานได้รับใช้ประเทศชาติ เพราะฉะนั้นพรรคร่วมรัฐบาลบางพรรคก็ไม่อยากจะทะเลาะกับใครตั้งหน้าตั้งตาทำงานทำการกันไปตะพึด สร้างถนนหนทางทำอะไรต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์ต่อบ้านเมืองประเทศชาติ อาจจะเป็นพรรคการเมืองหรือนักการเมือง รัฐมนตรีที่นำบูชาของโลก

ก็ได้ เพราะไม่เสียเวลาไปทะเลาะกับใคร เราเองก็เคยถามดู ลูกจะ
บูชาพ่อแม่ แต่เมื่อพ่อแม่ได้แต่ทำสงครามทะเลาะกันในบ้านใน
ครอบครัวอยู่ตลอดเวลา ลูกก็ไม่ได้คิดเคารพบูชาได้เหมือนกัน ต้อง
ทำให้เกิดสันติภาพในครอบครัว เกิดความสามัคคีมั่นคงต่ออนาคตของ
ลูก ๆ และครอบครัวเราด้วย ก็จะเป็นการสำเร็จของการครองเรือนที่
ไม่ทำสงครามกัน เป็นคู่กัดกันเป็นคู่วิวาทกัน อย่าให้ลูกมันต้องเกิด
ความเบื่อหน่ายจนหนีภัยสงครามจากบ้าน คือหนีภัยสงครามของพ่อ
แม่ไปกินไปนอนไปเตร็ดเตร่ตามบ้านเพื่อนฝูง เหมือนกับต้องอพยพ
หนีภัยสงครามในบ้านไปชมซานอาคียพัคพิง อพยพไปอยู่ที่อื่นบ้านอื่น

เวลานี้สงครามมันเกิดขึ้นทุกหย่อมหญ้าทุกหัวระแหง เพียงแต่
ว่ามันเป็นสงครามขนาดไหนเท่านั้นเอง สงครามระหว่างวัดกับบ้าน
ก็มีไม่น้อย คนข้างวัดกับพระในวัดมักจะมีอะไรที่คอยจะขัดกัน
อยู่เรื่อย เพราะว่าต่างฝ่ายต่างก็ไม่รักในคำว่า “สันติภาพ” อย่างที่
อาตมาพยายามทำทางเพื่อที่จะให้คนเดินอีกแถบหนึ่ง มันก็จะมาเดิน
อีกแถบหนึ่งเดินผ่ากลางวัดกลัวว่าจะเกิดอันตราย เพราะวัดกำลังอยู่
ระหว่างที่กำลังก่อสร้างอาจจะเกิดอุบัติเหตุโดนนั้นโดนนี้เข้า เขาก็จะ
เกิดทะเลาะเบาะแว้งกันขึ้นมาอีก เพราะความที่คนจะเอากันแต่ความ
สะดวกสบายชอบลัดตัดทาง อย่างสนามหญ้าที่เขาทำของเขาไว้ดี
มันก็ไม่ยอมเดินอ้อม มันจะต้องเดินผ่ากลางสนามหญ้านั้นให้ได้ แล้ว
ก็เหยียบย่ำหญ้าจนตายกันหมด ทางเดินที่ทำไว้ ที่สะดวกปลอดภัย
ทำให้ไว้มันก็ไม่ยอมที่จะเดินกัน มักง่ายเอาสะดวกรวบรัดแล้วก็ เป็น
ปัญหา ไปไกลหน่อยถึงที่หมายแต่ระยะใกล้อาจจะถึงที่ตาย อาจเกิด
อุบัติเหตุร้ายทำให้ถึงตาย เพราะฉะนั้นที่ทางใดที่เขา กำลังก่อสร้าง
กำลังทำอะไรอยู่นั้นก็ขออย่าได้เข้าไปผ่านไป บางทีจะไปเกิดการ

ทะเลาะกับยามกับคนที่เขาเฝ้ากีดกันดูแลอยู่ก็จะเกิดเป็นสงคราม
ปากกัน ยึดเยื้อทะเลาะกันไม่รู้จบรู้สิ้น จุกเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ควรที่จะ
เกิดสงครามกันขึ้นมาสิ่งเหล่านี้บางทีมันก็เกิดขึ้นด้วยปาก บางทีก็เกิด
จากสันดานที่ไม่ค่อยจะยอมใคร ดื้อรั้นด้นทน จึงขอให้พยายามใช้
เวลาอยู่กับสันติภาพและพยายามรักสิ่งที่เรียกว่า “สันติภาพ” ให้
เหนือยังสิ่งอื่นใด ความสงบสุขของโลกเท่านั้นที่เป็นสิ่งพึงปรารถนา

ขอให้ทุก ๆ ท่านทุก ๆ คนจงบูชาพระรัตนตรัยเท่าบูชาสันติภาพ
เพราะพระรัตนตรัยเป็นบ่อเกิดแห่งสันติภาพ ถ้าคิดถึงพระพุทธเจ้า
ปางห้ามญาติก็ดี ปางประทานพร สมาธิ อะไรรก็ตามล้วนแต่บอกบ่ง
ถึงการอยู่อย่างสงบสุขร่มเย็น และมีสันติภาพ พระธรรมคำสอน
ของพระองค์ส่วนใหญ่ก็สอนด้วยสันติภาพ โดยเฉพาะความเมตตา
ความเอื้อเฟื้อ พระสงฆ์ก็ต้องดำรงตามอยู่อย่างสันติภาพ เพราะ
พระรัตนตรัยนั้นเป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดคำว่า “สันติภาพ” เดียวนี้
เรามีแต่สหประชาชาติหวังที่จะทำให้เกิดสันติภาพ แต่แล้วก็ต้องเป็น
ท้าวมาลีวราชที่ทรงเหนียวมากสันติภาพก็ยังไม่เกิด พ่อแม่ต้องคอย
ห้ามลูกทะเลาะกัน และก็พ่อแม่ก็ไม่ควรที่จะทะเลาะกันให้ลูกดูอีก
ด้วย จงช่วยกันทำให้เกิดสันติภาพให้จงได้ ยิ่งไงก็ให้มีสันติภาพที่เกิด
ขึ้นกับเยาวชนตามที่ท่านอาจารย์ท่านได้กล่าวว่า “ศีลธรรมของเยาวชน
คือ สันติภาพของโลก” และขอให้โลกบูชาคนเก่งทาง “สันติภาพ”
อย่าได้บูชาคนเก่งทางสงครามห้าห้ากัน ใครที่ชอบทะเลาะกับใครจะ
ไม่ได้รับความเคารพกราบไหว้ ขอให้ตั้งหน้าตั้งตาทำแต่สิ่งที่เป็นประ-
โยชน์ต่อบ้านเมืองประเทศชาติ แล้วใครที่ทำประโยชน์ต่อบ้านเมือง
ประเทศชาติต่อแผ่นดิน ก็อย่าได้เที่ยวไปทะเลาะกับเขาเลย ต่อไปนี้
จะช่วยกันทำอย่างไรจึงจะมีศีลธรรมมาวุธเยอะ ก็อยากจะให้รัฐบาล

ได้ช่วยสร้างสถานีวิทยุสถานีวิโทรทัศน์ให้พระสักข่องด้วยเถอะ รัฐบาลนี้ลองติดขีปนาวุธติดขีธรรมอาวุธ ให้กับพระโดยการสร้างสถานีดังกกล่าว อาตมาขอ빈ทบาทท่านนายกฯ หรือรัฐมนตรีในคณะรัฐบาลนี้ ให้เพิ่มธรรมอาวุธ เป็นคลังแสงแห่งพระธรรมที่จะให้ได้ทำลายข้าศึกศัตรูให้สยบ คือความชั่วร้าย กิเลส และความทุกข์ความเดือดร้อนต่าง ๆ ของประชาชน วัดร้าง ๆ รัฐบาลก็ควรจะเอามารวบรวมจัดที่เป็นเนี้ยห้วเสี้ยห้วแตก มาทำเป็นพุทธมณฑลประจำจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ ที่ละร้อยไร่สองร้อยไร่ ดีกว่าที่จะปล่อยให้กร้างว่างเปล่าจนเกิดการเสียประโยชน์ หรือถูกยึดไปripไป

ดับทุกข์ได้ด้วยธรรมะ

อายุมากแล้วก็มาสงบใจ
กินน้อย ๆ ใช้น้อย
แล้วก็ให้มันดับไปอย่างสงบสุข

เจริญพร ท่านผู้อ่าน

อาตมาได้นำเอาเรื่องของมรดกธรรมที่ท่านอาจารย์พุทธทาสได้กล่าวไว้ให้เป็นคำสอน ขี้ธรรมะของพระพุทธเจ้าไว้ในประโยคหนึ่งว่า ธรรมะของพระพุทธเจ้านั้นประเสริฐ สามารถที่จะนำมาช่วยให้เราดับทุกข์ได้ แต่ถ้าคนทั้งโลกเขาไม่เห็นด้วยในการที่ทำให้โลกให้มีธรรมะ เพราะเห็นว่าเหลือวิสัยก็ตามใจเขาเหล่านั้น เราคนเดียวก็อาจจะทำตนให้ดับทุกข์ได้ด้วยธรรมะอย่างถึงที่สุด ดังนั้น จงอย่าได้ท้อใจเลย ในการที่คนทั้งหลายเขาไม่สนใจโยติกับธรรมะ

เวลานี้คนที่อยากจะมรธรรมะก็ท้อใจเสียว่า เอ๊ะ นี่จะมีแต่เราคนเดียวหรือเปล่าที่มัวแต่สนใจในธรรมะ เรียกร้องธรรมะ พุดเขียนกันแต่เรื่องของธรรมะ เอาละ ถึงจะไม่มีใครสนใจใครอ่านใครศึกษาก็ตาม ไม่ประพฤติปฏิบัติก็ตาม เราคนเดียวก็จะทำให้ดับทุกข์ได้ให้ถึงที่สุด เราก็จะต้องทำให้ได้ เราจะไม่ท้อใจไม่สนใจโยติกับใครทั้งนั้นที่ไม่สนใจในธรรมะ ในการที่คนทั้งหลายจะไม่สนใจปฏิบัติก็ช่างเขา

แต่ก็จะพยายามทำให้ถึงที่สุดและให้ดีที่สุด เพื่อจะช่วยให้อยู่อย่าง
เป็นทุกข์ เช่น เราจะฝึกเป็นคนไม่ยึดมั่นถือมั่น เราจะทำอะไรอย่าง
เต็มที่ โดยไม่มี—ไม่เอา—ไม่เป็น เราจะทำลายความเห็นแก่ตัวไปทุก
เข้าทุกเย็น โดยไม่หวัง—ไม่มี—ไม่เอา—ไม่เป็น แต่ทำเต็มที่ฝึกอย่างนี้
ฝึกละ ฝึกปล่อย ฝึกวาง แต่ไม่ยอมหยุดการบำเพ็ญประโยชน์ ทำแต่
ในสิ่งที่เป็นคุณเป็นประโยชน์ ไม่ก่อทุกข์ก่อโทษให้ใคร แล้วพร้อมกัน
นั้นก็ตั้งหน้าตั้งตาทำที่สุดแห่งทุกข์ไปทุกวัน ๆ คือพยายามเข้าใจเหตุ
ของทุกข์ที่มันพาเราไปเดือดร้อนทรมานอันเกิดจากความอยากกับ
ความยึด ใครเขายังอยากมาก—ยังยึดมาก เขาไม่สนใจกับเรื่องว่าง—
เรื่องว่าง—เรื่องปล่อย เรื่องถอนอุปาทาน ถอนความยึดมั่น แล้วก็ต่อ
สู่กับความอยากต่าง ๆ ไม่ยอมทำตามอยากถอนรากถอนโคนของ
ความอยาก จนกระทั่งในที่สุดเราก็พยายามที่จะไม่ท้อใจเลย ถ้าคน
ข้าง ๆ มันจะเอาเปรียบ คนข้าง ๆ มันจะสนุกสนาน—จะเริ่ดอรร่—
เพลิดเพลินกับสิ่งที่ยั่ววน เงินทอง กิน—กาม—เกียรติ ที่เขากำลังมี
อวดกันอยู่อย่างหรูหราฟู่ฟ่าว่าเขานั้นมากมายเหลือหลายล้นเฟ้อด้วย
สุข—ทุกข์—ลาภยศสรรเสริญต่าง ๆ นานา เรามีกินมีอยู่น้อย เราไม่
ได้มัวกับสิ่งเหล่านั้น ไม่มีใครมาเอาอกเอาใจประคับประคองประเล้า
ประโลมให้เรารตกจมอยู่ในกาม ไม่มีใครเอาเกียรติ—เอาลาภยศสรร-
เสริญ มาให้ เราก็จะทำการปล่อยความยึดมั่นถือมั่นตัวตนของตนไป
ทุก ๆ วัน เหมือนอย่างกับพระพุทธเจ้าเคยได้พูดกับพราหมณ์ที่เข้ามา
เฝ้า ซึ่งพราหมณ์ก็กำลังถือดอกไม้มานแล้วพระพุทธเจ้าก็บอกว่าวางซิ
พราหมณ์ พราหมณ์คนนั้นก็แอบถือตัว ท่านก็บอกว่าวางซิพราหมณ์
พราหมณ์ก็เลยวางดอกไม้ลงที่ละข้างทั้งสองมือสองครั้ง พอต่อไป
พระพุทธเจ้าก็บอกต่อไปอีกว่า วางซิพราหมณ์ พราหมณ์ก็พูดว่าวาง

หมดทั้งสองมือสองครั้งแล้ว ท่านจะให้วางอะไรอีกเล่า พระพุทธเจ้า
ท่านก็บอกว่าจงวางความยึดมั่นถือมั่นที่เจ้ามีอยู่ จึงจะสบาย และดี
กว่าการวางของวางดอกไม้ฉันนั้น ส่วนของพวกนั้นถือต่อไปได้ แต่จ
ต้องรู้จักวาง เดียวนี้คนเรามันไม่รู้จักวาง มัวแต่ไปยึดจนเกิด
ความทรมานใจ แล้วก็ไม่อยากที่จะไปทำอะไร เพราะยึดแต่ความ
สะดวกสบายของตัวเอง ได้เงินได้ทองได้ของมาก็ยึดจะเอาเก็บเอาไว้
จะรักษากันจะดูแลจะหวงแหน ไม่เคยใช้มันเป็นเครื่องมือในการทำ
ประโยชน์

อาตมานั่งคิดว่ายุคนี้ญาติโยมชอบทำบุญกันด้วยเงินด้วยทอง
จนมีข่าวว่าพระเจ้าจะรวยจะมี เมื่อสองวันนี้มีรายการเปิดประเด็นก็ได้
นิมนต์ให้อาตมาช่วยพูดว่าอยากจะเก็บภาษีพระที่มีเงินมาก ๆ อยาก
ให้มีการแจ้งยอดทรัพย์สินของเงินของพระ เริ่มแต่ก่อนบวชมีฐานะ
อย่างไร บวชแล้วฐานะเป็นอย่างไร ก่อนบวชจน พอบวชแล้วกลับ
รวยได้อย่างไร ท่านองนี้ฉันนี่เป็นเรื่องที่น่าอดสูใจที่ว่าทำไมถึงต้อง
ตกไปเป็นทาสของเงิน ทำไมต้องงกต้องยึดต้องเก็บมันมาเป็นทาง
ผ่านให้ไปสวรรค์ หรือไปนิพพานได้ เพราะมันอำนวยความสะดวก
ให้สร้างบารมีอะไรต่าง ๆ ก็ได้ ถ้าใครเขาให้กาหมา เราก็ได้ทิพย์ไป
แล้ว พระก็ไม่ต้องมานอนกอดกาก ไม่ยึดกากไม่มาเกาะกากอยู่ก็ไม่
น่าที่จะมีปัญหอะไรเลย ถ้าผ่านมันไปเหมือนกับการเก็บเงินพระเก็บ
เงินให้คนอื่นไม่เป็นไร เช่น ญาติโยมเขาทำเงินตกกันที่วัดเก็บไว้ให้
เขาไม่เป็นไร อาตมาเมื่อก่อนไม่รับเงิน พอต่อมาได้เจอหลวงพ่อดังค์
หนึ่งท่านบอกว่า รับแต่อย่าหมัก และก็เอาไปทำประโยชน์ ประโยชน์
ให้มันดี ดีกว่าไม่ค่อยรับแต่ชอบหมักพอได้รับแล้ว บางสำนักบาง
นิกายก็มี ทำทำไมไม่ค่อยรับแต่ว่ามีเก็บไว้เยอะ ๆ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ไม่

ถูกไม่ควรกัน แล้วก็มานั่งเป็นทุกข์เป็นร้อน ระวัง ถ้าเราใช้มันเป็น
เครื่องมือช่วยเหลือเป็นทางผ่าน อาตมามานั่งคิดว่าคนให้กัณฑ์-
เทศน์เรามาแล้ว เราไปง้อเขาเขาไปนั่งติดนั่งยึดของเขายึด
เก็บไว้ซ่อนไว้อยู่ ไม่ได้เอามาเป็นทางผ่านเราคงหนักแยะ คงหลง
คงบ้าก้นกับเงินตราเหล่านี้ได้ เพราะใจไปยึดว่ามันเป็นสมบัติที่มี
คุณมีค่าอย่างมหาศาล แล้วมันก็ไปลดคุณค่าทางธรรมะลง เหมือน
คนในขณะนี้ได้ลดคุณค่าของตัวเองเพราะไปแลกกับเงิน ไปยุ่งผูกพัน
อยู่แต่กับสิ่งที่เราเรียกว่า “เงิน” ก็เลย “งง” งงต่อคำว่าศีลธรรม ต่อ
คำว่าธรรมะ บอกว่าถ้ามีเงินแล้วกินใช้ได้อย่างสะดวกสบาย แต่มี
ธรรมะแล้วมันกินมันใช้ได้ที่ไหน นั่นก็เป็นความเข้าใจผิด—เข้าใจที่ไขว้
เขวกันอย่างแรง

โบราณบอกว่าถ้ามีธรรมะนี้ประเสริฐนัก อย่างคำว่าซื้อสัตย์อย่าง
นี้ “ซื้อกินไม่หมด—คดกินไม่นาน” ไฉนคนคดหลายคนที่มาอยู่ในโครง-
การ มันก็ไม่ได้มีได้กินไม่นานแล้วก็ต้องจากไป แต่ส่วนคนที่มันตั้งใจซื้อ
สัตย์ ทำดีทำจริงมันน่าที่จะมีอะไรให้ไว้เป็นที่ระลึก ที่น่าขอบคุณขอบ
ใจเป็นอย่างยิ่ง ก็มิใช่ใช่น้อย อาตมาเลยมานั่งคิดว่า เออ ที่เขาให้เรา
ถ้าเราไปง้อไปกอดกามเขาอีก ต้องมานั่งยึดนั่งงมงายไหลหลง คือว่า
ใกล้จะตายยังยึดอยู่ว่าให้เอามาดูเป็นครั้งสุดท้ายชีวะ จะขอตัว
เลขยอดเงินครั้งสุดท้ายในธนาคาร แทนที่จะดูจิตดูใจดูนิมิตอะไรดี ๆ
ที่มาเกิดขึ้นที่จิตใจ ก็เลยกลายเป็นนิมิตร้ายไป ไม่สามารถที่จะสร้าง
นิมิตที่ดีต่อจิตที่กำลังจะดับ เพราะมันไปยึดติดอยู่กับทรัพย์สมบัติ
ข้าวของเงินทองอย่างชนิดที่ไม่เปิดมานับตาให้เกิดความกระจ่างชัด
ไม่ยอมปล่อยยอมวาง ถึงจะใกล้ดับแล้วก็ยังจะกำเอาไปด้วย ซึ่งมัน
เป็นเรื่องเศร้า และเป็นเรื่องที่อดสูเหลือเกินเสียศักดิ์ศรีของความเป็น

มนุษย์ที่เกิดมาเป็นมนุษย์ พบพระศาสนาแล้วยังไม่ได้ประโยชน์ ได้แต่เงิน แต่ไม่ได้ปัญญา วิชาที่จะทำให้มีอำนาจอยู่เหนือสิ่งเหล่านี้เป็นพันธุนาการ อาตมาเดี๋ยวนี้จึงคิดว่าได้มาแล้วก็เพื่อจะสร้างงานให้คนเดี๋ยวนี้มีคนเขาเอาคนแก่ที่ช่วยตัวเองไม่ได้ พอมองอยู่กับคนแก่ แก่ต่อแก่อู้งันแล้วก็ช่วยกันไม่ได้ก็เลยนำมาให้ บางคนเขาก็บอกว่า โอ้ยท่านจะเอาไว้ทำไม เอามาทำไมแก่ปานนี้แล้ว อาตมาก็คิดว่าถ้ารวยไม่ช่วยจน จลาตไม่ช่วยโง่ เข้มแข็งไม่ช่วยอ่อนแอ หนุ่มสาวไม่ช่วยแก่เฒ่า แล้วโลกเราจะอยู่กันแบบไหน ก็เลยบอกว่า เอาละ ใครก็ตามที่อ่านบทความนี้ ถ้าอยู่ตัวคนเดียวหรือเป็นผู้หญิงอายุกลางๆ คนไม่มีงานทำอาตมาจะให้พันห้าสองพันสามพัน กินอยู่อะไรเสร็จให้ช่วยเหลือดูคนแก่ๆ ที่ใกล้จะตายช่วยตัวเองไม่ค่อยได้ แล้วจะเอาไว้เป็นที่ปลงสำหรับพระเณรที่ไปดูไปเห็นแล้วจะได้ปลงว่าความเจ็บไข้ความแก่ย่อมทุกข์ทรมานมาก บางคนตาบอดข้ามปากฝังคลองเหลียวหาลำไยได้ตามไป แลดูน่าอนาถใจ จะได้เกิดธรรมสังเวช จะได้หยุดความงกความทะยานอยากในสุขทุกข์ ลาภยศสรรเสริญต่างๆ เหล่านั้น ใครไม่ทำ อาตมาก็จะพยายามทำ พอทำไปแล้วบางทีอาจจะมีคนช่วยทำ

มันไม่มีอะไรที่จะดีไปกว่าการที่เราได้ช่วยคนให้พ้นทุกข์ คนยังไม่ช่วยคนด้วยกันแล้วจะไปช่วยสัตว์แล้วจะไปช่วยต้นไม้ช่วยธรรมชาติต่างๆ ได้หรือ เพราะฉะนั้นใครเขาไม่ช่วย อาตมาก็จะช่วยต่อไป ช่วยแล้วถึงจะมีปัญหาามากเพียงใดก็จะพยายามอย่างสุดความสามารถ ถึงถ้าคนทั้งโลกเขาไม่เห็นด้วยในการที่จะทำโลกนี้ให้มันมีธรรมะ เพราะเขาเห็นว่ามันเหลือวิสัยที่จะช่วยได้เราจะลองช่วยดู และจะฝึกให้คนเหล่านี้ตายอย่าง “นักเลงธรรมะ” เสียบ้าง คือ

อายุมากแล้วก็มาสงบใจกินน้อย ๆ ใช้น้อย ๆ แล้วก็ให้มันดับไปอย่าง
สงบสุข คนสมัยก่อนเขาไม่กลัว อายุมากแล้วเขาก็เตรียมตักบันได
พลอยกระโจน อาตมาจะเอามาสอนคนที่แก่ ๆ ใกล้จะตายจะได้นอน
ได้คิดให้แกเตรียมตักบันไดพลอยกระโจน อย่าเอาขาขัดอย่าเอาหัว
ห้อย อย่าอยู่อย่างนั้นอย่างนี้เลยเดี๋ยวนี้รู้สึกว่าจะสนุกแล้ว เพราะ
จะนั้นญาติโยมที่เอากะบอกไปแล้วหยอดมาให้มัน นี่แหละที่อาตมา
จะเลี้ยงคนแก่ ๆ แล้วที่ไปไม่ได้เดินไม่ไหวให้เด็กมันได้มีงานทำมาดูแล
คนเหล่านี้ อาตมาไปเทศน์มาได้ก็จะยกให้หมดเลย เงินกัณฑ์-
เทศน์จะไม่เอาไปไหน ไม่เอาไปใส่ กินเหล้าเมายา หรือหาเมียน้อย
อย่างนี้นี่คือคนที่มันโง่ หาเงินแทบตายแล้วก็มาหากิเลสตัณหาใส่
ตัวอีก หา ๆ เงินมาก็หา ๆ กิเลสตัณหาเข้ามาเพิ่มอีก

เพราะฉะนั้นเราจะทำอะไรที่มันเป็นธรรมะ โดยเฉพาะจะช่วย
ให้โลกมีธรรมะโดยการช่วยกัน ถึงใครจะว่าเป็นการเหลือวิสัย เป็น
การน่าเบื่อที่จะต้องช่วยจะเหลือเราคนเดียว ก็ต้องอาจจะต้องทำมัน
จนถึงที่สุดในการช่วย แล้วก็ช่วยไม่ให้เราเป็นทุกข์กับความอยาก—
ความยึดอะไรในตัวเราเอง ทำประโยชน์ไปเรื่อย ๆ ใจมันจะเข้มแข็ง
ใจมันจะประเสริฐ ใจมันจะคิดช่วยได้อย่างดีไปเอง เพราะฉะนั้นก็
หวังว่ามรดกธรรมอันนี้คงจะก้องอยู่ในหู—ในจิต—ในใจผู้อ่าน ถ้าคน
ทั้งโลกเขาไม่เห็นด้วยในการที่จะทำให้โลกได้มีธรรมะก็ตามใจ อาตมา
จะขอทำมันคนเดียว ดับทุกข์ผู้อื่น ดับทุกข์ตัวเองไปด้วย และก็ช่วย
กันดับ อย่าได้ท้อใจเลย

ภูมิตำนานงานปีใหม่

ทำในสิ่งที่ควรทำ
ทำการสร้างภูมิตำนานความชั่ว
ด้วยการปฏิเสธมันเด็ดขาด

เจริญพร ท่านผู้อ่าน

คงจะไม่เป็นการเข้าเกินไปที่เราจะได้พูดถึงถึงเรื่อง “ต้อนรับปีใหม่” เพราะว่าเราจะต้องต้อนรับกันอีกนานหลายวันเลยทีเดียวดีกว่าที่จะสิ้นปี ๒๕๓๗ นั้น เราทุก ๆ คนก็ต้องรับอะไรต่ออะไรอีกมากมาย แล้วเราก็จะต้องถูกอะไรต่ออะไรมันต้อนรับ หรือว่าเราจะต้องต้อนรับอะไรต่ออะไรในชีวิตของคนเราไม่ใช่หน่อยเลยทีเดียว เพราะฉะนั้นปี ๒๕๓๗ นี้ เราจะรับไปได้ตลอดปีหรือจะรับไปได้ถึงที่สุดอย่างไร ก็เลยจะขอพูดถึงเรื่องการต้อนรับปีใหม่นี้แหละ เพราะว่าบางคนก็ถูกต้อนรับ “ลับ” ไปเลยใช่ไหม ไม่ได้กลับบ้านกลับช่องกันก็หลายคน มากก็เป็นศพมา ไม่ได้รับของขวัญ หรือสิ่งต่าง ๆ กลับมาเลย เพราะว่าถูกต้อนรับจนหายไปเลยก็มี เนื่องจากหลายคนมีชีวิตอยู่แบบชนิดที่เรียกว่าไม่ได้ระมัดระวังตัว เลยปล่อยให้ความสนุกสนานพาหายไปปี ๒๕๓๖—ปี ๒๕๓๗ อะไรกันนี้ เขาเรียกว่าส่งท้ายก็เลยต้องมาส่งชีวิตส่งอะไร ๆ หมด จนหายไปหมดเลยก็มี

เพราะฉะนั้นเราจะต้องมาพิจารณากันถึงคำว่า “ต้อนรับ” ให้อ่านคำหนึ่ง—รับคำหนึ่ง เราถูกต้อนรับเข้ามาสู่ความอะไร ความสิ้นไปหมดไปของชีวิตหรือเปล่า เพราะว่าปีหนึ่ง พ.ศ. หนึ่งนั้นมันผ่านเข้ามาเท่ากับว่ามันต้อนรับเราเข้าไปสู่ความตาย คือหมดชีวิตไปวัน ๆ เดือน ๆ ๆ จนหมดไปเป็นปี หมดไปสามร้อยหกสิบห้าวัน เราถูกต้อนรับให้เข้าไปสู่ความหมดสิ้นชีวิตไปได้นานเท่าไรแล้ว ถ้าอยู่อีกหลาย พ.ศ. ก็ยิ่งแสดงว่า ยิ่งถูกต้อนรับจนจะหมด เหลือน้อยลงไปทุกวัน ๆ เราไม่รู้ว่าจะอยู่ถึง พ.ศ. ๒๕๖๐—๒๕๗๐ นั้นจะถึงหรือเปล่า ยิ่งมันมาหมดไป ๆ สามสิบ สี่สิบ ห้าสิบ หกเจ็ดสิบก็ไม่ได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเราจึงถูกต้อนรับเข้าสู่หมดชีวิตแล้วเราควรใช้ชีวิตที่มีอยู่นี้ให้มันดีที่สุดอย่างไร อย่าให้ชีวิตของเราถูกต้อนรับไปหา มุมอับ ถูกต้อนรับให้เตลิดเปิดเปิงไปเสียผู้เสียคน เสียเงินเสียทองเสียเวล่ำเวลากับ ความสนุกสนานบ้าคลั่ง ต้อนรับสู่ความเสื่อม—ชวบบาบ—เคราะห์อย่างนี้กันกันว่าไม่ควรที่จะเปลืองตัวเปลืองใจไปให้ถูกต้อนรับไปในสิ่งเหล่านั้นได้ วัวควายสัตว์ทั้งหลายบางที่ถูกต้อนรับไปสู่โรงฆ่าหน้าตาไหล บางตัวก็ต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อที่จะเอาตัวรอด ไม่อยากจะไปสู่โรงฆ่า แต่ว่าชีวิตของคนเรานี้น่าอนาถ ถูกกิเลสตัณหาต้อนรับพาไปถูกฆ่าถูกเขียดมนุษยธรรมหมดเขาเรียกว่าถูกกิเลสมันต้อนรับฆ่าจนหมดมนุษยธรรม อย่างคนที่มีโทษจริตก็ถูกต้อนรับให้เกิดอารมณ์ร้ายวู่วามเขวออกให้ถอยร่นน้อยก็ตบเขา บีบแตรไล่ชนิดก็ลงมากุบมาต้อยเขาอะไรต่าง ๆ ที่เราเคยได้เห็น เคยได้เป็นกันมาอยู่บ่อย ๆ เหล่านี้ เมื่อไม่นานมานี้ก็มีเหตุการณ์เกิดขึ้นได้เห็นกันอยู่จึงขอให้พวกเราได้พิจารณาดูอีกทีว่าชีวิตของเรานั้นสมควรมั๊ยที่จะต้องให้มันถูกต้อนรับไปสู่ความหายนะเช่นนั้น

เราควรจะเตือนตัวเองเอาคุณธรรมมาเตือนตัวเราให้เข้าสู่มุมสงบเย็น แล้วก็ไปประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ถ้าสงบเย็นแต่ไม่เป็นประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ ก็ไม่สามารถที่จะมีประโยชน์อะไรได้ที่จะอยู่ในชีวิตที่มีอยู่ ฉะนั้นชีวิตที่มีอยู่ก็ควรจะต้องให้เกิดทำแต่ประโยชน์ ทำแต่คุณงามความดีสร้างบารมีความเจริญความสมบูรณ์พูนสุขให้ แก่สังคม แก่ตน แก่ประเทศชาติ แก่โลกของเรา จึงต้องถือว่าปีใหม่นั้นมันได้มาตักเตือนให้เราฉลาดขึ้นไปทุกปี ๆ ถ้าเราไม่ฉลาดก็แสดงว่าชีวิตนี้ไม่ได้มีอะไรที่ดีงามขึ้นมาเลย เหมือนหัวเผือกหัวมันที่อยู่ในดิน ปีหนึ่งมันก็ยังขยายหัวใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ แต่หัวคนความคิดอะไรต่าง ๆ ความดีความงามไม่ขยายหัวให้มันใหญ่ให้มันเจริญงอกงามขึ้นเรื่อย ๆ ก็นับว่าเป็นหัวที่อากัปกุญุ่นนั่นแหละ ทำอย่างไรเราถึงจะได้หัวคิดหรือมีความก้าวหน้าในทางธรรม ในทางประกอบการทำมาหากิน ในทางทำมาอาชีพ ทุกอย่างมันควรจะเจริญเติบโตในชีวิตเรา จันในวันนี้ก็ขอให้ปีใหม่นี้เป็นปีที่เราดอนชีวิตของเราเข้าสู่มุมสงบ ดอนชีวิตของเราให้เลื่อนจากความเป็นสัตว์โลกธรรมดาที่มีความเป็นสัตว์อย่างหนาแน่น ให้เบาบางไปเป็นเทพเป็นพรหมเป็นอริยชั้นมา เราอย่าถูกกิเลสตัณหามันดื้อน อย่าให้ความตายมันไล่ดื้อนเข้าสู่มุมอับตาย โดยแก่ เจ็บตายไปอย่างไรสาระ จึงขอให้ดอนชีวิตของตัวเองให้ตื่นขึ้นมาทำประโยชน์ตั้งแต่เช้า ดอนตัวเองให้อยู่ในกรอบเป็นการทำประโยชน์ตลอดทั้งวันทั้งคืน ถ้าจะดีที่สุดแม้แต่นอนก็ขอให้นอนคิด เพื่อให้ได้พักผ่อน และคิดเอาไว้ทำประโยชน์ ตื่นขึ้นมาจะได้ทำประโยชน์นั่นแหละจะเป็นวันคืนที่มีประโยชน์ ไม่ใช่ว่าวันคืนที่เพียงมาล่อให้เราสนุกสนานหัวทกกันขวิดไปเพราะวันปีใหม่ และก็หมดเงินหมดทองกันไป ทั้งไว้แต่ความแห้งแล้งของความอดอยากลำบากใน

ภายหลังปี บางคนก็ได้โบนัสดิการก็มาลาญมากินมาใช้กัน
เสียจนลืมไปว่ากลางปีปลายปีนั้นมันจะอยู่ตลอดไปได้อย่างไร เนี่ย
พอได้เงินโบนัสมาได้อะไรมาก็เงินโบนัส เงินอะไรต่าง ๆ นั้นดันต้อง
ให้ออกนอกบ้าน กินไม่ได้ในบ้าน—นอนไม่ได้ในบ้าน ต้องพล่านล่าน
เล่นกันสนุกสนาน จนกระทั่งหมดแล้วจึงมาคิดถึงความต้องการ
ความลำบากกันในภายหลัง นี่เรามันถูกดันไปแท้ ๆ จั้น “ต้อนรับ
ปีใหม่” ใครมันต้อนรับ อะไรต้อนรับ เราควรจะให้อะไรมาต้อนรับเรา
บางคนปีใหม่ทำบุญตักบาตรต้อนรับพระ ต้อนรับศีลต้อนรับทาน
ต้อนรับบารมี ต้อนรับเอวบารมีมาไว้ในตัวเพียบเลย ปีใหม่ก็เท่ากับมีภูมิ
ด้านทานทำให้ผีห้าชาติตามไซซอนอะไรทั้งหลายที่เป็นตัวร้าย ๆ ใน
ศาสนาที่เรียกว่า “ไอ้ตัวร้าย” ไม่สามารถจะมาย่ำกราย หรือย่ำยี้
ปีที่เรา เรากลายเป็นคนมีศีลมีพรมีมงคลไปตลอดปี เพราะเราเริ่ม
ต้นปีใหม่ด้วยการทำดีสร้างศีลทานบารมีให้เกิดขึ้น แล้วก็อย่าทำแต่
เฉพาะช่วงต้นปีใหม่ กลางปีปลายปีทั้งปีทำดีตลอด แล้วรับ

ทีนี้ก็มาถึงคำว่า “รับ” เขามอบงานให้รับ ทำก็ทำไป เขามอบ
หมายอะไรรับหน้าที่ให้ดีที่สุด โดยเฉพาะรับเอาคำสั่งสอนของพระ
พุทธเจ้าไว้ในใจ รับเอาคำสั่งสอนของศาสดามาฝังไว้ในจิตในใจ รับ
คำสั่งสอนที่เป็นโอวาทหลัก ๆ ว่า สัพปาปัสสะสารณัง อया—ไม่ ไม่
เด็ดขาด อย่าทำ ไม่ทำ บอกคนอื่นว่าอย่าทำ แล้วตัวเองก็ไม่ทำด้วย
สิ่งที่มันเป็นเรื่อง บาป—เลว—ชั่ว—ชวย ปฏิเสธเสียงแข็ง—ปากแข็ง—
ใจแข็งทันทิ ว่า สัพปาปัสสะสารณัง จิตอย่างนี้เรื่องอย่างนี้เราไม่
ทำเราไม่สูบเราไม่ดื่ม เราไม่กินเราไม่เล่น เราไม่มั่วเราขวนเรากินเรา
เล่นเราดื่มเรามั่ว เราไม่ ๆ ปฏิเสธทันทีว่าไม่นั่นแหละแล้วเราจะไม่
หมองไหม้จะไม่หม่นไหม้ สงบhurstให้เราไม่สูบ เราก็ดับก็ไม่ไหม้ไส้ก็ไม่

ทอง เงินทองก็ไม่หมดมอดมลายสิ้น และเขาชวนไปทำอะไร เขาชวนไปปล้นไปฆ่าไปขโมยเราก็บอกว่า ไม่ เราก็รอดปลอดภัยมันก็ส่งเหมือนเขาส่งไม้ขีดให้จุดบ้านเราเราก็บอกไม่จุดเดี๋ยวมันไหม้ แล้วเราก็จะไม่ถูกเผาถูกไหม้ ไม่เกรียมไม่เผา นี่ชีวิตเราต้องมาหมองไหม้ ๆ หมอง ๆ เผาอยู่นั่นแหละ เพราะว่าเรามันไม่ปฏิเสธ ไม่สัพพาทัส ไม่มีคำว่า ปฏิเสธอย่างเสียงแข็งปากแข็งกับสิ่งที่มันเลวทรามบาปชั่ว ว่าไม่ และอะไรที่มันดีงามรับทำ ๆ มันทันที ตั้งใจทำมันเต็มที่ รับทำให้เต็มที่เขาไม่บอกให้ทำก็จะทำ เพราะมันดีมันงามมันเจริญ มันเป็นกุศลเป็นประโยชน์ เพราะฉะนั้นจึงขอให้รับเร่งรับเอาคำสั่งสอนสองคำนี้ไว้ให้เต็มที่ แล้วหลังจากนั้นก็รับเอาการกระทำจิตให้บริสุทธิ์ ให้จิตสงบ ให้จิตคลายออกมากจากกิเลส—กาม—ภีรติ ให้จิตมันคลายออกจากเหยื่อของโลก ให้มันมาพ่วงอยู่กับความสงบ รับเอาคำสั่งสอนรับเอาคำเตือน รับเอาคำที่น้อมนำความสุขมาให้มาใส่ตนไว้ โดยเฉพาะรับเอาคำสั่งสอนของพระศาสดา ไม่กระทำชั่วโดยเด็ดขาด กระทำแต่ความดี ทำกุศลให้ถึงพร้อมแล้วทำจิตให้บริสุทธิ์ รับธรรมะมาทำ แล้วเราก็กลายเป็นคนถึงธรรม มีวัณณธรรม มีจารีต ประเพณีที่ดีที่งาม ตลอดจนมีศีลธรรม

เมื่อศีลธรรมกลับมาอยู่กับเราแล้ว เราก็จะได้อยู่เย็นเป็นสุข ไม่ต้องอยู่ร้อนนอนทุกข์ ไม่ต้องรอให้ใครมาให้ศีลให้พรปีใหม่กับเรา เราก็จะมีพรมีศีลอยู่ในตัวของเราเองโดยอัตโนมัติ เพราะเรามีการรับที่ดีเรามีการต้อนรับตัวเราที่ดี เราะวังมิให้อะไรที่เลวทรามอัปริยมาต้อนรับเรา แล้วเราก็จ้องรับ ๆ ตั้งทำรับ ๆ คนเรานี้ถ้าตั้งทำรับอะไรไว้ มันดีนะ มันก็ไม่ทับเท้าทับมือ เหมือนปิ่นเราจึงทำตั้งทำรับไว้เลยว่า เรื่องได้เรื่องเสีย เรื่องบวกเรื่องลบ เรื่องผิดเรื่องพลาด มันจะต้อง

บังเกิดขึ้นในปี ๒๕๓๗ นี้ แล้วเราจะรับมันอย่างไร อะไรมันจะเกิดก็ให้มันเกิด ใช้สติปัญญาแก้ไขในปัญหาที่มันเกิด อย่าร้องไห้ร้องห่มอย่าหาทางออกกับไอ้สิ่งเหล่านั้นด้วยทางผิดพลาด ล้างผลาญไล่ล่าฆ่าเขาอย่างที่มีคนเคยเกิดเคยมีที่ทำ ๆ กันอยู่

ก็หวังว่าบทความนี้คงจะชี้ทางธรรมให้ท่านได้ทำในสิ่งที่ควรทำคือทำการสร้างภูมิด้านทานความชั่วด้วยการปฏิเสธมันเด็ดขาด ใครชวนกินเหล้า ไม่ ไม่ควรไปศึกษาปฏิบัติอะไรให้มันมาก เพียงแต่ว่าเรายืนหยัดอยู่ในคำว่า ไม่ เด็ดขาดในสิ่งที่เลวทรามชั่วช้า บางคนเขาบอกโอ พระพยอมเทศน์เขียนบอกอะไร ไม่เห็นจะบอกทางออกที่ชัดเจน เอ้า ก็พระพุทธเจ้าก็บอกอย่างนี้แหละ บอกว่าอย่าไปทำต้องปฏิเสธมันว่าไม่ ก็หัดปฏิเสธมันไปเสียเรื่อย ๆ ก็นี่แหละที่เป็นทางออก เราก็จะได้ออกจากทุกข์ออกจากโทษ ออกจากบาปออกจากชั่วแล้วจะไปหาทางออกอะไรที่จะดีไปกว่านี้ได้ หลวงพ่อชาก็ยังบอกว่าละบาปดีกว่าทำบุญ ฉะนั้นปีนี้เป็นปีที่เรามาช่วยกันละบาปกันให้มากที่สุด และขอให้ทุก ๆ คนมีเสถียรภาพทางใจในการปฏิเสธบาปอย่างมันคงหนักแน่น เสียงแข็ง—ปากแข็ง—ใจแข็ง และขอให้มีเสถียรภาพในการทำดีทำบุญทำกุศลทำประโยชน์ ไม่ว่าใครจะวิพากษ์วิจารณ์กันยังไงก็อย่าได้ย่อท้อ อย่าฝ่อ อย่าเบื่อ และอีกอย่างหนึ่งก็คือ ขอให้ทุกคนมีเสถียรภาพทางจิตใจ ทำใจให้บริสุทธิ์ คือใจอย่าไปหลงติดยึดดีได้ดี และบวก—ลบ ได้เสียบวก—ลบนี้ที่มากระทบแล้วเราไม่ฟู—ไม่แฟบ นั่นแหละที่เรียกเสถียรภาพทางใจ นั่นปีนี้ก็ขอให้ปีนี้มีเสถียรภาพทางใจ จิตใจให้สูง

ไอ้คนที่ถูกเขาหลอกเขาต้มตุ๋นไปนั้น
มันเกิดเพราะความโลภ
ความอยากได้
เลยกลายเป็นถูกต้ม

ธรรมะไทยชีวิต

พระยอมน กัลยาโณ

“...ควรจะเต็มธรรมะ
ไม่ใช่จะเจิมไปตะพึดตะพือ
เต็มกับเจิม มันคนละอันกัน
เดี๋ยวนี้เราชอบเจิม ให้กับชีวิต
ไม่ค่อยชอบเต็มธรรมะให้กับตัวเอง
ในการทำหน้าที่...”

พระยอมน กัลยาโณ

ISBN 974-602-516-3

9 789746 025164

ราคา 60 บาท

05-0113-01-05